

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାଧୁପ୍ରକଳନାଦିପତ୍ରକା ।

७८६

ଦୀର୍ଘ କାଳେ ଜାନୁଯତ୍ତ ପରିପାତ ମହିତା । ଦୀର୍ଘ କାଳେ ପରିପାତ ମହିତା

ନିର୍ମାଣ	ଅଟୁଳ	ବିଜୟ
ବାହୀନ	୩୫	୩୫
ଜାତିମାନୀ	୧୦	୧୦

ମୁଦ୍ରଣ ପଣ୍ଡିତା ॥

ବିଟବ ଦିଲ୍ଲି କଥାନ୍ତିକ ଯନ୍ତ୍ରଳୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ପ୍ରସ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ଦେବଜାତୀୟ ।
ମିଳ୍ୟ ଟ ୧୦୫ ଡାକମୁଦ୍ରା ଟ ୧

ତାଙ୍କରକୁ ଅନିମେଷଗଲ୍ଲ କମେ ସୁର୍ଯ୍ୟରେ
ଏହବର୍ତ୍ତ କମାଳଗଲ୍ଲ । ଗନ୍ଧ କାନିଠାରେ
ସତ ପାତାର ଘାଲରୁ ଉତ୍ତାୟବେଳ ଅମେ
ଆଜିନ ସନ ପାତାର ଘାଲରେ ଉପରୁ
ଦେଲୁ । ଖଣ୍ଡକଙ୍ଗର ସବାରରେ ମୋଟର୍ସ
ଚର୍ଚ ଘେରିଗଲା ସମାଜକଥା ନାହିଁ ।
ଶକ୍ତିବଳ ଛାଇ ବର୍ଷରେ ପରାର୍ଥର ଦରିବା
ହେଉ ଅଗ୍ରେ ପରମିତା ପରମେତରଦିତୀରେ
ଦୃଢ଼କଙ୍ଗ ପ୍ରାଚୀଯପଥର ଅମ୍ବଲକଳକ ଗ୍ରାମକ
ଶଠଦ ୫ ହରିକଣ୍ଠମାଟଙ୍କ ପଥାହକ
ଅନ୍ତଗାନର ଚାରୁଆଳି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
ଥିଲା ଓ ମାନେ ନବବର୍ତ୍ତରେ ଲିଳାୟାଖ
ଗୋଗକରକ ।

ସବ ପାଇଁ ସାନ କାଳିଶ୍ଵରରେ ପଡ଼ିବା
ଦେଇ ମାତ୍ର ଲେବେଳ ନେବୁ ଶାବ ଆଖେ-
ଛୟିବ ନାହିଁ । କାଳାପ୍ରକାର କାଳିଶ୍ଵର ଏବଂ
ଦେଇ ଉଚ୍ଚଦିକ ଦେଇ ଏହାରୁ ଗୋଟିଏ
କୁଳପ୍ରକାର ବୋଲିଯିବ । ଯୁଧ୍ୟର କାଳାପ୍ରକାରରେ

ସୁଦି ଓ ମରିଦୟ ଲାଗେଥିଲ ଏହି ଘରର
କର୍ତ୍ତର ମଧ୍ୟ ସୁଦି ପାହ କି ଥିଲେ ସୁଦି ଏହି
ଦଗରେ କୁଣ୍ଡିଯାଙ୍ଗର ସୁକମଳା ଏହି ଅଳ୍ପ-
ଆତେ ବୃଦ୍ଧସୁକରେ ଅମେଗାରେ ଲାଗେନ୍ତି
କି ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ଏଥିପାଇଁ ଜାରା ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ
ବେଳେ ଦୋଷ ହାତା ଦକ୍ଷଦେଖା କିମ୍ବର
ବ୍ୟସ ଅଛୁଁ । ମୂରିକଣ ବାହ୍ୟା ବଳ୍ୟା ଛାନ୍ତିପାଠ
ଦୁର୍ଵିଶ ଲାଗଦି ଦେଖା ଦୁର୍ଗଟନା ଭାବରକ-
ର୍ପିର ଏହାବେଳକେ ପ୍ରଭୁକ୍ଷ ହୋଇଥିଲ
ଏହି ଦେଇ ଶେତନ୍ତି ଫଳ ଏହିନ୍ତି
ରେଗ କରୁଥିଲି । ଲେଖିବ ଦାନାପକାରେ
କରଇ ଆଜି କେଉଁ ସଖର କଥା କହିବା ।

ଓହାର ନମିକ ମହିମା ମହାକ ଜିମେ-
କିଶୋରଙ୍କ ଅଧିକ ଦେବାତ୍ମ ହର୍ଷର ବନ୍ଦେ-
ଗ୍ରୁ ନିତି ଉତ୍ତର ନିଶ୍ଚିରସାହେବ ଏହୁ ସ୍ତ୍ରୀ-
ଦର୍ଶନ ଏଠାରୁ ଅସାର ବଥା ଆହୁ । ବଡ଼ାକ-
ରମାରେ ବେଳେକଟର ଲକେସ୍ଟରେଟର
ପ୍ରଭତ ଯିବୁ ହେବେ । ହର୍ଷାଲ ଉମେଦ-
ଓରମାରେ ଦୌଢ଼ାମେତ ବରୁଷତରୁ ।
ଅଗ୍ରମାଳେ କରୁ ଆହେବ ପ୍ରଭା ଯିବୁ ର-
ହୁ ମରବୁମାର କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀମୁଁ ଉମେ-
ଦବାରକ ପୁର ସୁରବ କରବେ ତତ୍ତ୍ଵକା
ମ ମୁକ୍ତ ନେବ ଅଗ୍ରାର ଏମାକୁ ଦାନାରେ
ଥିଲ ଦେବେ ଲାଗୁ ।

ଅମ୍ବାକୁ ଉନିଶୁଭ ସାହେବ ମାମରଙ୍ଗାଲ
ଦୟା ପାହାଳ ଛାଗାଳୁ ସକବ ଜାତେବ ଯା-
ବେ ବସି ଯୋତିଏ ଘପିଲ ମକଦମ ନାହିଁ କାହା-
ବାବୁ ଲୋଭୋଗେ କଲିବାର ସବାକ
ପଥମାନଙ୍କୁ ଏହାରୀ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହି ଖୁଲୁସମାନ ସମ୍ଭାବ ଜୀବମାନେତିଲା
କରିଥିଲୁଛି । ବଢ଼କର ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କ ହଥ
ବୁଝାଇଲେ ପବାଧ ହେଉଣି ଏଠାଲେବେ
ଏଣେଠି ଦୀର୍ଘବରର ହିତକ କ୍ୟବଦାଳ
ବିଶିବାର ଗୋଟିଏ କଲ ଲିଷଣ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । କଲାବାର ଅଳ୍ପବୌରୀରେ କଣ୍ଠାକୁ
ଏତେ ଖବର ଯାଇ ନାହିଁ ।

ବାଲେଖରସ୍ତଳର ହେଉମାନ୍ତର ବାବୁ
ବେଗୁମ କଣେ ଶପରପ୍ରାଦୁ କହାଯ ହୋଇ
ଯ ଲାଙ୍ଘନୀ ଏବ ତାଙ୍କ ବଦଳ ହେଉମାନ୍ତର
ଆସ ପହର ଅଛନ୍ତି । ସମାଜବାହିକାରୁ ଅବ-
ଗନ୍ଧ ଦେଲ୍ଲି ସେ ବାଲେଖରସ୍ତଳର ଶିଳ୍ପ
ଓ ଶିଳ୍ପମାନେ ଏକ ସବୁ ବଚନ ପୂର୍ବକ ସନ୍ଧା-
ନ ପହର ତାଙ୍କ କିମ୍ବା ବେଳେ ଦେଇଥିଲେ ।
ଏକ ମାହାବ ଲାଗେ ସଂଆପନ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିଲେ । ବେଗୁମ ବାବୁ ବାଲେଖର-
ସ୍ତଳର ବିଶେଷ ଭିନ୍ନର ରେ ସେପରି ପୁରୁ-
ଶମନଙ୍କର ପ୍ରିୟଗାନ୍ତରସେପରି ଅଳ୍ପଶର୍ଷ ହେଉନ୍ତି
କମରକାହିବର ଶବ୍ଦାବ୍ଲେ ଦୋଷଥିଲେ ।
ସେ ସେଇ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମେହିକିର୍ତ୍ତାଲି-

ଶୁଭ ଛାନ୍ଦଚେଷ୍ଟାରମେନ ପଦ ସକାଗେ
ମନୋମାନ ହୋଇ ଲାଗେ ।

ଅକ୍ଷବନ୍ଦିନେହେର ଏ ଲଗଭାଗେ ତୋଟିଏ
ଦେଶୀୟ ସ୍ଥା ଜ୍ଞାନ୍ୟାମୟ ବସିବାର ଯେତୁ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାଅଛି ଅମେରିକା ଅନ୍ଧ-
ବିଳାହ ଅବସର ଦେଖୁଁ ଯେ ସବୁ ବୈଚିନ୍ୟାତ
ଅଣ୍ଟିର ବାହାଦୁର ଏହାରେ ଯେହି ପର
କର୍ମୀଙ୍କ ବରଦେବାରୁ ଜାଗାର କଣ୍ଠଅଛନ୍ତି ।
ଆପଦକ ଜାତ୍ୟେଷ୍ଟା-ଅକ୍ଷାଂଖାର ଦେବା
କ୍ଷାତ୍ରର ଏହି ଦର କର୍ମୀଙ୍କ ଦେବ ଦୋଷ
ଅମେରିକାର ଧୂ-ବ ସାହ ଲେଖିଥିଲୁଁ ବାହା
ଦେବ ନାହିଁ । ଦ୍ଵାରା ଦେବା ଟଳା ଧାର୍ମିକାର
ବ୍ୟକ୍ତି-ର ବିଶେଷର ଦେବ । ଜ୍ଞାନ୍ୟ-
କିମ୍ବା ଦେବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୃହକାର ଟଳା
ଧୂ-ବ ଦେବ ଏହି ଧୂ ବାହାର ସେହା-
ପାହାର ଏହି ବିରାଗତର ଲେଖାଦ୍ୱାରା ବଦା
ଜ୍ଞାନା ଏବଂ ସୁତେଜନ୍ମବଗର ଉତ୍ତରପୁ ଧର-
ତ୍ତୁ ଏବଂ ବନ୍ଦାର ସାହାରାରଙ୍କ ଧର୍ମ
ବାଦର ପଥ ହେଉଥିଲାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବଦିକାଥ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ହେଠି ପ୍ରାୟ ସତ୍ତବାର୍ଥୀ ନୁହିଲ
ସେ ଏ ସ୍ଵପ୍ନକେ ଧରିବାଲାଠାରେ ମେହେଁ
ପ୍ରତ୍ୟାମନ୍ୟ ଏହି ଅକ୍ଷବନ୍ଦିନ ସାଥୀରଙ୍ଗ ହିନ୍ଦୁ
ପର କାର୍ଯ୍ୟମଳକର ଜ୍ଞାନ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ-
ମେହବତରୁ ବନ୍ଦବନାହାର ଉତ୍ତରାଧି ହାତ
ଦ୍ୱାରା ପୋରାଥିଲା ଏବଂ ଏକାକୀର ଗୋ
ଟିଏ ବଜ୍ରଚାରି କଣ୍ଠୀ ଦରପଣର ସ୍ଥାନାବୋଲ
ଲେବେ ତାହାକୁ ବଜାରାରୁ ସୁମାଧୁର
କରିବି ଏତିର ଜନେ ସେ ମଧ୍ୟ ଦାଳ ଧର୍ମ
ଦୟା ଦେଖୁଁ ଦୂର ଓ ପ୍ରମାପଚବା ଲଭ୍ୟାତ
ଉତ୍ତରପୁ ବଜାରରେ ଦୂରେ ଏବଂ ସେ
ଦନ୍ତସର ଅଳ୍ପଶାଖାର ଜୀବମାତ୍ରେ ପ୍ରଭା-
ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବମାଳେ ଏହାକିର
କରିବାରେ ଜୁହାରକାଳକା କରିଥିଲା ।

ଗନ୍ଧାମ ବୃଦ୍ଧପୁରର କଣେ ପହିପ୍ରେକ୍ଷନ
ଲେଖିଥିଲୁଏ ଓ ମଦହର ଧର୍ମପରିଷ୍ଠର ବନ୍ଦ
ସତ୍ତା ଅପାରିତ ଶ୍ଵରାରୁ ରହଇଥାଇଲେଇ
ଫରମଣୀଃ କୁଥେ ସଂ ପିଲାନର ଦେବକୁ
ବର୍ଦ୍ଧନ୍ୟତ ଦିବା ଅଗାମେ ଅଗାମପିଲେ
ପିଲାନର ଦେବକ ଚପଳରେ ସତା ପଞ୍ଚାଶ
ଦେଲେ କାହିଁ ଏହି କହ କିନ ଉଭାକୁ ଦେ
ପାଠି ଦୋଜ ଅଯାତା ନଜ୍ଞପ୍ରାକ ଚିକିତ୍ସକ

ଗୋପନେ ବାହୁଡ଼ ସ୍ଥାନ ଦେବତାଙ୍କ ଅର
ଭାଷା ଠିଆ ଲେ ସୁଧା ତାଦାଙ୍କ ଫେର
ଅସିବର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା କି ଯିବୁରୁ ଘାନା
ଅପରା-ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍ମିତ ଶାଶ୍ଵତ ଦେବତାଙ୍କ
ଦେବ-ଜୀ କଥାଥୀ ଧୂଳି ଶା ନବୀନଚନ୍ଦ୍ର ଦେବତାଙ୍କ
ଦେବିର ପ୍ରତିକାଳ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ
ଦେବତାଙ୍କ କରିଛି ଏବଂ ତ-୫୭,
କୃପାଦ୍ଵାର ତାଙ୍କୁ ସୁବ୍ରତ ଦେଇ
ସମ୍ବୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ ଦେଇ ବିଜ୍ଞାନ
ଉତ୍ସବ ମହିରଙ୍ଗ ବର ମୁହଁ ଦେବାର ପିତା
ମର ଦେବ କଳ୍ପନାକାହ ପଇବା କାରଣ
ମୋକଦମା ଉପସ୍ଥିତ ବରର ମାତ୍ର କୃତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ
କଳ ଝୟାନ ଥର ତାଳିଏବର ବିଦ୍ୟାରେ
ତାଙ୍କ ଦାଶ ତୁବନୀସ ଦେଇ ଏବଂ ଶଶୀ ପାଟ-
କୁମାର ନବୀନଚନ୍ଦ୍ର ଦେବଶା ମହୁରନରେବେଳେ
ଦେବତା ସୁର ଦୋଷ ସାର୍ଵ୍ୟ ଦେବର
ଦୁର୍ଘାଟ ଦୁର୍ଘାଟ ତିକଟର ଦେବାଳ ଲାବ୍ୟାଳ
ବୁନିକୁ ପରମପାତ୍ର ପିତାଙ୍କର ଦେବ ମୋକ
ଦମା ଦୟ କର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଇଦୟକୁକୁରୁ ନୌକରଣ
ଦୋଷଅନ୍ତର ଏବଂ ପଢ଼ିପ୍ରେବକ ଏକଥାଏଁ
ଲେଖିଅନ୍ତର ବି କଷାୟ କିନ୍ତର ସରମାନ
ଦେବ ନ କାହିଁ ଦେଇଗା କମା ବାହୁଙ୍କ
ଦିଅରେ ଗାନ୍ଧିଜୀର ଏହିପରି ଫଳ କିମ୍ବା ଅଛି ।

ବ୍ୟାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ବେଳର ଜହିରେ
ବ୍ୟବହାର ସମୟ ଦେଖ ଦେଲା ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧର
ତା ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛିଲେ । ଯାହାକୁ କିମ୍ବା ତେଣୁ
ପ୍ରଥମେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦେଲା ଏହିମାତ୍ର
କିମ୍ବା ଏହି ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଯେ ଅକ୍ଷୟ ଯୋଗ୍ୟ ଲେଖିଲୁ ଉପେକ୍ଷା କରି
ଯାଦାକୁ ଅଛିଥରେ ଏହି କିମ୍ବା ଆଜିଥର
ବେଳି କେମୀରିବ । କିମ୍ବା ଏହି ଅକ୍ଷୟର
ଦେଲା ଉତ୍ତରକର୍ତ୍ତର ବନ କରିଦେବ ବ୍ୟବହାର
ରେ ଯେପରି ଦେଖିବାରେ ଏହି ସାମାଜିକ
କାନ୍ତି ପରିଚୟ ଦେବଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯାଦାକୁ କିମ୍ବା ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା କିମ୍ବା
କା ଅବସ୍ଥା । ଲେଖାର ପ୍ରଥମ ଦେଲାକ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ଶ୍ରୀ କଥାରର
ନିର୍ଦ୍ଦିତ କିମ୍ବା ଯାହାକୁ ପ୍ରକାଶର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସକାରେ ଅବସ୍ଥାର କରାଯାଇନ୍ତି ଏହି
ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧର ପାଇଁ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧର କିମ୍ବା

ତେ ତେଣୁରେ କୁମାରକର ଜଣ ଶୁଣିର ଦଳ
ପହଞ୍ଚି ସହାଯକ ପଥର ନେତ୍ରାବୀ ଦିନକାଳ
ଅବଶ୍ୟକ କଷ ଅଟନ୍ତି କୁଣ୍ଡ ପେଟକେ ଏ ପଦେଶ-
ଗାଧିକ ପରିପାତ ଭାବ ନାଶକାବୀ ଫେହା ଦରକ୍ଷ୍ୟ
ଲେବେ ଗର ଉତ୍ସ ଏବଂ ରୁହିତ ନାମର
କଳକର ର ଲଙ୍ଘନୀ ସପ୍ରାତକ ସମ୍ମାନପଦ୍ଧରେ
ପ୍ରଭୁ ପଟ୍ଟା-ଥିବା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭାରମନାବନ୍ଧ
ପଠ କରିବେ । ତହୁଁରେ ଲେଖାନ୍ତି ମେ
ଭୂମର ପ୍ରେସଲଟ ସହେବକ୍ଷ ସନ୍ତୋଷ କର-
ବା ସହାୟ ସୁଦେଶର ହୃଦ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅଧେ
ପରାମରଶ କରିଥିବା କମ୍ପ୍ୟୁଟରରୁ ଦେବରେ
କରିବାକଲେ ଏହି ଅଧିକ ସୁମୁଦ୍ର ପ୍ରକାଶ
ଏହି କଷରୁ କରିଥିବାପୁରେ ଆପଣା ପାଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-
ଭବିତକଳକୁ ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦ ପବା । କରିବାର ପିଣ୍ଡ
ଦିନର ସ୍ଵ ଶୁଣଗାନ୍ ଏବଂ ନିରାଶାର କମଳାରୁଲି
ଅଜାନ୍ୟ କରୁ ଦୟାରେ ଏହି ଏକାନ୍ତର ନାହିଁ
କର୍ଯ୍ୟରେ କରିବାକଣ୍ଠେକର ସବୀ କାହାକ
ସହିତ ସେଇ ଦେଲେ । ।

ବୃଦ୍ଧିରଙ୍କ ସୁଖ ବନ୍ଦେସ୍ତୁତ୍ୟ ସପରିବାବେ
ମାନ୍ଦ୍ରାକରେ ପଢ଼ୁଥ ଅଳ୍ପନ୍ତି ଏହି ଅର୍କଟିଲ୍
ଭାରତୀୟଧର୍ମର ବର୍ଣ୍ଣପେଣ୍ଡ ଭାବର ପ୍ରାଚୀରେ
ଦେଶକରର ଯେହିଁ ଭଗ୍ନ ପେନାଲକାନ୍ ଅଛି
ସେହି ପ୍ରତିରେ ଶାବଦ୍ କଥା ବନ୍ଦିଗାନ
ଶ୍ରୀର ହୋଇ ସେଠେର ଦଳା ସବୁମନ ମନ୍ଦିର
ହେବାରୁ । ବୃଦ୍ଧିରଙ୍କ ଯେତୁମେ ଧର ଦେଲେ
ଏହି ଅଭ୍ୟାସିତ ହୋଇ ଭାବିତକର୍ଷରୁ ଅସେଇଲେ
ବେ ବନ୍ଦିମାଳ ପଠିବାକେ ଜୀବନି ମାତ୍ର
ଭାଗାକର ଏ ଦୂରଭାବ ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଅବ୍ୟ
କୌଣସି ସରକୁଳାରାଜୁରେ ପ୍ରକାଶିତ
ଦୋର ଜାହ । ଆମ୍ବାମେ ଯାହା ସମାଦିପ୍ତ
ହାର ଜାଣିଅଛୁଁ ହେଉଥ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁଁ ।
ବୃଦ୍ଧିରଙ୍କର ତ ଅପରାଧ କାହିଁତ କାବାକ
ସଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଇ ଏଥର ନିଃନୃତ୍ୟରେ
କିନ୍ତୁ ଯନ୍ତ୍ରିତ୍ୟ ମୋହିତ ଦେଖାଯାଏ ଏ କି
ର୍ତ୍ତବ୍ୟହାର ପ୍ରକାଶ କରି ଜାହନ୍ତି ମାତ୍ର ବିଳା-
ର ଫଳମୁଦ୍ରିତକର ଜଣେ କିନ୍ତୁ ସୁ ସମ୍ମାଦ-
ଦାଟା ହୃଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ସହିତ କଲୁଣ୍ଠିବେ
ସାଜ୍ଞାତ କରି ଜାହାନାରୀ ଯାହା ଯୁଦ୍ଧଗାର
ବହୁଧରୁ ବହୁଧ କଲା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ କୈ-
ବରା ସୁଦୀ ଅଧିକା ହୁଏଇ କାରଣ ଅବ୍ୟ
ଦୁଇ ଶାସ୍ତ୍ର ଜାହାନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧିରଙ୍କ ଯାହାକୁ କହି-
ଲେ— “ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପାରର ଦେଇ ବନ୍ଦ ବେଳେ

ଅମ୍ବକୁ କହ ନାହିଁ । ମେ-ଲୀ ଦେଖି ଅଥବା
ଦେବାର ଅମ୍ବ ଜାଣି ପାର ନାହିଁ । ପାରନ
ଅଥବା ଦେବର ଅମ୍ବ ଟୁଥିପେ ଶୁଣି
ଲେବେ କହୁଳ ସି ଜୁଗାଧୁ ତୁମ୍ଭ ଜକି କ
ଅମ୍ବ ସଂଖ୍ୟକ ମେଳା ଯେତି ଥସୁଥିଲୁ ଆହୁ
ସେଥିରେ କିନ୍ତୁ ନି ଡର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଅମ୍ବ
ସହି ସଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଅସୁଅଛି । ନିଜମନେ
ସମ୍ପ୍ର କରାଇଲା ଅମ୍ବ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
ଆମ୍ବ କରିବେ ଅବ୍ୟକ୍ତିର କର କହିଁ । ଆ-
ପ୍ରାୟରଗଞ୍ଜ ଦେବାକରାବେଳେ ଅମ୍ବ କିନ୍ତୁ
ଜାଣି ପାର ନାହିଁ । ଅମ୍ବ କେତେବେଳେ
ଘୋର ଥିଲୁ । ସି ଲଟନା ଶୁଣି ଅମ୍ବ ସାଂ
ମାସ ସବ୍ୟାସିବେଳେ ଧରିଥିଲୁ । କର ମଞ୍ଚର
ଛବିବେଠି ବେଳି ସମସ୍ତେ ଅମ୍ବଙ୍କ ବାଜା
ଦିନଥିଲା । ଅମ୍ବ ଇଂଜିନ ସହି ସେହି-
ଦ୍ୟର କାମନା କରୁ । ମନ୍ତ୍ରମନେ ଅମ୍ବକୁ ଠକାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଯେମାନେ କୌଣସି ସମାବ ଅମ୍ବ
ଜାଣି ପାଇବାର ସୁଧାର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।”

ଯେବେ ଏ କଥାମାନ ସର୍ବ ତହବ କେବେ
ଅବଶ୍ୟ କେଲିବକୁ ଦେବ ଯେ ବଜାକ
ପ୍ରତି ନିଜନ୍ତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଦୋଷାଳ୍ପି । ଯେହି
ଇଂଗଜ ଜଗନ୍ନାଥ ନାୟକବିନ୍ଦୁ ନିର୍ଦ୍ଦେ
ତୁଗପରେ ବଜାରର ଏବଂ ଅମ୍ବନବର ବିଶେଷ
ତାଙ୍କ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ପାତ୍ର ବଦ୍ୟାହାଙ୍କ ଶାସନରେ
ସାମାଜିକ ଅପରାଧୀ ଜାଗର କିନାକିନ୍ତର୍ବର ଦଶ
ଧାରାବାର ଦେବାକାହିଁ ସେ ଯେବେ ଦ୍ଵାରା
କରିବାରେ ଗେଟିଏ ସାଥୀଙ୍କ ଦେବର ବଜାନ୍ତି
ଦେବର ରୁଷିବ ତେବେ ଧର୍ମ ଛାତର
ଦେବାର କହିବକୁ ଦେବ । ଅମ୍ବମାନବର
ଏକନ୍ତୁ ଫର୍ମାଯ ସେ ଦେବର ବଜାନ୍ତି ଏତେ
କିନ୍ତୁ ଭାବୀ ଦେବେ ନହିଁ ।

ଭାବର୍ତ୍ତବର୍ଷରେ ସେଇ ବେଳବାଟ ଦୋଷ
ପାଇଁ କହି ମଧ୍ୟରେ ଯେ ମସିଥୁ ବେଳ ହିନ୍ଦୁ
ମାନକର ଜାର୍ଥସ୍ତଳକଟି ଘାଇଅଛି ସେ
ପ୍ରମଧୁ ଯେମନ୍ତ ଲିବକର ଅଳ୍ପ ବେଳବାଟ-
ମାନ କେହି ସେ ପ୍ରକାର ନୂଦିରା । କିନ୍ତୁ
ବେଳ ଦେଖୁଣ୍ଟେଥା ବେଳବାଟ ଭାବବର୍ତ୍ତର
ସମ୍ବାଦେଶା ଲବକର, ଭାବର ବାହି ଅନ୍ତର
ଶର୍ତ୍ତ ପ୍ରାନ ଦେବ କରିଅଛି । ବଜନାରେ
ଆନ୍ତି ରେଲ ମଧ୍ୟରେ ପାଇନା ଗଯା ବେଳ-
ବାଟ ଗୋଟିଏ ଜାର୍ଥ ପ୍ରାନକୁ ଫିଙ୍ଗବାରୁ ଅଚମି

ଏ କେଳିବାଟ ପଂଠ.ଲବାର ଭହିଳ ଥାଣ୍ଟ
ଦେବେ ।

ପ୍ରଥମ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବଲିତ ।

ପ୍ରକାଶନ ଉତ୍ସବ

୧୯ ପୁଣ୍ୟର—ଜେଷ୍ଠ ଦିନ, ର ହେଲା ରାତ୍ରିକୁଳା
ଦିନ ଯା—ଆହି ଅଥବା ୧୧ ପୁଣ୍ୟରେ ବରାନ୍ତି
ଶେଷ ସୁକରେ ‘ସମ୍ମା’ ଏବଂ ରୈପ୍ୟଲ୍ ଶବ୍ଦ
ବସାର ଅଛନ୍ତି । ଏପ୍ରକର ବ୍ରିଦ୍ଧ ବୀମା—ହୁ
ଆଖି କେବେ ଭବ ଦରଶ ଦେବା । ୨ ପୁଣ୍ୟ
ନେମଣି, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର, ନିଶାମଣ, କ୍ଷେତ୍ରମଣି
ପରେ କେ ବସାର ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତା ପ୍ଲାନେଟ୍ ବଜା
ରୟମୟ କବିଅଳାଙ୍କୁ—କତ୍ତମାଳ ଶିଳ୍ପାବଳୀ
ଗର ଶାକ୍ତ୍ସାରେ ଏ ସାଲ ଶଦରେ ଆପଣି
ଦିଲ୍ ପାରେ । ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତା ଏ ସବୁ ସ୍ଥାନକରଜ
କମଜାଣି ସବୁ ସୁକରେ ଘର୍ଷ ଉବାର ପ୍ରପୂର
କରିଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଧୀନାମରେ
ସେ ଉବାର ପତିବ ସେ ସବୁ ଘର୍ଷକାରୀ
ହେବ ।

୧୮ ପୁଣ୍ୟ—କେବେଗୁଡ଼ିଏ ପଣ୍ଡ, ପଣ୍ଡ ତୁ
ଫୁଲର ନାମ ଅଛି ଏ ସବୁରେ ଅନେକ ସୁଲଙ୍ଘ
ରେ ପ୍ରଦୂତ ନାମ ଅଥର୍ଦୂଷ ହୋଇଥିବା
ସଥା—ଜୁବଳାଖାର, କେବଟ, କାଳାରୁଆ
ଚେତାବ କରିବାରେବାରୁ ହଜା, ସେ ତା, ବାବ,
ଜଳୁ ଯାହା ଟିଲାମାନେ ସତରର ଦେଖନ୍ତି
ବନ୍ଦର ଛାପ ଦେଲେ—ମା ମାଲୁହା, କୁଟାଶ,
ପ୍ରଭାତ ବିପରି ଜୁନ୍ନ ସେମାନଙ୍କର ଛାପ ଦେବା
ଅବଶ୍ୟକ କବେତନା କର ନାହିଁ ଏହି ପୁଣ୍ୟ
ରେ କେବେଗୁଡ଼ିଏ ପଳ ଓ ଶର୍ଵୀର ନାମ ଅଛି ।
ଏହି ପଳ ମଧ୍ୟରେ ମବା ବର୍ଷଯ ମଧ୍ୟରେ ତୁଟା
କେବା ଥିବାରୁ ଏକ ଜାଣ୍ଯ ତୁ ଦୁଃଖରୁ
ଗୋଟିଏ ଫଳ ଏକ ଅପରାହ୍ନ ଶର୍ଵୀ ବିପରି
ଦେଲ ଦିନ ଘରରୁ ଲାହି ।

୧୦ ପୁଣ୍ୟା—ସ୍ନାନ ଓ ଲାଭର ନାମ ଅଛି ।
ଏଥର କିମିକ ସନ୍ତିତେଷ ସନ୍ଦର ହୋଇ ଲାଭ,
ଏବ ଶ୍ଵାନ୍ୟରେ ଲାଗାରେ ଲାହୋର ଲେଖା
ଛି—ଗୋଟାଏ ଲାହୋରର ପଞ୍ଚାକରେ ଆର
ଗାଟାଏ ଲାହୋର କେଣ୍ଟାରେ ଅମୁମାନ
ର ସନ୍ଦେହ ରହିଲ ।

୧୯ ପାଠ—“କୌଣସି ଅମଳ ସ୍ଵବାର
ଦଳ ଲୁହା”, ଏହି ବାଦ୍ୟରେ ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣ
ଦେତେ ବିଷବଚୂପରେ ଛୁବ କ୍ଷେତ୍ର ଦିଲାନ୍-

ଶ୍ରୀରାଜ ମନ୍ଦିରରେ ମହ ଥିବାର ବଳ କୁହେ ?

“ଗୋଟାଏ ପଦବା ଦର୍ଶକ ର ଏକରାତ”
ଆଜି ପଦବାର ପରି କେବେ ଲେଖିଗାର
ଦୂର ଥିଲ । ପିଲମାନେ ପଦବାର କେବେ
ଦେଖି ଦେବାର !

୨୫୩—“ଦେବପାତା କେଲ ଲଗାଇ
ଦେଲେ କିମ ଲଗନ୍ତି ନାହିଁ”, କହିବେ ଲ-
ଗାଇଲେ ? ପାତ ଚେପର, ପାତ ପାତର
ମୁନ୍ଦବାନ୍ ବସ୍ତରେ ସମସ୍ତେ ସେ ଦର ଥରନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ତେବେ କହିବ ଲଗାଇ ଦେବା ଦୂର
କିମ ?

“ଅଳ୍ପାୟ ଉପପୁରେ ଧନ ଅଞ୍ଜିତାରୁ
ତ ଅଳ୍ପା ଦଳ” ଏ ହଳପଦବ ସନ୍ଦର ମାନ
ପାହିବାର ଏଥର ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି ।

୨୫୪—“ଠାର ପରାମର୍ଶକୁ ମର ଆରେ
ବଣ୍ଡାକୁ ପରାମର୍ଶକ କହନ୍ତି” ଦେବପାତା
ଥାରେ ଦୋର ଦେବେ ପରାମର୍ଶକ, ଦେବେ
ବିକାରିବ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶକ ଦୋର ପର ପାରେ ?
ତା ନୁହେ, ସିଂହ ସର୍ବପରାମର୍ଶକାରୁ ଅଧିକ
ବିଳବାନ୍ ବୋର ଟାକୁ ପରାମର୍ଶକ କହନ୍ତି ।

୨୫୫—“ପଢିଦିନରିର ଗୋଟାଏ
ଜାମାହିଁ” ଉପରେକୁ ବାବ୍ୟରୁ କାହା ଯାଇ-
ପାଇ, ଯେବେଳକି ? ଧନ ଅମୁଖକୁ ସେ ସହର
ଗୋଟାଏ ସୁନ୍ଦର ଲାମ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ପାହିବାର
ସାମାନ୍ୟରୁ ସାହିତ୍ୟରକାମକରଣ କର ପୁନ୍ର-
ଦେବ ଓହାର ଦେବଅନ୍ତରୁ ଏପରି ସଜ୍ଜ
କରିବା ଠିକ ହୋଇଥାଏ କି ?

୨୫୬—“ଯେବେ” ପଥରେ ସଂତାରୁ
କିମ୍ କେଉଥାଏ ତାକୁ ଶୁଣିପାଇବ ଏବି ପେହିଁ
ପାହିରେ ସଙ୍ଗକୁ ଜଗାକ ଦେବ ସାହିତ୍ୟରୁ
କୃଷ୍ଣ ତାମାକୁ କୃଷ୍ଣପାଇ କହନ୍ତି” । ଦେବେ
ଯେବେ” ଧନ ଦୂରପାତ ମାର କିମ୍ କହ ଦୂରକୁ ସେ
ହଳକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାଇ କହନ୍ତି ।

୨୫୭—“ଶ୍ରୀରାଜ ସାହେବମାନଙ୍କ
ଦେବପାତ ତଥର ଦୂର” ଏ କଥାଟି ଠିକ
କରେ କେବେଥାରୁ ଦୃଷ୍ଟିଲମଗର ଦୂରକୁ ।
ତଥର କେବେଥାରୁ ବାହିକୁ ପରାମର୍ଶକ ଅବଧାନେ
ଦେବପାତ ଅମୁଦେଶରେ ନ ଥିଲ କେବେ
ମୁନ୍ଦବାନ୍ ସାମାନ୍ ହେଲାକି ? ବାହି ବହିଲେ
ଅନ୍ତରୁ କର ଦୂରକୁ ? ସେ କହିବ କଥା
କି ? ସାହେବମାନଙ୍କ ମୁନ୍ଦବାନ୍ ଅର୍ଥକିମ ?

ସୁଦର ବାବ୍ୟରୁ ଏହିପରି କଣ୍ଠରୁ, ତେବେବ
କିମ କହ ଶିଖ ତେବେ କହିବ କ ?

୨୫୮—“ଧାରେବନାମନ ଗୋରୁର
ଯେପରି କିମ କରନ୍ତି ଅମ୍ବ ଦେଶର ଲେଖକ
ବସେଥି କରନ୍ତି ନାହିଁ” ଦୁଇମାନେ ଗୋରୁର
ପଳା କହନ୍ତି, ଦେଶର ପଳା କହନ୍ତି ତାମାନ
ଅଳ୍ପାକାର କରିପାରେ କରନ୍ତି ଧାରି ଧାରି
କରିବାକାର କରିପାରେ କରନ୍ତି ଧାରି ଧାରି

୨୫୯—“ତେବେର ଯେତେ ନାହିଁ
ସବୁ ପାହିବୁ ପାହିବାକୁ କହିବାରଥାଏ ।
କଳ ଉଚ୍ଚାରି ନାଚିପାଳକ କହିବାରଥାଏ ।
ଏଥରୁ ବୋଧ ଦେଇଅଛି ତେବେର ପରିମିତିଧା-
ତାରୁ ଥିବ ଦିନ କରେନାକ ଦେବାରୁ କାମ-
ମାନ ପକ୍ଷରୁ ପୁନ୍ରଦିଗକୁ ବହି ଅମୁଖକାରୁ” ।
ଜଗନ୍ନାଥାରକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକାଙ୍କ କହି-
ପାରିବ । ଜଳ ଉଚ୍ଚାରି ନାଚିପାଳକ କହିବାରଥାଏ ।
ବେଧଳାଲ ଯେ ତେବେର ପରିମିତିଧା-
ତାରୁ ପାହିବାକୁ କହିବାରକୁ ବହି ଅମୁଖକାରୁ” ।
କଳ ଉଚ୍ଚାରି ନାଚିପାଳକ କହିବାରଥାଏ ।
କଳ ଉଚ୍ଚାରି ନାଚିପାଳକ କହିବାରଥାଏ ।

“୧୫ ପାଠ କୁକୁର” । କୁକୁର ଯେ
ଠିକ ତାମାକ ଜଗନ୍ନାଥରୁ କେ-
ବଳ କୁକୁର ଏହିପରି ବସୁଳ ସୁଲବେ କିମ୍
କହ କରିଥାଏନ୍ତି । ଅଥବା ବାଲବମାନଙ୍କ ଏ
କୁକୁର ଜଗନ୍ନାଥ ଏଥବା ବେଧଳାଲ ପରିମିତିଧା-
ତାରୁ କୁକୁର କହିବ ଗୋଟାଏ ପତିଆ
କରିବ କରିଥାଏନ୍ତି । ଲେଖକ ଅଭିନ୍ନ
ଲେଖିଥାଏନ୍ତି “ ସାହେବମାନଙ୍କ ଦେଶର
କୁକୁର ଯେପରି କର ଓ ଗରି କୁକୁର
ଅମ୍ବ ଦେଶର କୁକୁର ସେପରି କୁକୁର ନାହିଁ”
ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ କରୁ ସାହେବମାନଙ୍କ
ପରିମିତିଧାତାରୁ ଦେଇଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର ବସୁଳ ବସୁଳର
କରିବ କରିଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର କରିବ କରିଥାଏନ୍ତି
ମାତ୍ର କରିବ କରିଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର କରିବ କରିଥାଏନ୍ତି
ମାତ୍ର କରିବ କରିଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର କରିବ କରିଥାଏନ୍ତି
ମାତ୍ର କରିବ କରିଥାଏନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

୨୧ ଜାନ୍ମନାର ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ ଏ ଜଳରୁ
ନାହିଁ ପାରିବାର-ସାର ଏହି ସମ୍ଭବତ
ଅବଧି କାମ ମାତ୍ରରେ ହେବ ଏବି ପାରିବାର ଏହି
ଜଳ କରି ଯେତେ ମନେ ଏବି ଅବଧି କରିବାରେ ଏହି
ପାରିବାର ଏହି କାମ କରିବାର ଏହି କାମ କରିବାର
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ଏହି କାମ କରିବାର
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

ଦୁଇମାନେ ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ଏହି ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚିଆସନ ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚିଆସନ ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

କହିବାର ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

କାମ କରିବାର ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚିଆସନ ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚିଆସନ ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚିଆସନ ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚିଆସନ ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚିଆସନ ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚିଆସନ ହର ଦେଖିବା ସମୟରେ
ଏହି ସମୟରେ ଏହି କାମ କରିବାର ।

ପାତୋଷିକ ହେବା ନାହିଁ ଉଥର ବିଷ ଦୁଇଏଠ ଟଙ୍କା
ଏବଂ ଜାହାନ ଦେଖିବା ଦୁଇର୍ଦ୍ଧ ଟୁମ୍ ଲା ଲେଖାଏ ଥାଏ
ତଥାବ୍ ସମ୍ମାନ ହେବାର କାହାରିଲୁବା ଜାହାନରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ
ନାହିଁ ତାହା ଦୁଇର୍ଦ୍ଧବାର ଦେଇଲାହିଛି ଏବଂ ଏ କଣ୍ଠେ
ଦେଇଲାବେ ପ୍ରାଣରୁ ଯୋଗଲାଇ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅଶ୍ଵଧାରା କନ୍ଦମାର ତା ୧୦ ଇଣ୍ଠର ଭାଇ
ପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରଥାର ସେ ଜୀବନର ଲଙ୍ଘନପ୍ରେକ୍ଷାର ଦଳ-
କର୍ତ୍ତାଙ୍ଗରୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ ସରକରେ ଦିଲାହରେ ସମ୍ମାନୀ-
ବିଭାଗୀସ୍ଥ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଅତିଥିର ପରିଚାର ସେହି
ଦିଲାହର ଏଠାକୁ କମନ ହୋଇଥିବେ ଏହି ଅର ଲୋକ
ମେହି କୁମେ ଅଛି ପଢ଼ୁଥିବକ । କୋର ପଲାଟକ ଏ ହଢା
ଅର ହେବେ ଦିଲାହାର ଅଛି ?

ପ୍ରଦୀପ କଣେ ଧନ୍ୟକଣ ଏହି ଶ୍ରୀମାତାପଦ ଲୋକ
ବନ୍ଦ ନେବନ୍ଦାନ୍ଦୋରେ କୋଟିଏହି ଉତ୍ସାଳୟ ସକାରେ
୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପଦ୍ମପାଲିନେ ମହାସର ମହାନାଥ ତତ୍ତ୍ଵ-
ଗାର୍ହରେ ସାଂକେତିକ ଅବଧିରେ ଉତ୍ସାହ ଦେଖିବା
ଏହି ଏମନ୍ତ କଣ ଦେଖିବାକାରୀଙ୍କର ଅଛେବା-
କୁଠରେ କୋଣ ହଜାରୀ ହୋଇଯାଇଥାଏ ବସି ବିନ୍ଦର
ଅବଧି ସର୍ବରକ୍ଷାର ଓ ଶିତକ୍ଷେତ୍ର ଯାଇବାକୁ ଏବା
କୋଣ ହଜାରୀରେ କଣ୍ଠ ଏ ଦେବ କାହିଁକି ହୋଇ-
ଥାଏ ଉତ୍ସାହ ।

ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭବ
ଦେଇବାରେ ବଥ୍ୟ ପଠିବିଲୁ କଣାଇଛି । କେବଳ କେବଳ
ଯାହାର ତଥାର ଦେଇଲୁ ସେ ଅନୁଭବ ଏବେଳୁ
କାନ୍ଦିବ୍ୟକ୍ତିର ନିଜାନ୍ତ ସହାଯ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉପରେ
ବାହିର ସହାଯ ହୃଦୟ ପଥାର କରିବାକାରୀ । ମୂଲ୍ୟମାତ୍ର
ହୋଇ କିମ୍ବାମ୍ବରାତ୍ରିଯ ଏବଂ ଦୂର ମହାକାରୀରେ ଶିଳ୍ପ
ମନ୍ଦର ସହାଯ କରିବା ଏଣେକ ପ୍ରମାଣାବ୍ୟ ବିଷୟ
ଅଛି ।

ବୁଦ୍ଧିମାନେକାଠରେ କେବାନଙ୍କାଣ କଥକଲ୍ପନା
ତେବେଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଛନ୍ତାର ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ଦିର ।

ଦେବତା ଏହି ସହିତ ଉପରେ ଦୂର ଦୂର ଲାଗିଥାଏ
କୁଣ୍ଡଳକୁ ଯେ ଦେବତାଙ୍କ କାମ୍ଯମାତ୍ର ଏଥିରେ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଏହି କୁଣ୍ଡଳ ଶୈଖର ଏହି ସମୟରେ ନମ୍ରମୀଳିତ
କୁଣ୍ଡ ଗୋଟିଏଇ କଥି ଖାଲି । ସେମନ୍ତକୁ ପ୍ରାଚୀକାଳ
ଅପେକ୍ଷା ଶାଠସମୟକେ ଅଧିକ ଦେଖାଇ ଦେଖାଇ ଏବଂ
ଏହି ଦେଖାଇଟା ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ଦିକୁରିପରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
କରେଇ ପରିବାର ।

ଏମହେଁ ସ୍ତର ସ୍ଵଭାବରେ ନାଟ୍ୟଶାବ୍ଦ ସ୍ଵର୍ଗତ
ନିରାକାର । କିନ୍ତୁ ଦେଖଇ ଉଚିତୀମାତ୍ର ବେଳେକ ଜାଣେ-
ଯେବେ ଯେତେବେଳ ବସନ୍ତ ଏଥର ମୂଳକାରୀ ଅଧିକ ନ
ପାଇଁ ଉଚିତୀମାତ୍ର ସ୍ଵଭାବର ବାହ୍ୟ ।

ପୁରୁଷଙ୍କର ଦେଖା ପୁରୁଷଙ୍କ ଲକ୍ଷଣକିମ୍ବ ଯାହା
କୁଳ ଲେନ୍ଦୁତୁଛି । ଏହା ଲେଖା ପୁରୁଷ କେବେ
ଅବସରୀ । କଥାଗତ୍ତେ ସେ ଏହା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେଉ
ପୁରୁଷଙ୍କ ପରିମାୟୀ ପ୍ରାଚୀକରଣରେ ପ୍ରଧାନମେନ୍ଦ୍ରିୟ
କରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ହେବ ।—ସକଳଦେଶବ୍ୟବ ବୁଦ୍ଧି
ପରିଚାଳନା ।

ପୁରୁ ସମାବ୍ସ

୧ କରିବ ମାପ ତା ୨ ଟଙ୍କା ଉଦ୍‌ବାହର ଏହି ଲକ୍ଷଣ
କୁଳାଶବ୍ଦର ବାବ କୁଳକୁଳକ କାନ୍ତି ହୋଇ ପରିବେଳେ
ଅମରଦିନରେ ଥିଲା ।

୨ ପୁରୀ ରେ ପଥାଇଲା ମୁଁ କିମ୍ବା ଶହିରର ବାବୁ ଦିନ
ତନଢାଏଗି ଖୋଜି ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦିନାକାଳି ଦିନ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

• କର୍ତ୍ତା ମସିଥା ଏହି ଦିନରେ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାମହିମା ମହାପ୍ରସରିତ ହାତରେ ଦିନରେ କରିବାକୁ ଅଭିଭବିତ କରିଛନ୍ତି ।

ଏ ଜୟେ ଶ୍ରୀ ଦୁଷ୍ଟକାର ଶ୍ରାନ୍ତକ ନନ୍ଦନ ଜୀବ-
ବ୍ୟାଧିରେ ଚାହିଁ ଲବନ୍ଧାଳ ଅର୍ପେ ଖୁବିଲା ।

ଏ ଅନିକାର୍ଯ୍ୟ ଧରନାକାରିତାକୁ ଶୁଣୁଛବିଲେ ପଦିଲେ କେବେ
ଦିନମହିତି । ୬ ଟା ମଧ୍ୟରେ ସଫଳ ଧର ସବୁଗୁଡ଼ି
ବାବକୁ ଅନେକପ୍ରକାର ମୋରାକୁ ଦେବକ ଏବଂ ଉତ୍ତର
ଦିନକାର ମଳୟ ଦେଉ ପ୍ରୟୁସି ପୁରୁଷଙ୍କାରୀ ସବୁଦେଖିଲେ
ମହାଧୂରତ ସେବା କରିଲୁଛି । ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମିତିରେ
କିନ୍ତୁ ଅନେକ କିନ୍ତୁ ମହାପ୍ରାଚୀତରେ କେବଳ ବ୍ୟାନ
ହେବ କିନ୍ତୁ ମହାପ୍ରାଚୀତରେ କେବଳ ବ୍ୟାନ
ଥାଏଥାଏ । ସାବଧାରେ ଏଥିର ଶୁଣିବା
ପଦିଲେ ଏହିକାଣିକି "କରିଲୁ" ଦେବ ବାହିଦାର
କରିଲୁ ଏ ମଧ୍ୟ ମହାଧୂରତ ହେଲା ମରିବ କରୁଣାର
ବାବ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପଞ୍ଚ-ବାଦେଶି ସମ୍ବନ୍ଧି ପୃବ୍ଲାଙ୍କ
ପ୍ରାଚୀତ କରିଥିଲୁ । ଯଦୁରେ ଦେଇ ଆପା ବାହିଦାର
ପ୍ରାଚୀତ ଅନ୍ତରକିରଣ, ମୁଦ୍ରାଜାଲ ବିକୋରିତିକେ
ଦେଇ ଆମା ପାଠମହାତେଲ ଅନ୍ତରକିରଣ ଦେଇବ ନନ୍ଦିକ
ପ୍ରାଚୀତ ବାଜାରକାରୀ ସାମାଜିକ ସନ୍ଦେଶକାରୀ ହୋଇ
ଦେଇବ ।

୭ ବୁଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି ମନ୍ତ୍ରମାଳା ମଟାଇଲାକେ ଏଠାରୁ ଅବ୍ସିନ୍ଧନପତ୍ର ଧାରନ ଗୁଡ଼ିଲ ପଦ୍ମ ଧରିଯାଇ ଅବ୍ସିନ୍ଧନ ଲେବି । ଏଠା ସମ୍ମର ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ସମ୍ମର କହି କାହାର କହି ଏଠାର ଗୁଡ଼ିଲ ପଦ୍ମଶ୍ରୀଙ୍କେ କୋଣ ଶିଖିଲା । ଏଠାର କେବଳ କେବଳ କାହାର କହିଲା । ଏଠାର ଶିଖିଲା କାହାର କହିଲା ।

ତ ଅଛିବାର ବାଟ ଦେଖ ଲେବେ ପଥ୍ର ଉପରୀଷଳର
କୁଣ୍ଡଳରୁ । କମଳର ନ ହେବାର ବାଟ ଗାଁରୁ ଆଜିଲେ
କାହାର ଦୂର୍ଧ୍ୱା ଓ ବାରସୁରରୁ ଏ ଫଳର କଳାର ବାଟ
ପଥ୍ରର ସେ ଅନବର ସେ ଦେଖା କାହା ବ ଅନ୍ତରାଳ
ଯେବାକାର ନାହିଁ । କାବର ପୋଠାରେବେ ଘେରିମନେ
କାହାର ବେଳାରେ କଢ଼ିଲେ ବ ଜାଗେମାନେ କାହାର
ଯେବେ ଜାଗାର କଢ଼ିଲୁଁ । ଅନ୍ତରାଳେ ଅନ୍ତରାଳେ କାହାର
କାହାରୁଁ । ଅନବର ମନ୍ଦିରରେ କାହାର ନାହିଁ
ବର୍ଷମେଳିମାତ୍ରର ଯେହିର ପରମାର୍ଥରେ ବିଶାରଦେ
କେବି ଅନ୍ତରାଳେ ହୁ ନାହିଁ ବ କଢ଼ିବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀରେବେ
ଯେବେ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ହେଲେ ଅଜ୍ଞା ବ ନାହିଁ କଢ଼ିଲୁଁ

ସବୁରୁ କାଠ ଥିଲା ଦେଖାଇ କରିଲୁ । ସ୍ଵପ୍ନ ମନ୍ତ୍ରର କଥା
ମ ବହି ସାଧ୍ୟତା । ଏ ବାକ୍ୟ ଅନ୍ୟରେ ଆପ୍ରେଚ କାଠନା
ରହ ପାରୁ ନା । କାଠ କିମ୍ବା ଅଣିବି ।

ପାରିବ୍ରଂଧରେ ଲୋହଠାର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ହେବାର ଶ୍ରୀ
ଯାଏ ସେଠାରେ ମାନନର ସ୍ଥଳର * କିମ୍ବା ଜୀବ ଓ ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟ ବେଦେବ ଦେବ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରାଣ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ତାପ ।

ପଦ୍ମବିଜ୍ଞାନ

ଏ ଅକୁଳର ଲଗୁଡ଼ି ପ୍ରାମରେ ଜଣେ ଛୀ ଥପଣା ଲହାରେ
ତାର ସୁଧ ହିଅ ଦୂରଟିକ କୁଆଳେ ପବାର ଘପେ ମୟ ପରେ
ପ୍ରାଣ ଦୂରର ଦେଉଅଛୁ ଦୂରର ବାଗର ଜଣାୟି ନାହିଁ ।

ଏଠା ନିର୍ମାଳସ୍ଥଳର ପ୍ରଧାନ ପଣ୍ଡିତ କାରୁ ଉଦୟନାଥ
ଯାସ ଆଗାମୀ ତିର୍ଯ୍ୟକ ମାସ ରତ୍ନରେ ତ୍ରୈକିଙ୍ଗ ହେବା
ଘରାରେ ତେଜାପାଞ୍ଚଶାଲ ଯାଇ ଏହିବର୍ଷ ସେଠାରେ ଉଦ୍‌
ବାର ଛିରସ୍ତାବ ଶୁଣିବାକୁ ।

ପ୍ରେସ୍‌ପତ୍ର

ପ୍ରେରିତପଢ଼ିର ନିମନ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ
ମାଳେ ଦାୟି କୋଡ଼ି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତେକାବଜ୍ଞାଦିକ ମହାପ୍ରସ୍ତୁ
ସମାପ୍ନେ

ମହାଶୟ

ଅମ୍ବର ଏହି ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତେବେଳେ
ସମ୍ବାଦକୁ ଆପଣଙ୍କ ଜଗଦ୍ବିଦ୍ୟୋତି-ପିତୃର
ସ୍ଥାନକାଳ ଦେଇ ଚିତ୍ରବିଷ୍ଟ ଜାଗାକେ ।
ସଥା; ଖରିଆଡ଼ ଲକ୍ଷଣ ଅନୁଗତରେ ନିମ୍ନଲି-
ମାମବ ଏକ ବସ୍ତୁଶତ ତହିଁର ଏକ ଘାସ
ଅର୍ଥର ସହିସ୍ତରେ ଏକ କାଳକ ଜନ୍ମ
ଗୁଣାଳେ ସେ ବାଲକର ତୁ-ଗୋଟି
ଇପ୍ପର ଅର୍ଥର ମୂର୍ଖାର ଥଳପାତ୍ରଙ୍କର ଦିବ୍ୟ
ସାଧାରଣକର ଯଥା କବିତା ପ୍ରକୃତସ୍ଥାନରେ
ଥଳ ଦରପୁଟ ପ୍ରଥମଙ୍କଳର ଦୀପରକୁ ଦିଥ-
ଜୁବ ଛାତରେ ଥଳ ବାନବଜ୍ଞ ଦୂରତକିମାର
କୁରି ଥାଏ ମୁହଁନାହିଁବ ।

ତଦିନରୁ ଶାସ ଖରାଡ଼ ହସ୍ତରେ
ଏକ ସୁଲାଭ ଦରେ ଅଳକୁ ଦଶ ଦିବସ ଦେବ
ଏକ ବାଲକ ଜନ୍ମପରିବାର ଜର୍ଣ୍ଣାଥଙ୍କ ଭାବରୁ
ଦିନ୍ଦୁପାଳ ସମ୍ମର୍ତ୍ତରୁ ଯ ଅଛି ପରମେଷ୍ଠର ଦେହା
ବାଲକଙ୍କ ଜଳନ ଜଂରୁ ଦିନ୍ଦୁପରାକ
ଦରଅଛନ୍ତି ଆହା ଜଗଧିତା ଜଗଧାତ କ
ବରତର୍ଜୀ ଅଣି କ ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାଣ ରା ୫୪ ରଖ ଗଢି ଦା ୮ ଟା-
୧୦ରେ ଏକ ଭଲୁପାତା ଥର୍ଟାର ତାରମ୍ବଳ
ହେଲ ସେ ତାଦାର ପରମାଣ ଦସ୍ତିଶ୍ଵରାଜୁ
ହେବ ଦେବ ଦେଖାଗଲ । ଉତ୍ସର ଜା ହୃଦୀ „କ
ବିଶ୍ଵମାନ ଅବଲୋକନ କରନ୍ତିଛନ୍ତି କ ।

ଦୃଷ୍ଟିକରଣକୁ ଜାଗାଇଥିବା ପାଇଁ ୧୫୫-
ପ୍ରଦେଶ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ନର ପ୍ରସରନାନାଳ
ଏବଂ ବୃଦ୍ଧି ବକ୍ତ୍ଵାନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୪୦୦୦୦୦ଟା
ଆମଦାନର ଥିଲା ପଦାମଳ ଦିନରେବ ଦେବ
ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଦୋଷଥିଲେ ଆଜି ଏ ମନ୍ଦାଶକ୍ତିର
ପିହଞ୍ଜେଇର ବିଷ ଅଧିକୁଳ ପ୍ରାପ୍ତିଥିଲା ଦେବ-
ବିଶ୍ଵରୁ ହରିହାର୍ତ୍ତ ନରଦତ୍ତଧାରୋଷ ତାଙ୍କ
ତିଥରେ ସାହୁତ ଦେଲା ଥାର୍ଟାହ ଦେଖିଲୁ ଚନ୍ଦ୍ର
ଭିକେଶରେ ନରବିଧ କଲେ ଅତିଦେବୁ
ପ୍ରସରିବ ମନାଦଳର ଗତିକାର କହିଦେଇ
ଛିଲୁ ବଜ୍ରୀ ୧୦ବଜ୍ରାକ ବିଷଳାଧୀନ ଦେଲା ।
ଦେଇ ତା ମୋହାର୍ମ ।

ନଦୀରୂପ !

କୁଣ୍ଡଳିତ କେହେବ ଦ୍ଵାରା ସଂଶୋଧନ
କର ଅପରାହ୍ନ ବିଜ୍ଞାନ ପଞ୍ଜାରେ ମୁଦ୍ରିତ
କରିବାକୁ ଚାହୁଁ କରିବା ହେବେ ।

ଶ୍ରୀ ଜୀ ଶୈଳକଳା ସାହେବଙ୍କ ନିଜକୁଠରେ
ଆମୁମାନବର ଛାତ୍ରମୌଳ୍ୟ ଦର୍ଶନାଲେ ନିବେ-
ଦଳ କରିଥିଲା “ଅଭିଜନ୍ମ” ପାନର ‘ରା’
ସ୍ଵରୂପ ଅନ୍ତିମ ବିଷୟଟି ଗତ କବମର ତା ୧୩-
ରୁଖ ଚାହୁଁଦୀଏଇକାରେ ପାଠକର ଥିଲେ-
ଯାଇଲେ ଅଭିଜନ୍ମ ଅନୁଭବ ହୋଇଲୁ ମନ୍ତ୍ର
“ଅଭିଜନ୍ମ” ପଢ଼ିବେ ରାଇଖିର ହୋଇ-
ଥିଲା ସବଳ ବିଷୟଗୁଡ଼କର ପ୍ରଭାବର ତା ୨୫
ରୁଖ ମୁଦ୍ରା ପଢ଼ିବୁ ରୁପ ପାଠକର ଅନ୍ତିମ ବିଷୟଟି
ସ୍ଵରୂପ ଅଥବା ସେଇ ଗୁରୁତବ ବିଷୟଟିର
ପ୍ରଭାବ ଅନୁଭବ ହୋଇପାଇ ପଢ଼ିବାରେ
ତାଙ୍କ ଦେବାତିକ ନିର୍ମାଣ କରିବାରୁ ବିଶେଷ
ଅନୋଦବର ଦେଇଥିଲା । ଅତିଏକ ପାଠକ-
କରିଲା ଅସମକଳର ଦୃଢ଼ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହୁ କି
ଅନ୍ତିମ ବିଷୟଟି ସଫଳ କରିବା ପକାଶେ “ଛା-
ବଳ” ରେ ବିଧି କେଉଁ ବୋଲନମାଳକରେ
“ପ୍ରେସପାତ୍ର” ସ୍ଵରୂପ ଅବା ସମାଜୋତୀ-
ସ୍ଵରୂପ ମୁଦ୍ରା ରେଖାକ ଉତ୍ତାଗ ଦୂଷ ତାଙ୍କରାଲ
ଦେବାତାବ କେତ୍ରା କି । ଅବଶେଷରେ ସାମାଜିକ
ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ଛାତ୍ରମାଳକରେ ମହିଳା
କରିବ ନାହିଁବ କହିବା ହେଲେ ।

ଅଣ୍ଟାର ଅନ୍ତର୍ଗାନ୍ଧାକାରୀ

ରଷ୍ମିକଣ୍ଠ

କେ ଦର ହୋଠୀ ଘର
ବାଚିବାସୁନ-ଶିଖ

Secondly, there is the news-paper reading which is a rich source of information of what is doing in the world around us, and which is calculated to do us good, in-as-much-as the articles often proceed from the pen

To THE EDITOR OF DIPAKA,
SIR,

I should be very much obliged if you would kindly make room for the following few lines in your paper:—

An extraordinary meeting of the "Katak Students' Association" was held on the 19th December last on which occasion Revd. A. H. Youxe delivered an interesting and instructive address on "Our After Education." By "After Education" he meant the education which people received after leaving the school and the College, and which consisted not in "the putting in of so much knowledge of History, Grammar, Mathematics or Science into us," but in the training of our moral and intellectual faculties, which was most perfectly done in the best of all schools, the school of experience, and for which the stern realities of life were much more favourable than the picturisqne fancies of the College room. He then produced to point out some of the means by which the faculties were to be trained.

First, there is the attending of associations like the one in which he is present. "Iron sharpeneth iron, so a man sharpeneth the countenance of his friend." One man cannot see all the different aspects of a thing, but if many meet together, all can see it from various different points, which will enable them to form a correct opinion on the subject. Further, an association if "rightly conducted is a means of getting increased information," which the essays on "historical subjects, lives of Great men and philosophical subjects" cannot be without some effect upon the character of the members.

of able and influential writers. But in accepting the opinions of newspapers, men ought to be careful how they accept without due judgment the sentiments of writers, some of whom though gifted with no exceptional abilities, always feign that "they are qualified to manage, without the slightest mistake, the most complicated affairs of man empire or half-a-dozen empires."

But news-paper reading is not sufficient. Therefore recourse must be had to books; but in the selection of these great caution is requisite. Books that degrade the character are to be avoided like a snake or a wild beast, while those only, which nurse the noblest qualities of the mind and the heart are to be read and digested; at the top of the list of such books stands the book of books.

Fourthly, "the intercourse with our fellowmen can be turned into account. From the profound influence which companions exercise upon the character either for good or for evil, the keeping of good company is as much ennobling on the one hand as low company is degrading on the other. Therefore is it necessary to move in a high circle, to breathe in a pure atmosphere.

Moreover, in the carrying on of our daily business, we often come across men who are very different from what they appear to be. Now "to look below the surface of appearance" and to detect true nature of such men is a very useful though difficult exercise of the faculties, being a science which only years of active life and experience can teach.

Then after telling us that he thought, that Christianity was at the root of all benevolence, and that faith which shone "star-sweet in a gloom profound" was the first and strongest foundation of a virtuous character, he concluded by expressing his hope, that the people of this

country would avail themselves of the opportunity exercising their judgment, say for instance on the power which had been given to them in the shape of a right to choose Municipal Commissioners.

Then Babu Monmohun Chakravarti proposed a vote of thanks to the lecturer and was seconded by clapping.

Then the meeting was dissolved after Mr. Young thanking the Association for his kind reception.

Katik, } Sriram Chandra Bose,
24th Decr. } 1885. Hon. Secretary.

ବିଜ୍ଞାପନ।

କମିଟି ର ଶ୍ରୀ ବବୁ କନ୍ଦର ଗୋପ ଟଙ୍କରେ ପ୍ରଗଣା ସହାଯ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୋଟାଧିକ୍ଷା ମୌଳି କମିଟିର ଅଂଶ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ମୌଳିକରଙ୍କର ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟର ବାବାଲା ଓ ଗାୟେଦାପ୍ରତି କମିଟାକ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବ। ପ୍ରତରେକୁ କେତାମାତ୍ର ଅମ୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅମ୍ବ ବିଷ୍ୱ ବିଷ୍ୱ ମୂଲ୍ୟ କିଷ୍ଟି କର କଷ୍ଟ ଦେବ।

ବିଷ୍ୱ

୧। ସହାଯ । ମୋ । ରୋଟାଧିକାର
(ମୌଳି ମର ୨୨*)
ଅଂଶ ଅଂଶର ସଦର କମା ଟ ୨୨ ମୁ
୧। ଏକଳ । ମୌ । ଶକ୍ତ୍ସରରେ ଥିବା
ଲକ୍ଷ୍ୟର ବାବାର ଲମ୍ବ ମା ୫୨୪ ।

୧। ମୌ । ଏକଳ କିମ୍ବପୁରରେ ଏକଳ ଏକଳ
ମାଂ୧୧୮

୧। ଏକଳ । ମୌ । ଦେମାଣ୍ଡୋ ଏକଳ
ଏକଳ ମାଂ୧୨

୧। ଏକଳ । ମୌ । ରୋଟାଧିକାରେ ଥିବା
ଲକ୍ଷ୍ୟର ବାଚିଯାପ୍ରତି ମାଂ୧୨୫ ।

୧। ଏକଳ । ମୌ । ଉଦୟପୁରରେ ଏକଳ ଏକଳ
ଏକଳ ମାଂ୧୨୮

୧। ଏକଳ । ମୌ । ରହଂସରେ ଏକଳ ଏକଳ
ଏକଳ ମାଂ୧୨୯

କଟକ
ଗଜନଦିର
୧୮୮୭ } ଶ୍ରୀ ସୁନ୍ଦାର ଗୋପ

NOTICE.

Wanted teachers for the following vacancies. Candidates are requested to send in their applications to the undersigned on or before the 10th Febr. 1886.

Designation of appointment.	Amount of salary.	Rs.
Head Master, Patamundai		
Middle Class English School	25	
Head Pandit Do. Do.	16	
Head Master, Birole	20	
Head Pandit Do. Do.	12	
2nd Do. Do. Do.	7	
Head Master Kanhpur	25	
2nd Do. Do. Do.	10	
Head Pandit Do. Do.	14	
Head Master, Mauda	20	
2nd. Do. Do. Do.	6	
Head Pandit Do. Do.	12	
Cuttack } (Sd.) Maddhusudan Rao		
30th Decr. } 1885 } Dy. Inspector of schools.		

FOR SALE.

BOOKS BY BABU DINABANDHUN BANERJEE

Tattva Nirnaya Part I Price 8 annas.
With the Review by Professor Max Muller as published in the Academy a literary Journal of England.

Contents.—Atoms and Animals (a criticism of Professor Tyndall's theory); Transformation of Animals and vegetables (a criticism of Darwin's Theory); Primary condition; Soul and Brain; Immortality of the soul; Free Will; Automatism; Nature and the Self-existent; Immutable relation between creator and creation (a criticism of J. S. Mill); First Cause (a criticism of Comte); Existence; Creator and Constructor; Pantheism (a criticism of the pantheistic doctrines of the day).

Tattva Nirnaya Part II. Price 12 annas.
Contents.—On Infinite mercy (a criticism of J. S. Mill and other sceptics); On Infinite Power (a criticism of J. S. Mill and other sceptics); On the reconciliation of our ideas of infinite mercy and infinite Justice (a criticism of J. S. Mill and other sceptics); On our desires (a criticism of Aryan & European sceptics); On Infinite Hope (a criticism of some European sceptics); On true and false beliefs (a criticism of some European sceptics); On the unknowable (a criticism of Herbert Spencer); On Nature and Soul (a criticism of Sankhya philosophy and materialism); On Heaven and Hell (a criticism of Atheism); On a Future State (a criticism of Atheism); On Virtue and Vice (a criticism of Atheism).

GURUGITA Price 2 as. 6 p.

A work on the duties of missionaries.

DE. UDAY-BIBHUTI-JOG Price 2 as.

A Caricature of the most part of Deputies.

(IN THE PRESS.)

MISCELLANEOUS ESSAYS Price Re. 1 till March 1886; after that Rs. 2.

Contents:—(1) Orissa in the past and present (Prakrita abasta); (2) Are the Mahantis of Orissa Aryans?; (3) What are the Kera Bengalis?; (4) Should widows remarry? (a letter to Pundit Iswar Chandra Vidyasagar); (5) Is early marriage necessary in India? (a letter to Babu Ramtanu Lahuri); (6) Why the present state of dryness in the Brahma Somaj? (a letter to Maharsi Debendranath Tagore); (7) Malaria and its causes (a letter to Lord Northbrook); (8) The Foreign Policy of Government (a letter to the Right Hon'ble E. Gladstone M. P. Prime Minister); (9) On Hinduism (a letter to Pandit Shashiadar Tarkachuramani); (10) Why is slander so sweet? (11) On the greatness of Keshav Chandra Sen (12) The wiseman and the fool.

Utsahasata Kabya in blank verse Price 4

CIVILIAN CHARACTER Price 8 as.

A comparison between the Civilians of the old Hileybury School and the modern competitionwallas.

(IN THE PRESS.)

Tattva Nirnaya Part III

Being a discourse on the different religions of the world.

ଶ୍ରୀ ନାନୀ ଗୋପନୀୟ କବିତା
ଚତୁର୍ଦ୍ଵାରା ବିଜ୍ଞାନ କବିତାରେ କବିତାକୋଣା ଓ କବିତା ଓ
ରେପୋର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ଶ୍ରୀମନ୍ଦୀର ଓ କଲା-
କବି କବିତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଜ୍ଞାପନ ହେଉ ଅଛି
ବାବ ସଂପ୍ରତ୍ତ ପ୍ରାବଳବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାପନ
ଅଛି । ବିଦ୍ୟନ ଅଛି କେତେବେ ଫେଲେ
କିମ୍ବାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାପନ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କାହାର ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲୋଖାଗଳ ସାକାରର
ସବୁ ଅବଶ୍ୟକ ଭାବୁ ହେବାରେ ଅନ୍ତେ-
ପର କଲେ ସୁଲଭ ମଳରେ ପାପ ହୋଇ
ପାରିବେ । ଏହା ଅମ୍ବମାନେ ବିଜ୍ଞାପନ ହେବା
ବିଜ୍ଞାପନ ସକାରେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି-
ଅଛି । କେବୁ ଖରବ କରିବାକୁ ଗାହିଲେ ତାମୁ
ବିଜ୍ଞାପନ କରିବିବ । ସବ ବିଜ୍ଞାପନ ହାତମାଳ ବିଜ୍ଞାପନ
ହେବା ଦୂର ଅଧିକ ମଳକରେ ସକାରେ ଦିଆ
ଦେବାରୁ ରେବେ ଏକ ରାତରୁ ପି ବଜା ୧୦୭୭
ହସାବରେ ଦିଆବେଲେ ପାର ପାରିବେ । ମାତ୍ର
ଦାଦାର କବି ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ କବିତା ଉପରେ

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାଧୁଦେବମୂର୍ତ୍ତିକା ।

କ୍ଷେତ୍ର

ମୁଁ ଏ ଦୂର ମାତ୍ରେ ଶାନ୍ତିକୁ ସହ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ନାହିଁ । ମୋ ଯେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମଲ୍ଲିଧ	ଅଟେମ	ବଜାୟେ
ଦାରୁଳ	୩ ୫ ୮	୩ ୯ ୯
କୁହାସୁଲି ୩ ୦ ୫		୩ ୧୯

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା

କଟକ ପ୍ରିୟଙ୍କମାନେବ ସହିଲପୂର ପୁଷ୍ଟି-
ପ୍ରୟୁଷ ଶତା ହୋଇ ବନ୍ଧୁ ଚକ୍ରଅଳ୍ପ
ମନ୍ଦ୍ୟ ୩୦ ୫ ଡାକିମାତ୍ରାଲ ୩୦ /

“ଏଠା ଜେଣ୍ଟଲୀ କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ-
ଦୂର ପାଦ ଧାତର ଅବାକୁ ତନମାତ୍ର କୁଣ୍ଡା ନେଇ
ଥିଲେ । କୁଣ୍ଡା ସମୟ ଶେଷ ଦେଲ ମାତ୍ର ଘରର
ଆବେଗ୍ୟ କି ଦେବାକୁ ପେନସନ କେବାର
ପ୍ରିଯ କରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜଳାଇ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି
ବାକୁକୁ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାୟ କ ୩୫ ବୀର ହୋଇଥିଲା
ପ୍ରିସ୍ଟ ଥିଲେ ଆକୁର ଦୂର ବୃଦ୍ଧିବର୍ଷ କରି କର-
ଆନ୍ତେ । ଏହାଳ ପରି ସୁଯୋଗ୍ୟ ନିରପେକ୍ଷ
ବଢ଼ୁଦର୍ଶ ସବୁ ଗୁରୁତ୍ବକ ଦାନମ ଦେଖିବା ବି-
ଭଳ । ଏପରି ଦାନମ ଅବସର କେବାର
ତେଣାବାପୀ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି । ବାହୁ
ଦ୍ୱାରା ଆବେଗ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର କଲିକତା
ଦ୍ୱାରାକୁ ପ୍ରିଯ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଅମେରିକାରେ
ଛଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ଯେ ବାହୁ
ମହାଶୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଆବେଗ୍ୟ ଲାଇ କରି ପାର୍ଦ୍ଦକାଳ
ତେଣାରେ ବସି ଆଇନ୍ତି ଏବଂ ଅମେରିକାକେ
ତାହାର ବଢ଼ୁଦର୍ଶିଣୀ ଏବଂ ବିବେକର ବଳ
ଦେଇ କରି ଅନନ୍ତର ହେଉଥାଏ ।

କେବୁ ମୟୁରାତକୁ ଖଣ୍ଡିଏ କେଳାନିପିତ୍ତ
ପାଇଅଛୁ ରହିଲେ ଲୋଭାଥାତ୍ତି ଓ ବଦୋ-
ବସ୍ତୁ କର୍ମରେ ଅମିଳମାକେ ଜୀମାସ ସକାଶେ
ଠିକା ନିୟମ ଦେଇଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ତେଣୁ କେବଳ କୋରାଇ ହାଣେ ନେବା ସକାଶେ
ସେମାନେ ବିଲା ବେଳନରେ ଜୀମାସ ବିଲ
ଦୋର ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି । ଅନିଲମାଳକର ବିଦ୍ୟାସ
ସେ ଦେଇ ଅମିଳମାକେ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଥିବାରୁ
ଏମନିବ ଦୁଃଖପ୍ରତ ଅଦୌ ଦୁଷ୍ଟି କରୁଳାହାନ୍ତି
ଏ ଶୁଦ୍ଧାର କେବେଦୂର ସତ୍ୟ ଆମେମନେ
କହ ତ ପାରୁ ମାତ୍ର ସେବେ ବାସ୍ତବରେ
ଏପରି ଦୋଷଥାଏ ତେବେ କରୁଥିବାକାଳୀରେ
ଅନୁଶେଷ କରୁଥିବୁ କ ଗରବ ଗୁରୁକ
ଶୁଦ୍ଧାର ପ୍ରତ ଶିଖ ସକରୁ କରନ୍ତି । ଫେଟ-
ବିକଳରେ ଅଳ୍ପ ଦେଇନରେ ଜୀମାସ ଗୁରୁକ
କର ସେବେ କହିଲୁ ନିଷ୍ଠାତ ପାଇବା କାରଣ
ଆଉ ଜୀମାସ ବସେ ରହିବାକୁ ହୁଅର ତେବେ
ସେ କଥା କେମନ୍ତ କଷ୍ଟକଳକ କହିଲୁ
ପରିଚୟ ଦେବା ବାହୁଦିଲ୍ ।

ବୃଦ୍ଧିରଙ୍କରୁଟିବ କେଶଶଳ କବଳିତ ହେଲା
ଶ୍ରମଜୀ ଭାବେରୁଥିଲାକ ଅଦେଶକ୍ରମ କଲା-
ମସ ତା ୯ ରଙ୍ଗରେ ନହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଜେନରଲ ବାହାଦୁର ପୋଷଣା ପ୍ରଚୂର କରି
ଅଛନ୍ତି କି ବୃଦ୍ଧିରଙ୍କ ଥିଲା ଅଧିକାର ଶେଷ
ହେଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ଧି ଛଂଗରଙ୍ଗରୁକୁ

ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରାସଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାବି-
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିବେ ତଥାନୀସାରେ କର୍ତ୍ତ୍ୟ ହେବ । ଏଥି-
ସଙ୍ଗେଁ ପାଇଁ ଯୋଗୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରେ ୧୦ ଲିଙ୍ଗରେ
ବହନ୍ତି ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଜ୍ଞାସାରେ ଜ୍ଞାନେ
ଡେବୁଟ କରିବାର ଏବଂ ପ୍ରତି କିମ୍ବାରେ ଜଣେ
କରିବାର ରହିବେ ରେଣ୍ଟରକରମର୍ଗରଙ୍କ କଥାଳ
ଫିଲ୍ମ ଏବଂ ଭାବବିହିତର କରିବାର ବରି-
ବାର ଉପାୟ ହେଲ । ବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟର ବିର୍ଗର-
ପତି ଅମ୍ବାନଙ୍କର ବିତ୍ତ କହିବାର ଅଧିକାର
ନାହିଁ ଏବଂ ବହିଲେ କିନ୍ତୁ ପଳ କହି ମାତ୍ର
ଏ ବିର୍ଗରେ ମନ ମାନିଲା ନାହିଁ ଏବଂ କେବଳ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଉପାୟ ଦୃଢ଼ ଦେଉଥାଇ । ଆମ୍ବା-
ନାନଙ୍କର ଉପାୟ ଅମଲକ ହେଉ ଏତିବି ପ୍ରାର୍ଥନା

ତଳା ମାତ୍ର ବାଶରଙ୍ଗରେ କେନ୍ଦ୍ରାଧିତୀ-
ରେ ସୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମର୍ଗ ଘେଟ୍ଟୋ ସତ ମୋର
ସ୍ଥଳ । ସେଠାରେ ଅଳ୍ପଲମ୍ବ ଲେଜକ୍ଷ ମଧ୍ୟର
ବାବୁ ଖଗେନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ବାନାର୍ଥ । ଗୋଧୁର୍ମୁଖ ଦର୍ଶ-
କୃଷ୍ଣ ଦାସ ବାବୁ ଶାମାଚରଣଦାସ ଓ ବାବୁ
ବୈଦ୍ୟନାଥର୍ମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳେ । ଛାପୁରର
ବଳଦେବଜୀବି ସହାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ମର୍ଗ ମଠ ଅଧ-
ବଧ୍ୟ ହେଉଥିବା ଓ କର୍ତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରୂପରୁତେଥେ
ନିର୍ମାଣ ହେଉ ନ ଥିବା କଥା କିନ୍ତୁ ମଠରେ
ଜଣେ ଉତ୍ତାବଧାରକ ବାବୁ ଦର୍ଶକୁଷ ଦାସଙ୍କ

ତଥାରକରେ ପ୍ରଗଟ ପାଇବାରୁ ଶ୍ଵାମୀ-
ସମେତ ତାହା ଅବଗତ ହୋଇ ହୃଦୟ ପ୍ରତିକାର
ଏବଂ ଦିକ୍ଷାତ୍ମକ ଉତ୍ତମ ବନ୍ଦୋବସୁ କରିବା
ବାରଣ ଶ୍ରୀପୁରୁ ଜଜସାହେବଙ୍କ ନିବଠିବୁ
ଆବେଦନ କରିଲାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଆବେଦ-
ନପରି ଅବକଳ ରଂଗଜାଟେ ପ୍ରାନ୍ତନୁହେ ପ୍ର-
କାଷିତ ହେଲେ କହିରୁ ପଠିବମନେ ସବକ
କଥା ଜାଣ ପାଇବ । ମଠର ଉତ୍ତାବିଧୀରଣ-
ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ କରିଛା ଅଛୁ ଏବଂ ହୃଦୟ
ଥିବା ଭିନ୍ନକର ସହୃଦୟ ମଧ୍ୟରୁ ଜଗେ କଟକ
ଜଜଅଗଳତର ସିରପ୍ରାଦାର କାରୁ କରେ-
ଦୃଷ୍ଟ ଦାସ ଆପଣା କର୍ମ ଉପଲବ୍ଧରେ ସବାର
କଟକରେ ଆଣ୍ଟ । ଆଜ ଏକ ସବ୍ୟ ବାଲିଯୁଗ
ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ବାନନ୍ଦଗୋଟ ମଠର କଥା
ଦିନ ଦୂରପୁ ଲାହ ସୁରମ୍ଭାଂ ମଠର ସବକ ଭାବ
ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତରିଷ୍ଠ ମହା ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦୂରବ-
ବରକ ହାତରେ ରହିଅଛୁ ଏବଂ କବ୍ୟ ଏହି
କଲ ହୋଇଅଛୁ ସେ ମଠ ଅନେକ ଟଙ୍କା
ଅସୁରାତ୍ମ ହୋଇଅଛୁ ସେବା ନିୟମିତରୁପେ
କଲୁ ଲାହ ଏବଂ ହେସାବସ୍ଥା ସମସ୍ତ ଗୋଲମାନ
ବୋଲ ରହିଅଛୁ ଅମ୍ବମାଳେ ଆଶା କରୁ
ଶ୍ରୀପୁରୁ ଜଜସାହେବ ଏହି ପୁରୁଷଙ୍କର ଆ-
ବେଦନର ସବକୁ କରିବ । ସାଧାରଣ
ଶୀର୍ଘ ଓ ସବାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ମତ ରକ୍ଷଣାବେଶର
ବୟୁରେ ଲାକା ସ୍ଵାନକୁ ସବଦା ଗୁଡ଼ାର ଶୁଣା-
ଛିଅଛି ତଥାର ଗହର୍ମମେଲ ଏ ବିଷୟରେ
ବସାନ ରହିଅଛନ୍ତି କଜ ଦୂଃଖର ବିଷୟ
କାହାର ପାଦର କରିବାର ନାହିଁ କରି-
ବା ନିକାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଅଛି ।

ବଜ୍ରାଳାର ଗତ ଥୋଇ ବିଷୟର ମାନ୍ୟ-
କର ଶୈଳେନଟ ସାହେବଙ୍କର ଘୋଟିଏ ନିର୍ଭା-
ନିଶ୍ଚ କଲିବନାଗହେଠରେ ବାହୁରଥରୁ ।
ଭିହିରେ ପ୍ରତେକ ଜିଲ୍ଲାର ଅବସ୍ଥା ବାହୁନ୍ୟ-
ଭୂଷଧ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରାବୁ ସାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇ-
ଅଛି ତିହିର ସମାଜେତକା କର ଏହ ସମେପ
ଦିବାତ୍ମା କରାଇନ୍ତି ତ ଗର ଧୋଇଦ୍ଵାରା
ଦେଖିବ ଶୌର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବସ୍ଥା କରି ହୋଇ
କାହି ବରଂ ଏହା ପ୍ରକାଶ ଦୋଇଅଛି ଯେ
ଲେବନର ଅନେକ କଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନେକ
ସମ୍ମଦ୍ଦି କରି ହୋଇ ଥିଲେହେତେ କଣେ ପୁରୀ
ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ଅଧିକ ଲାଭଗୁରୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ
କାହିନ୍ତି ଏହ ଅଭାଗ ପରି ଏତେ ଜଗନ୍ନାଥ

ଦେବାର ଅଶା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ତକ୍ତ ର ସମୟ
ନକ୍ଷି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗିବ । ସନ ଏତେ ସାରଳ
ଦୟାକଳିଖାରର ଯେ ସକଳଗୁରୁକ ନାହିଁ ତୋ
ନିର୍ମଳ ତହୁଁର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଲେଖୁଣ୍ଟଙ୍କରକ-
ଶୀର୍ଷ ଯାହା ଅଶା ତଥିଲେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ଏହି
ଶରୀରକ ଭିତ୍ତି ଧ୍ୟାଳହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ସ-
ବିଦ୍ୟରେ ସେହି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ଏଥ-
ନିର୍ମଳର ଅନେକପ୍ରକାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ଆବଶ୍ୟକତା ଜୁଗ ଦେଇ ଅସେଇଣୀ । ଏହି
ସୁତପଳ୍ଳୀର ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ସାହେବ
ସନ୍ତୋଷ ଦ୍ୱାରା ସାହ୍ୟ ଦାନ କରିଥିବା
ହାବିନମାଳକୁ ବିଚାରିବରେ ଅଗ୍ରିର୍ଦ୍ଦିନ କରିବ
ଦେଇ ପିତୃଦୂନ ସାହେବମାଳକୁ ଏବଂ ଭାରତ-
ସାହି ପ୍ରଭାତ ସାଧାରଣ ନନ୍ଦମାଳକାଳୁ
ଧ୍ୟାବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଥୋର ସାହ୍ୟ-
ନିର୍ମଳ ବହିଥିବା ହମେଣିକହାର ଟଙ୍କେଠାରୀ
ଦେବା ସର୍ବଜ୍ଞ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତହୁଁ ନିର୍ମଳ
ଟଙ୍କେଠାରୀ ଜାଗା ସ୍ଥାନକୁ ବିଶେ ଦିଅ ଯାଇ-
ଥିଛି । ଏହି ଟଙ୍କେଠାରୀ ଯେଉଁମାଳକର ଘର
ଭାଣୀ ଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାର
ହୋଇଅଛି । କନ୍ଦିଟି ପେଣ୍ଟ ଅମ୍ବଲ୍ୟ ସାହ୍ୟ
କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସହକରେ ପାଶୋର ନିକ
ନାହିଁ । ଏପରି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଗନ
ଥୋର ସବଶେ ଏ ଦର୍ଶକୁ ଅଛି ତିନ୍ତା କରି-
ଥାର କାରଣ ନାହିଁ । ଗନ୍ଧବର୍ଷ ସଂକ୍ଷେପ
କରିବ କଣ୍ଠ ନିବାରଣ ହେଲ ଏବଂ ଏ ସମା-
ବରେ ସମସ୍ତ ଧାରଣା ଅନ୍ତରର ଦେବେ ସଂନନ୍ଦିତ
ନାହିଁ । ତେବେ ସ୍ଥାନ୍ୟମାଳମାଳେ ଏଥରୁ
କହିବେ ଶରୀରାର ଚାକା ରହିଲ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠସମାନରେ ଲେଖା ଅଛି ବି ତେଣ
ଗତକାରମାନ କୁଟେଜୀପୁ ଘାସକାଧୀନ ଘରବିର
ଅନୁର୍ଭବ କି ଥୁବାର କଲିକତା ହରକୋର୍ଟ-
ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେବାରୁ କେବେ ଗୁଡ଼ିଏ ଗରୁ-
ଗର ପ୍ରସଙ୍ଗ ବଜୀୟ ଓ ପ୍ରାଚିକର୍ଣ୍ଣୀୟ ରାଜ-
ମ୍ରମେଞ୍ଜକ ବିର୍ବଳଧୀନରେ ଅଧିଅଛି । ସେ
ପ୍ରସଙ୍ଗମାନ ଯଥ—

ଗଜଙ୍ଗାର ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷିଣ ଅପରାଧମାଳା
ଗଜଙ୍ଗାର ସୁପ୍ରଶ୍ନ୍ତ ସାହେବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉଚ୍ଛବି-
କାର କମଳା ଅଛି କି କା ।

କଞ୍ଚାର ପାହାରେ ସୀମାର ବାହାରେ
ମେ ସବୁ ମୋଦିମାର ବନ୍ଧୁର ସ୍ଵପ୍ନଶୁଣ
ଧାରେବ କଥି ଘାରଣ କି କା ।

ଭାବବର୍ଷର ଦାହାର କୌଣସି ଲୋକ
କହ ଅଥର୍ଥ କରିବାରୁ ଗଡ଼କାଳ-ସ୍ଵପ୍ନୀ
ସାହେବଙ୍କ ହାର ଦଶ୍ତ ଦେଲେ କ୍ଷେତ୍ରମାନୀ
ଭାବବର୍ଷର ସ୍ତର କୌଣସି ଜେଲଖାନାର
ସ୍ଵପ୍ନୀ ଲାହାକୁ କବ ରଖି ପାରନ୍ତି ତ ଲା ।
କ୍ଷେତ୍ରମାନ ସଞ୍ଚାର କହିଅଇନ୍ତି ତ
ପଦକାରି ଗଡ଼କାଳମାନଙ୍କେ ଡଂ୍ଗଜକର
ପ୍ରକା ନୂହନ୍ତି କେବେ କଥର ଏହେବାର
ନିରଜମାନେ ଏ ସମସ୍ତ ମାତ୍ର ଧାସନ କର
ଥେ ଅଛନ୍ତି ଏବ ଏଠାଦେବକ ଦୟ ଦେବ
ଅଛନ୍ତି । ଧାୟବରେ ଗର୍ଭମେଣେ ଦର୍ଶକାଳ
ଗଡ଼କାଳ ସମ୍ମରର ସେମନ୍ତ କର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅଛନ୍ତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ କେଲିବାର ହେବ
ପ୍ରେସର୍ବଳ ଏ ବଜାୟମାନ ଡଂ୍ଗଜ ଅଧିକର
ବାଜ୍ୟ ଥରେ ଫରଗଣେ ହୋଇଥିଲୁ କେ
ଦାହା ଦେଲେ ସେ କଥା ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ କ
ବର ଏବେ ଗମ୍ଭୀର ଗୋଟିଏ କର୍ମକାଳ ପ୍ରୟୋ-
ଜନ କାହିଁ । ଆମ୍ବାମୀନେ ଦର୍ଶା କରୁ
ଗଡ଼କାଳ ବଜାୟମାନ ଥିଲୁ ଦିଲେବେ ସେ
ସେମାନଙ୍କ ଅଶୋଭବା ଏ ସମସ୍ତ ଅଳିଥର
ମୂଳ ଅଟଳ । ସେମାନେ ଅପରାଧ ପ୍ରକାର
ଅଖାର ହେଲାର ଦାହା ରଖା କରିବାର
କେବ୍ଳା କରିଥିଲେ ଏହି କଥାମାନ ବର୍ତ୍ତନକ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନ ଆନ୍ତର୍ମା । ଡଂ୍ଗଜ ଗର୍ଭ-
ମେଣ୍ଟ ଭାବବର୍ଷରେ ସବ ପ୍ରଧାନ କେ
ହେଲି ଥିଲାର କୌଣସି ଗଜାର ଅଳ୍ୟସ୍ତ
ଅଚରଣ ଦେଖିଲେ ଦାହାକୁ ଶାଶନ କରିବା
ପଥରେ ଧର୍ମମୁକ୍ତ ସମଗ୍ରାନ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଏଥରେ
କରୁଣି ଲାହିଁ ରଜାମାନେ ସେବକ ଅଧିକ
ପୋରାନା ସହି ଅପରାଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧାସନ ଏବ
କୁନ୍ତକ କରିବେ ଜର୍ମନିମନ୍ଦିରର ସେମାନଙ୍କ
ପଥରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାର ତେବେ ଜାମ୍ବୁ
ପୋରାନକ ଦେବ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରମାନକ
ଦର୍ମମେଣ୍ଟ ଦିନର ନିଷ୍ଠି କରିବେ ସମୟରେ
ଶାରୀରିକ ।

ଭାବୁର ଦେଖିଲାମିଲା

ବାନେଶ୍ୱର ପାଠ୍ୟାଳୀମାନଙ୍କରେ ଦିଇ-
ତୁମମାସ୍ତୁଷ ଏବଂ ବାନେଶ୍ୱରଙ୍ଗ ପାରହୋ-
ଣିବ ଦଥ୍ୟ ଯାଇଥିଲ କେବଳ କୁମାର ବୈଜ୍ଞା-
ନୀଅ ଦେ ଗପବର୍ଷ ଯେଉଁ କାହିଁ ଉଥର
ସ୍ଥଳେ ପାଠ୍ୟାଳୀମାନଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ ମୁକ୍ତିଶ ଅଛି ।
ସେ ଉଦ୍‌ଘାଟି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧରୁ ଧର୍ମକାଳ

ପାଇଲେ ଏବ ସୁରକ୍ଷା ଉତ୍ସଳଦଣି ଶିଖାକୁ ରହାକୁ ପ୍ରସଂସାର ନଗନ ଫଟାଇଛେ । ବାହାର ବିନ୍ଦୁ ରଥାଳ ଅଜରଚିତ୍ତ କୁମାରଙ୍କ ପକ୍ଷିତିର ମେଘଦୂରକ ଉଚ୍ଚ-ଦେଶରେ ଦେଲେ ତେଣୁ ଦୂରାଶୀଳ ପଢ଼ିବ ରହିବ ପ୍ରଭୁତ୍ବ ଦେଲେ ସେ ସେ ପସ୍ତୁକ ବଜାଇଛନ୍ତି ସାଥେ ହୋଇଥିଗାରୁ ରହିପାଇ ଆପଣି ଗୋଟିଏ ନ ପରେ ଏହି ଅମ୍ବୁମାନେ ଏହାକି କୁମାରଙ୍କର ମହିଦିବ୍ବିହୀନାଥବ ଗୋଲି କହି ନରକ ରାଧିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ କୁମର ପାଠୀଗାରୁ ଶ୍ରୀଦାତା ଦୂର ରହିବା କର୍ଯ୍ୟର ବସ୍ତୁ ଥିଲେ ଠିକ୍ ସେହି ସମୟ ଏବି ରହିର ଅ ନବପୂର୍ବ ଓ ବର ଦୂରମାନ ପର୍ବତୀ ଦୀର୍ଘ ରଚିତ ପ୍ରଥମଶିଖା ଚାଲେସରକାର ପାଠୀ ନାମନକ୍ଷରେ ପଠିବ ଏବ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଗଲ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମଶିଖା ପୁସ୍ତକ ସ୍ଵଦ୍ଵାରା କୁମର ପାଠୀଗାର ବ୍ୟାକରଣ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ରହନା କରିଥିଲୁନ୍ତି ଏବି ରହିରେ “ବଳାବନେବର କହା । ସାଙ୍ଗ ବୈହାଗୀଯିତା” ଶିଳ୍ପ ସନ୍ତୋଷରେ ହୋଇଥାଏ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରୁ କୁମର ଅଶ୍ଵାଳ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲୁନ୍ତି ଦେଶକାର ଭାବ ଏ ଶନାଦିର ଦେବେ ଏହି କାହା କିହାଇ ଦେବା ବା ତୁଳ୍ୟ । ପଠିମାତ୍ରରେ ପାଠୀଗାରର ଜୀବିଧାଟିବେ । ବନ୍ଦମାନ କୁମର କାହା କୁଣ୍ଡି ପାଇ ଦୂରମାନ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ପୁସ୍ତକର ପେଣ୍ଡ ତତ୍ତ୍ଵ ସୁରଗ ବାହାର କରିଥିଲୁନ୍ତି ରହିରୁ ରହି ଶଳ ଭାବର ଦେଇଥିଲୁନ୍ତି । ସବରଂ ପ୍ରମାଣର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ନେତ୍ର ଏବାବରୁ ଜାଳ ଦେହ ଶଳସମଳତ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକଳିତ ଥିଲା ଏବି ଜୀବନକଣ୍ଠେକୁ ମହାଶୁଦ୍ଧିଆବର-ପଞ୍ଚକ ହବ୍ୟାମୟର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ତାଲିକାରେ ଜାହାକୁ ପ୍ରକଳିତ ଦେଇଥିଲା । କେବଳ ଏହିକି ନୁହେ ସାହେବ ବନ୍ଦରାଜରେ କରିବାକୁ ପରିଚୋପନ ବାହିକା ସମୟରେ ଶ୍ରୀପାତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାହେବ ଏହି ପୁସ୍ତକ ହବ୍ୟା-ରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଫାଇଲକାଳୁ ପୁରକାର ଦେଇଥିଲେ । କୁମର କହିଲେ କିତିକିମାତ୍ରା ଅଶ୍ଵାଳ । କାହାରଙ୍କଣ୍ଠେକୁ ହଲ ନନ୍ଦନ କିମ୍ବର ରହଣଶାତ୍ ତତ୍ତ୍ଵ ସମସ୍ତର ରିପୋର୍ଟ କରି କମିଶର ଓ ମର୍ମିମେଖକୁ ଦୁରେ ପକାଇ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ କୁମର ହେହିପରି ଅଶ୍ଵାଳ ସୁପ୍ରକାଶ ଅନାଦ୍ୟାମ୍ଭରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏହି

କବନ୍ଧନ୍ତେ କୁରୁ ଶାହା ବନ୍ଧୁର ଯୋଗତ୍ତ
ଦେଇଦେଲେ । ଏଥି ଦରାରୁ କୁମରକ୍ଷସର-
ଜଳ ଏବଂ ଶିଖବିଶବ୍ଦୀୟ କର୍ମବୁଦ୍ଧି କର୍ତ୍ତ-
ୟଙ୍କୀ ର ଅର୍ପଣାରେ ଯେତେ ଏବଂ ଆମେ-
ମାଜ ପ୍ରଥମରୁ ସ୍ଵାଧୀନ କହିଥିଅଛୁ ସେ
ସ୍ଵାର୍ଥ ବାଧକ ନିର୍ଦ୍ଦିତ କୁମାର ସବୁ କରିପରିବୁ
ଓ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ କବନ୍ଧନ୍ତେ ଶିଖବିଶବ୍ଦୀ
ସହିତ ଶାହାଜର ମନର ପକ୍ଷରେବର ନିର୍ବି-
ର । କୁମାରଙ୍କ ଯନ୍ମରେ ଲାଭ ମେ କରି
ଦେଇବାକୁ ବାଧ କେହିଲେ ବି ସେ ଆଜି କିମ୍ବା
ଦରାର କିମ୍ବା ସ୍ଵରୂପୀ କ୍ରି ଶବ୍ଦ ଉଠାଇ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠି ସ୍ଵରୂପ ଭାବର ଆଜିକି ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ
ଅର ଘରୀବ ଲାହଁ । ଲୈଁ ତାହାରେ ସ୍ଵରୂପର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କଠରୁ ଘେର ଦେବର
କୁ ଭାଗୀର୍ଥ ଦୋଷଥିଲୁ ନା ସେ କିଟକଣ
ବେବଳ ହିଣ୍ଡେ ମୃତ୍ୟୁ କରିଲେ ଥିଲ ।
କବନ୍ଧନ୍ତେ ପ୍ରକଟର ଏଥର ବ୍ୟବସାୟ
ଦେଇବେ ଦେଖିବାକୁ ଦୀର୍ଘ ବହିଲ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ମେଷକ ବିଷୟ ଦୂର ନାହିଁ । ଏଥାରୁ ଯେଉଁମାତ୍ର କହନ୍ତି ବ ଦେଖାଯୁବେଳାରେ କେବଳମାନେ କେବଳ ସରକାରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷଣ କେବଳ ଅଛିନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭ ହୁଏ ହୁବାବିରାମ ବା ଗାସ୍ଟ୍ରିବ ବ ଦେଇ ଉଚିତରେ ପ୍ରକଳନରେ ଘର୍ମ୍ଭେଣ୍ଟର ହଜାର ପକ୍ଷା ଅଧିକ ବ ବୟସ ଦେଇ ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଦିନ କେବଳ ସରକାର କରିବାର କଲେଜ-ବିଦେଶୀ ସାହେବ-କୁଠର ବା ବିଦ୍ୟା ସାହେବ-କୁଠର କରିବାର ଧନ ପ୍ରାୟେ ସମାଜ ଭବଥିଲୁ । ସଥାପନା, ଏତେ, ଏପରିଶାରେ ସରକାର କଲେଜକୁ କରିବା ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏବଂ ବେସରା ବାର କଲେଜକୁ ଗାନ୍ଧି ଏବଂ ବେସରା ରେ ସଥାପନ ଗାନ୍ଧି ଓ ଗାନ୍ଧି ନେବାଏ ଦର୍ଶାଯାଇଲୁ ଦୋଷ ଥିଲେ । ଏମନ୍ତ ସକର ଧନ ଦୂଷଣେରେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ ସହିକ କିନ୍ତୁ ଅଛିନ୍ତି ବିଷୟ-ବିଷୟରେ ବଜୀୟ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଅବସର ନେବାର ଅଭୟନ୍ତ ବରପରିବାର ଏବଂ ବେସରକାରୀ ଉପାୟହାର ନିର୍ମିତ ମର୍ଯ୍ୟାନା ବିଜ୍ଞାନ କୋଳିପାଠୀର ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନାରେ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟନର ଏ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ଦେବାକା ଉଚିତ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ଗର୍ବ ବାଣୀ - ବିଜୁ ପତ୍ର

ଶିଖାବିତ୍ରଗର ସଳ ୧୦୮ଶାହୀ ସାଲର
କୁଳପନୀରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଉଦୟତ କି ସବ ୧୦-
୮୨ ୧୮୮୩ରେ ସେମନ୍ତ ବବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ
ଶିଖଜୀବ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଅନ୍ୟଜନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା
ରେ ସେପରି ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁରାହା ପତ୍ରରେ
ଛାଇ ହେଲା ଦୃଷ୍ଟି କେତେକଣ୍ଠ ଯଥା ସକ୍ରମୀ
୧୮୮୩-୧୮୮୪ ସାଲରେ ୨୦୨୫୭ ଡିବ୍ୟାଳୟରେ
୨୫୯-୨୦୫ ଶତ ପତ୍ରଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ସଲ ୧୦୮ଶାହୀ
ରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଶିଖଜୀବ ଯଥା-
କୁମେ ୨୨୨୦୪୯ ଏବଂ ୧୫,୨୦,୧୮୦ ହୋଇ
ଥିଲା । ଶିଖଦାରର ବ୍ୟୟ ସଲ ୧୦୮ଶାହୀ
୨୮ର ସବ୍ଦାବା ବ୍ୟୟ ୩୭୪,୮୦୦୦ଟଙ୍କା
ଥିଲା ସରକାର ଟ ୧୫୪୦୦୦ଟଙ୍କା ଦେଇ
ଥିଲା ଏବଂ ସଲ ୧୦୮ଶାହୀ ସାଲରେ ସବ୍ଦା
ବ୍ୟୟ ଟ ୧୮୧୫୦୦୦ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ସରକାର
ଟ ୧୦୦୦୦୦ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲା । ଆଜିକ
ପ୍ରଦୟନ ଦେଖାଗାଇଥିଲୁ କି ପାଥାରଣୀ
କା ବିଷୟରେ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ଏକଣ୍ଠ ଖର୍ଚ୍ଚ
ବ୍ୟବା ପ୍ରକଳ୍ପ ଲୋକ ଦେଇବଣ ଖର୍ଚ୍ଚ
ବ୍ୟବରେ ଓ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସେହି ପରିମାଣରେ
ଆହୁରି ଦେଇଥିଲୁ ସେହି ପାଞ୍ଚମାତ୍ରର

ପାଇମେଣ୍ଟ ଥାର ପ୍ରାଥମିକ ଶିଖା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେବୁଦ୍ଧି ନୂଳଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏ ବିଷ୍ଟ-
ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା । ସଥା ଷେରିଭୁ ପରି-
କର୍ତ୍ତର ଶୈଶବମାନର ଶିଖା ଦେବା ଏବଂ
ଶୁଭମାନର ପାଇତୋଷେ ମନିଅର୍ତ୍ତରହାଗୀ
ପଠାଗଲେ କହିର ଗର୍ଜ ପାଇତୋଷିକୁ
କଟା ନ ଯାଇ ପ୍ରାଥମିକପଣ୍ଡବୁ ଦିଯାଯିବ ।
ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ-ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକଟି ଉଚ୍ଚତାର
ବାବେ ଏହି ଅଭିପ୍ରୟ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ କି
କ୍ଷେତ୍ରଭାବ ସାହେସି ବିନା ଷେରପରମାଣର
କ୍ଷେତ୍ରମ ଶିଖା ଦେବା ନ ପାରେ ଅଭିବଦିତୁ-
କଷୟ ଶିଖା ଦେବାର କରିବ । ମନ୍ଦିରମେଣ୍ଟ
ବିଷ୍ଟରେ ସାତି ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇଯୁ ପ୍ରସ୍ତାବ-
ମନ୍ଦିରେ ଷେଟଲଟ କହିଥିଲା କି ପାଇତୋ-
ଷିକ ବାଟିବା ବାର୍ଷିକ ଜାତ ଜାତ ଥିଲା
କେଉଁଛି ସମାନେ କାମ ଗୀଯ କରିବିଲା
କେଉଁ ପସମର୍ଦ୍ଦିକ ପ୍ରଦାନ କହିର ବ୍ୟକସା କରି-
ବ ଅଭିବଦି ମନିଅର୍ତ୍ତର ହାଗ ପାଇତୋଷିତ
ଦେବା ନିଧିକୁ କରିବିମେଣ୍ଟ ନାହିଁ କରିବ
କାହା ଥକିଲିଯାରେ କର୍ତ୍ତମାନ ହେବିଯୁମ
କି ନିଧିକୁ କରିବାକିମ୍ବା

ଗୁରୁତ୍ୱା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭିବା

ହୋଇଥି ଏକ ମାଳଦକର ଲାଙ୍ଘନାଟ ସାହେବ
ବିନେବରୁରେ ଥିବା ଚାଷାର ଏ କଥା
କିଶେଷରୂପେ ରହାଛି ଶୁଣିରେ ତଥାପି
ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଏହାକି ଗୁରୁଗଳେ
ମୀର୍ଯ୍ୟରୁ ଧର୍ଷାର ଖର୍ତ୍ତୁରୁ , ହଲାହାରୁ
ଶିଖପାଶର ଦେଇ ଅଳ୍ପ ଲଭକର ବିଦ୍ୟା-
ସାୟ ଲେଖନ୍ତି । ତାହାର ମହିନ ସାହେବ
ଶୁଭ୍ରାବ୍ଦିରୁ ଦିନ କର୍ତ୍ତର ଏକ ଉଦେଶ୍ୟରେ
କେବଳ ପ୍ରମାଦ ବରିଷ୍ଠନି ଏବଂ ତରେକବି
ସାହେବ ଏ ପ୍ରସାଦକୁ ଅନ୍ତମାବ୍ଦ ବରିଷ୍ଠନି
ମାର୍ଯ୍ୟର ଲେଖନଗୁ ବର୍ଣ୍ଣିର ଏ ପ୍ରମାଦ
ମଞ୍ଜନ କର ନାହାନ୍ତି । ସେ ବହଅପଣ୍ଡିତ
କମ୍ପିଲେସ୍ନର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦର୍ତ୍ତମାଳ ଗଢ଼ିଲୁ
ଦେଇବ ବିଜ୍ଞାଧାଳରେ ଅଛି ।

ଶ୍ରୀଗୁଣାତ୍ମକ ସ୍ତୁତି କବିତାରକ
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଲେଖାପତ୍ରର ପଥେ ଏ କଟିଛାରେ
ଜିନିକିମ ସହ୍ୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କର୍ତ୍ତମାନ ଅଠବା
ଦୋଷାଧରୀ ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜିନିକିମ
ଦେସରକରୀ ଲେବ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ କେ-
ହାଜିବାପାଇଁ ଲେବର ଅର୍ଥ ଶିଖାବିତରକ କରି-
ତୁ ତଳେବ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଷ ଧରେ ଜୀବି
ସ୍ତୁତି ପ୍ରକାଶ ଦୋଜଥିଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଖରଣ
ଜିନିକିମ ଦେବ ।

୩୫୨୪୦୯ ହମାଲେଚନ୍ଦ୍ର ।

ପଞ୍ଚ ପ୍ରକାଶିତ ଉପରେ ।

ପ୍ରଥମପାଠର ସମାପନକାଳୀ ଏକ ପୃଷ୍ଠାକ
ଦୋଷାତ୍ମି ଆଜି ଅଧିକ ଲେଖିଗାର ପ୍ରଦର୍ଶି
ଦେଇ କାହିଁ ଅଛି ପଦକଳେବେ କହି ଏଥିର
ଉପରାଗୁ କରିବା ।

କୁଣ୍ଡା—ବମ୍ବକୁଳବିଷୟର ଧରେ କେ-
ବେଳଯାଏ ଲୁହିଗଲୁଛି କହିବ କଚନା ସେମନ୍ତ
ଦିନକ କଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣକ ହେମନ୍ତ ଅଟଇ ସଥା;—
“ସେଇମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ମାରିଆଣି, ସରକାର
ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ନ ଦେଲେ ସୋମିନ୍ଦର ଏହି ଦି-
ନ୍ତରୁକୁ ଅସବୁ । ସେମାନ ମେନ୍ଦୁକଙ୍କ ଅଧି-
ମୂଳଜିତ ଗାନ୍ଧୀ” । ଅର୍ଥରୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାରିଥିବା
ବେଳକୁ ସରନାରଣ୍ୟ ନ ଦେଲେ ସେମାନେ
ଅପରା ମନ୍ତ୍ର ବମ୍ବକୁଳକୁ ସାର ମୂଳଜିତ
କାହାରୁ । ନରବନ୍ଧୁ ହତୀ ଅଳ୍ପ ବିଶ୍ଵାସ
ରୁଧି କରିଲ ତୋରୁ ଯାଅଣି ନାହିଁ ବମ୍ବ
ଧେରେ କେଳଖାନା ନରାବ ଦଣ୍ଡ କାହିଁ ? “ସମ୍ବଦସତି ପ୍ରକଟାଖରେ ଅଧିକ

କୁଳାଙ୍ଗ” କଲାଙ୍ଗକ ନିରେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଧରି ।
“କାହାକିମାକ ଦୋଷମାନଙ୍କୁ ସେଇ କଲାଙ୍ଗ
ପଢିଦେଇ କମଳକଳ ଯାଏ” ।—କାହାକି-
ମଳେ ମହିନେ କଲି ମଳ ଜାଣି ଟିକି ?

୧୦—ରହିବେଳୁଟ ଯୋଗାନିକ
କଙ୍କ ଦେଇ ଲାଜର ପଲାମା ଠୀରୁ ରେଖି
ଲେଖାକୁ ଏହି ପୂର୍ବକ କହିବ ରେ କି କୁହା-
ମା କା ନରଜାମ ପାଇଥାଏଇ ?

୬୭ୟ ପାଠ—ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହେବଙ୍କ ଦେଖ
ରେ କଳିଦ୍ଵାରା ବଲ ଦେବାର ଆସୁ ଦେ-
ଲନି । ସାହେବଙ୍କ ପରି ଏ ଦେଶର ଲୋ-
କେ ଗୃହକାମ ଭଲ କାଣ୍ଡର ଲାହି” ।
ଯାହିଁବକରାନେ ମାଧ୍ୟାଶ୍ରୀ, ଏବେଶର ଲୋକେ
କୃତିଜୀବ, ମାତ୍ର ଏତେଶର ଲୋକେ ଗୃହକାମ
କାଣ୍ଡର ଲାହି । ସାହେବମାତ୍ର ଦେବଙ୍କ
ହୋଇଥି ।

“ଦୁଷ୍ଟ ! ଏହା କି ? “ଦୁଷ୍ଟର ନାମ କି ?
ଦୁଷ୍ଟ ବାପଙ୍କ କିମ୍ବକ ? ତୁ ମୁଁ ଅବଧାନ କି
ନାମ କି ? ତୁ ମୁଁ ଏହା କିମ୍ବକ ? ” ଏହିପରି
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ମୀଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଦେବ !

“ଏ ପୁଣ୍ୟ—“କମିଶନ ସାହେବଙ୍କ ତଳା
ପୁରୀ, କଠକ ଓ ବାଲେୟରେ ଜଣେ କିମ୍-
ହର ସାହେବ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନ୍ଦୁ ଶତ କମିଶ-
ନର ସାହେବଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପ୍ରତି ଗଡ଼ିଜାଗରେ
ଜଣେ ଗୁଡ଼ା ଅଛନ୍ତି ।” ଅଶ୍ଵା ସାହାମ !
ତେବେ ଗଡ଼ିଜାଗରଙ୍କମାନେ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବଙ୍କ ପରି କମିଶନର ଅଧୀନସ୍ଥ କିମ୍-
ହର ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସଜାମାନଙ୍କର ମାସ ବର-
ମାହା କେତେ ଏକ କିପରି ପଦୋନ୍ନତ ଲମ୍ବନ
ଅର୍ଟରୁ କଲେକ୍ଟର କିପରି କମିଶନର ହୋଲ
ମାର୍କିଟ କିନାହ ଏମନ୍ସ୍ଟ୍ରୀ ଦୂର୍ଭାବକ କହିଗାନ୍ତି
ପିଲମଳଙ୍କର ପିଲା ଅଷ୍ଟମୀୟ ରହିଗଲ । ଯାଦ
ଦେଇ ଏପରିକାର ନନ୍ଦନ କଥା ଫଞ୍ଚିବା ପର
ନୂତନ ସ୍ମୃତିକର ଅବଶ୍ୟକତା ସାର୍ଟକ ଦୋଷ
ଅଛି ।

୪୦ ପୁଣ୍ୟ— “ଇଂସନମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ଦେଶର ବଜା ଅଟେଣ୍ଟି” । ସକଳ ଇଂସନ
ତ ସବୁ ? ପିଲମାନଙ୍କ ହିନ୍ଦୁନବୀର କି ଯନ୍ମନ
ଗୁଡ଼ିଖି !

୩୯ ପୁଣ୍ୟ—“ତୋରଦାର ଧଳିବ ଶାହେ-
ବଙ୍କ ଅଧିକର ଅମଲ ଅଟନ୍ତି” ତୋରଦାରଙ୍କ
ଜୀବନ ଅମଲ କେବଳ କୃତ୍ତମ ବଥା କୁଣ୍ଡଳ
ଦିଦ୍ଧା ପାଇଅଛି । ମାତ୍ର ବାଇକମାଳେ କୃତ୍ତମଙ୍କ

ଶିଖା କି ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଳ୍ପନ୍ତି—ସୂଚନା ଏହା ଉପରିଗର
କଥା ବିକାର ଆମେ ଜାଣିବାର କୁଟିଲ ଅଛି—
ଏବଂ କେବଳାଥ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଯେତେ କଣ୍ଠେ-କଣ୍ଠେକରି-
କର ଦୁଇଜଣ ତପ୍ତି ଯେ କଣ୍ଠେ-କଣ୍ଠେକରି-
ଦେଇ ଥିଲେ ପେଲମାଟକ ତତ୍ତ୍ଵ ସହିତରେ ଦୁଇ
ପାରିବୁ । ପରିପରାରେ ଅମମକରି
ତତ୍ତ୍ଵ ପାରିବା ଯେ ଏ ପ୍ରତିକଷା ବିଦ୍ୟାର
ସୂଚନା ପାଇବାର ହେଉ ଅଛି କିମ୍ବା ।
ପାଠମେଳେ ତତ୍ତ୍ଵ ବିବ୍ରାତ କରିବୁ । ଅମ୍ବେ-
ମାଟେ ଏ ବିଷୟରେ ଯେତେ ମତ ଦେବାକୁ
ନିରାକୃ ସନ୍ଧାନ କହାଇ ଅଛି କି କିମ୍ବା ନେ
ଅବ ଯେ-ସୁମଧୁର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଉ କିମ୍ବା ସହିତ ଅମମ
ଏବଂ ତେଣର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯୋଗାବାଳ
ତେଣୁ । କଣ୍ଠେକରି କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯେ
ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟର ଅଭିଭ କାଣେ ପର ତହୀର ପରି
ତର ନିରାକୃ ଏ ପ୍ରତିକଷା ପ୍ରକାଶ କର ନାହାନ୍ତି
ଏବଂ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ? । ବିଶେଷତା
ବିରାମ ଓ ତେଣିର କାଳର ଯେଉଁ ଅନ୍ତରୀ
ପାଇଅଛି ତହୀରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସେମନର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ହେଉ
ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟର ପାଠେପରେଣୀ ବିଲ ସୁମଧୁର
ପ୍ରକାଶ କର ପରୁ ନାହାନ୍ତି ମୟ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ସହ୍ୟ ସନ୍ଧାନେ ବିକ୍ଷେପ ହେଉ
ନାହା । ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଫଳ ଫଳର ସୁନ୍ଦର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହେବାକ କିମ୍ବା ମେନାକୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହେବାକ କିମ୍ବା ମେନାକୁ
ଅନ୍ତର !!!!

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପୁରୀ ଏହିକରେ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାମ ଶୀଘ୍ରଦେଇଲାଗ । ଏହି
ଜୀବ କୋଣରେ ଥିଲା କିମ୍ବା ?

ବର୍ଷମେ ଅକ୍ଷତ ଦୁର୍ଗାର ଯାହିଁ ପବନ ପତି ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଗ
ହୋଇଥିବ ଏହିମାତ୍ର ଦୋଷକାର ଯାହିଁ କରିବାର କାହାର
ପାଇଁ କାହାରିଲେ ହିଂସା ।

ବାରୁ ପରିଦର୍ଶକ ମନ୍ୟବ ହାଲେବଳ ଏବଂ ତେବୁଟି
ପରିଦର୍ଶକ ମନ୍ୟବ ହାଲେବଳ ମାନେବଙ୍କ ବାହୁଦୀ

ବୁଲାରେ କାହିଁ ଚମାଶାର ଥାଏ ।
ପାତାର ପରେବର ବାରୁ ଫଟନଗଢାର ଦେଇ

ପରିବାର କେବୁଳ୍ ଦେବତାଙ୍କାରୁ ମହିମା ହେଲେ ।

ମେଘନାଥ ଦେବର ଚତୁର୍ଥ ପତ୍ରରେ ମେଘନାଥ
କହିଲାକି କହିଲାକି ମହାତ୍ମା ସାହୁ ପାହାପୁର ଖ

ପୁସ୍ତକ ଦାତା ।

ମାଳ୍ୟବର ଶାଖା ତାଳଚେର ଦୁଃଖପତି
ଆହୁକୋଧ କାମକ ସଂସ୍କର ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଉଛିଲ-
କୁଣ୍ଡରେ ଅନୁବାଦ ଏବଂ ମୂଳଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ
ଶ୍ଵାସ କରୁଣ ବିଜ୍ଞାମନରେ କରିବାର କରୁ-
ଅନୁଶ୍ରୀତି । ଯାହାକର ପ୍ରୟୋକଳ ଦେବ ଆମ୍ବ-
ଦିବଟକୁ ପଢ଼ କେବେଳ ଯାଇଥାରକେ ।
ତାଙ୍କ ର ଠଠାରକାଳ କେବେ ଦୂର ପରିଯାର
ଏକଶର୍ଷ ଶିକ୍ଷା ପଢ଼ିବାକୁ ପାଇବାକାହେବ ।

ପ୍ରାଚୀ } ଶାରୋଗ୍ରାମର ସମ୍ମେ
କଟିକ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାନ ସମ୍ମ ଦକ୍ଷ

ଜମିଦାର ଗ୍ରାସୁକୁ ବାହୁ ଜନଦିନକୁ ଘୋଷ
ତେଣେରୁଙ୍କର ପ୍ରଗଣା ସୁହାଗା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶୋଟା-
ପଡ଼ା ମୌଜା ଜମିଦାରଙ୍କର ଅଂପଣ ଓ ନିର୍ମାଣ
କରିଛି ମୌଜାମାନଙ୍କରେ ଥବା ଲଖରୁଳ
ବାହାଲା ଓ ବାପେଧୃତି ଜମିମାନ କରିଯୁଣ୍ଟ ହେବ ।
ମୁଦ୍ରଣଚାରୀ ତେଜାମାନେ ଅମ୍ବ ନିକଟର
ସମୟ ବିଷୟ ଦ୍ଵାରା ମୂଲ୍ୟ ନିଷ୍ଠାତି କରି କମ୍ପୁଟର
ଦ୍ୱାରା ପାଇବେ ।

ପ୍ରସ୍ତର

୧ ପାଠ । ସ୍ଵଭାଗ । ଲୋ । ରୋଟାଏଡ଼ାର
(ଶୈଳୀ-ମୂର ୨୨୫)

ଅଂଧର ଅଂଶର ସଦର ଜମା ୩ ୨୨ m
ପାଇଁ ଏକଳ । ମୋ । ଗନ୍ଧିରରେ ଥିଲା

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାହାର କନ୍ଦି ମା ୧୯୪ ।
୧. ପ୍ରମୋଦକୁ ବଦୟସ୍ତୁରେ ଏହଜ ଏହଜ

ମାତ୍ରିକାଳୀନ । ପାଇଁ । ଏକନ । ମୌ । ଦେମାଣ୍ଡୋ । ଏକନ

ଏକଳ ମାଠୀ
। ପା । ଏକଳ । ମୌ । କୋଟାପତ୍ରାରେ ଥିଲା

ଲୁହରକ ବାଜିଯୁପ୍ରି ମାତ୍ରାଚ୍
ପ୍ରି । ଏକଳ । ମୌ । ଦୁଦୟୁଧରେ ଏକଳ

ଏକଳ ମାଠାର୍ଥ
ପାଏକଳା ମୋ । ରହିବରେ ଏକଳ

ଏକଳ ମୋହ

କଟକ
ଗଞ୍ଜମିଶ୍ର } ଶ୍ରୀ ପୂଜାଧ ଘୋଷ
୧୯୮୭

ଶ୍ରୀଦୟତ୍ତ ଶ୍ରୀଦୟତ୍ତ

ତାଟିର ରକ୍ଷାକବିର ।

କୁଳୟ ପାଖରେ ତର୍ମ ଉପରେ ଏହି ବବ୍
ଚକୁ ଲଗାଇ ରଖିଲେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ

ବେଳ କିମ୍ବା ପୃଷ୍ଠାରେ ନିବାରିତ ଓ ଉପରିଲିଙ୍ଗର
ଦ୍ୱାରା ।

ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କବର ଧାରଣ କଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଶରେ ଉଥକାର ହେବ ଏ କଥା ଶୁଣିବା
ମାତ୍ରକେହିଁ ଅସମ୍ଭବ ଜ୍ଞାନ କର ପାଇଛୁ ମାତ୍ର
ପିତୃତରେ ବିଜ୍ଞାନଚର୍ଚ ପଣ୍ଡତମାଳଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମା-
ଧାରଣ ଅନୁଯଧାଳ ଏବଂ ଅଧିବଦ୍ୟଧାର ପ୍ରିୟ
ହେଉଥି ଯେ ଏକମାତ୍ର ଭାବିତରେ ମୁକ୍ତିପୂର୍ବ
ରିକ୍ତର ଜୀବନୀ ଘର୍ତ୍ତ ଅଟଇ । ରାତ୍ରି ମନ୍ତ୍ରଧର
ପ୍ରାଣ ଏବଂ ସେହି ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷାର ରଖିବା
ଏବଂ ନିୟମିତରୂପେ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଚଳପ୍ର
ଚଳ କରିବା ଭାବିତ ଶରୀରାବ ସମ୍ମଦ୍ଦିହ ହେଉ
ଥିଲା । ସୁତରାଂ ଦେବ ମଧ୍ୟରେ ଭାବିତର
ସାର ଶାନ୍ତିମତ ହେଲେ କୌଣସି ଘେଗ
ରହ ପାଇଇ ନାହିଁ । ଏଥକୁ ମହାଦ୍ୱାର
ଦେଖା ଯାଇଥିବୁ ଯେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନକୁ କୋ-
ଶଳକମେ ସଜ୍ଜାଇ ରଖିଲେ ସାଧାସୂଚକ କିମ୍ବୁ-
ବଳରେ ଭାବିତ ଉପରେ ହୁଅଇ ଏବଂ ବନ୍ଦକ-
ଦ୍ୱାବକ ଅଥବା ଲଦଣାକୁ ଜଳରେ ସେହି ଧା-
ରୁମାଳକୁ ଧାରା ରଖିଲେ ସେହି ଭାବିତର
ବଳ ହୃଦ ହୁଅଇ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଶିଶୁରୁ ଅନ୍ତର୍ମାୟ
ଲୋମକୁ ବାଟେ ଅଛରି ଯେହି ରିଷ ବା
ଶାଳ ବାହାରୁ ଥିଲା ଭାବ ଲବଣ୍ୟକୁ କଳ
ଅଟଇ ଏବଂ ହୃଦୟର ହୃଦୟ କବର ଏମନ୍ତ
କୌଣସିମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୋଳାହି ଯେ ଯେହି
ଶାଳ କରିଲେ ତାହାରୁ ମହୁରାତର ଉପର
ହୃଦୟ ଏବଂ ରକ୍ତଜାଳ ହେବାହୁବୁ ପାଖରେ
ସେହି ଭାବିତ ସଯୋଗଧାର ବିଶେଷ ଉପ-
ହାର କରିବ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କବଚ ଖଣ୍ଡେ ରେଖନ ସାହୁଙ୍କାଳୀ
ଗଲାରେ ଏମନ୍ତ ଜାଗରେ ପିନ୍ଧିକ ଜୁମ୍ବା ହେବ
ଯେ କବତତ୍ତ ହୃଦୟ ଉପରେ ଦେହରେ ଲାଗି
ରହିବ । ଥାରେ ଅବା ବାହୁରେ ଅଥବା
ଶଶରର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ନାନରେ କବତ
ଧାରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ଉପକାର ହେବ ମାତ୍ର
ହୃଦୟ ଦିନ୍ଦିର ପ୍ରଶ୍ନ ସ୍ନାନ ଅଟେଇ ।

ଭାଗିତ ରକ୍ଷାକବଚରେ ବାସୁଦରେ ଭା-
ତଳ ଶକ୍ତି ଅଛି କି ନାହିଁ ଭାଦା ପରମା କର-
ବାକୁ ରହା ଦେଲେ ଗେଟ୍‌ଏ କବତକୁ ଅଛୁ
କାଳ ଜିହା ଉପରେ ଥୋଇଲେ ଅନାୟୀସରେ
ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

ଭାବୁ ରିକାର୍ଡବର ଧାରଣ କଲେ ନିମ୍ନ
ଲିଖିତ ସେଗମାନ ଅଚରଣ୍ୟ ହେବ ସଥା—

ରୁଦ୍ରମୟ, ରକ୍ତମାଣାୟ, ପକ୍ଷିର, ମୂର୍ଖାର,
ବାନୀ ବିଷ୍ଟିକଳ ସମୁଗଳ, "କଷ୍ଟରଙ୍ଜ, ଧରୁଦେ
ଶଳ୍ୟ, ସାଥୀରଣ ଦୁଃଖଲଭା, ପଞ୍ଚାୟାର, ସମସ୍ତ-
କାର୍ଯ୍ୟରେନାବାଗ୍ୟକ୍ୟ, ଅଳ୍ପି ପିତ୍ରହାଦ,
ନିଦ୍ରାନାଶ, ଶିରରେଗ, କ୍ଷେତ୍ରକର ସ୍ଥୁତି, ଶାସ୍ତ୍ର,
ଦୃଷ୍ଟିରେଗ ସମ୍ବନ୍ଧ, ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ସମ୍ବୁତ ଶୋଭାର-
ସମକ୍ଷାପ୍ତ ସମସ୍ତ ସେଇ ପିତ୍ରମାନଙ୍କର ସକଳ
ଶୋଭା ପଞ୍ଚରେ ଏହା ବିଶେଷ ଫଳପ୍ରଦ ଅନ୍ତର୍ଭାବ

ଏହି ବବତ ବିଜ୍ଞାନାର ନାମା ପ୍ଲା-ରେ
ଗର ଦୂରବର୍ଷଠାରୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେଉଥାଇ ଏହି
ଚକ୍ରାବ୍ଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରାଚୀ ଉପକାର ଲଭି ଅଛନ୍ତି
ପ୍ରମ୍ପ ଦୂରବର୍ଷ କବତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେଉଥାଇ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାଇଙ୍କ ସହାନ୍ତ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଦୋକାନରେ ଏହି କବଚ ପୁରେ ଏହି
ଗୋଡ଼ାକୁ ରେସନ ମୁଠା ସହିତ ଟ୍ୟୁବରେ
କିନ୍ତୁ କେଉଁଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୀତିନ କମ୍ପାନୀ-
ଦ୍ୱାରା ସଳିଗ୍ରେ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ
ପ୍ରତିକରି କବଚ ରେସନ ମୁଠା ସହିତ ଟ୍ୟୁ
ମୂଲ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ କେଉଁଥିଲ ଯାହାକିରି ପ୍ରା-
ଯୋଜନ ହେବ କିନ୍ତୁ ଦୋକାନରେ କିନ୍ତୁ
କଲେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାଇଙ୍କ ପେନ୍ଟରାଇଟ୍
ଲେଖିଟର ଉପରଲିଖିତ ମୂଲ୍ୟରେ କବଚ
ଧାର ପାଇବେ ।

ଗ୍ରାମୀନ ଗାନ୍ଧି ଶୋଭାଗଳକର ଗ୍ରାମୀନଙ୍କ
ଜାତ୍ୟନୁଷ୍ଠାନକର ବିଦ୍ୟା ନିବିଟିପୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ପୋକାନରେ ଚନ୍ଦରକୋଣା ଓ କଲଜୀ ଓ
ରୈସମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ଖେଳନାଥ ଓ କଲା-
ଭାଗ-ଭାଗାଶ୍ରୀ ସତରତର ବିଜୟ ହେଉ ଅଛି
ଏହି ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମୀନବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ବିଜତ
ଥିଲା । ଉଦ୍‌ଦିନ ଅଛି କେତେକ ଫେଲାଟି
ନିଯାତ ବିଜୟ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା
କାହା ନିନ୍ଦା ଘରରେ ଲେଖାଗଲା ଯାହାକୁର
କାହା ଅବଶ୍ୟକ ରକ୍ତ ଦୋକାନରେ ଅନ୍ଦେ-
ଗା କଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଲ୍ଯରେ ପ୍ରାୟ ଦୋଇ-
ରିହେ । ଏହଜା ଅମ୍ବାନର ବିଲେନିରାତ୍ର
କିମ୍ବୁ ସକାରେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହି-
ଛି । କେହି ଖରଦ କରିବାକୁ ଗୁହ୍ନିଲେ ତାଙ୍କୁ
ଚିମ୍ବ କରିଯିବ । ସବ ଭାଗୀ ଶାହୀମାନ ବିଜୟ
ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକା ମଳିଲି ସକାରେ ଭାତା
ହାନ୍ତି ରେବେ ଏକ ରାତକୁ ପେଟ କଣ ଟ-୨୭
ସବରେ ଭାତାଦେଲେ ପାଇ ପାଇହେ । ମାତ୍ର
ହାର ଷର ଶ୍ଵରୁନାହିଁ କାହିଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ

କୁଳାଳ ପରିଷଦ୍ ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୭୯୮

ସଂକଷିପ୍ତ

ଶା ୧୭ ଦିନ ମାତ୍ରେ କାନୁଦୟ ସହ ୫୮୩୭ ମର୍ବିତା । ମାତ୍ରମେ ଦିନ ୫ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୫୩ ଶାହ ଏନବାର

ପବ୍ଲିକ ଅମ୍ଲେଖ ରଖନ୍ତି

ପାତ୍ର କାହିଁମୁଣ୍ଡଳ ଦେଖିଲା ଏହାରେ
ଯାହାରେ କାହିଁମୁଣ୍ଡଳ ଦେଖିଲା ଏହାରେ

କାପକ ୩୦୯ ୩୮
କାର୍ତ୍ତିକାପରି ୩୦୫ ୩୧

•କେବୁ ।

ମୁତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରିସ୍-କମ୍ପ୍ଯୁନିଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଲୟରେ ପୂର୍ବାହୀନୀ ଶାଖା ହୋଇ ବିଦ୍ୟ ଦେଉଥାଳି ।

ମଲ୍ଲୀ ୩୦୫ ଡାକମାଳେ ୩୦୮

ବନ୍ଧୁଦେଶର ଅବଶୀଳ୍ପ ପ୍ରଥାକଳଗର ଭାଗେ
ମଂସକଳ ପ୍ରସର ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ
ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସବୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ତେବେ
ଏଣିବ ଉଚାଳଇ କଥା ଶୁଣାଯାଉଥିଲା ।
ସାହା ହେଉ ସଞ୍ଜୁଣ୍ଠ ବୃଦ୍ଧଗଙ୍କ ଇଂରଙ୍ଗଙ୍କ
ହାତକୁ ଥସିଲା । ବନ ବୃଦ୍ଧରଙ୍କ ଥବିକୁ ସାରା
ପ୍ରସରେ ରଖିବାର କଥା ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାନ ଶୁଣାଯାଏ ସେ ବମେ, ପ୍ରଦେଶର ରହ-
ଗତଠାରେ ସେ ବନୀ ରହିବେ । ଏ ପରିବ-
ର୍ତ୍ତମାନର ବାରଣ ବିଜୁ ଜଣା ମାର ନାହିଁ ।
କେହି' କହୁଥିଲୁ ସେ ସେଇଁ ଲୋକକୁ
ଇଂରଙ୍ଗ ଥିବ ହୋଲି ଧର ଆଣିଅଛିଲା ସେ
ପ୍ରକୃତ ଥିବ ନୁହଇ । ଏକଥା ସର୍ବ ହେଲେ
ପ୍ରକୃତ ଥିବିଲୁ ଶୋଇ ଆଣିବା କତ କଷ୍ଟକର
କଥା ହେବ ।

ଏଠା ଅଦ୍ୟାଲକ୍ଷଣରେ କମିଶ୍ନେ କରେଥା-
ପରିବୁ ଉଠିଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁହଳ
ଫେଲିଥିଲା ଜଣାଯାଉଥାଇ । ତେଣାବାବି-
ମାନେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି ଅବେଦନଟି

ଗବ୍ରୀମେଝକୁ ୩୦ ଇଥିଲେ ଜିନ୍ହା—ଦାଦିମଳ
ନିକଟକୁ ବାହା ଆସିବାରୁ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ଜଳସା-
ଦେବ ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧାୟ ପ୍ରକଳ୍ପିତରେ କି
କମିଶ୍ଵର କତେବୀଧରରେ ଅବଲଭ କରେ-
ଶମାନ ବସିବାରଙ୍ଗାଳ ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ
ଗବ୍ରୀମେଝକୁ ବର୍ଦ୍ଧନାଳ ସଫ୍ରେଷ୍ଣ ଟଙ୍କା
ନାହିଁ ଯେ ସେ ଘରକୁ ଅବଶ୍ୟକମର ବରା-
ଇଦେବେ । ବୌଧିରୁଷେ କତେବୀ ଭାଠ-
ବାର କ ହେଲ ବୋଲି ସବସାଧାରଣ ଆଜ-
ନିତ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଭିତ୍ତିଲେ ସେମନଙ୍କର
ସେବ କଷ୍ଟ ଓ ଅପ୍ରକଥା ହୃଦୟା ଜିନ୍ହା-
ଦାଦିମଳାଲେ ବାହା ଅନୁଭବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ବି
ନାହିଁ ଏ କଥା ଜଣାପଢିଲ ନାହିଁ ।

ଏ ପ୍ରଦେଶର ମଧ୍ୟ ଲଙ୍ଘନୀ, ମଧ୍ୟ ଦେଶୀୟ
ଜ୍ଞାନା ଏବଂ ତୁଳ ପ୍ରାଚ୍ୟନେଶ୍ଵର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ପରିଷାମା-
ମାନ ଆଗାମୀ ମାର୍ଚ୍ଚମାର୍ଗ ଭାଗ ରଖିଥାରୁ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ତିକ୍ତ ମାତ୍ର ତା ୧୯ ଉତ୍ସବରେ ଶେଷ
ହେବ । ସେଇଁ ସ୍ଥାନରେ ପରିଷାମା ଗୁମ୍ଭତାଳେ
ଦେବ ଯେଉଁମାନେ ପରିଷାମା ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବେ
ଏବଂ ପରିଷାମାପ୍ରକଳ୍ପରେ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରକ ହେବେ
ପରିଷାମାର୍ଥୀ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରକମାନଙ୍କୁ ଯାହା
କରିବାକୁ ହେବ ସେ ସମସ୍ତ ଲଙ୍ଘନୀ-
ର ଲିଧିବକ୍ଷ ହୋଇ ଗପି ହୋଇଅଛୁ ଏବଂ
କୁ ଏକଖଣ୍ଡ ଅମ୍ବେମାକେ ଗ୍ରାୟକୁ ଜୀବି
ନ୍ତ୍ରମେକୁରଙ୍ଗଠାରୁ ପାଇ ଥିବାର କରିଛିବା-

ସହିତ ସ୍ଥିବାର କରୁଥିଲୁ । ସ୍ଥାନାଗ୍ରହରୁ ଘାନା
ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନ୍ଧମ ହେଲୁ । ଶବ୍ଦ
ଶିଷ୍ଟବମାନେ ଆପଣା ଏଲ୍ଲବାର ତେଷ୍ଠାଟି ଓ
ସବ୍ ଉନ୍ନତିକୁରଙ୍ଗତାରୁ ସବଳ ବିଥା ଲାଗି-
ଥାରିବେ ।

ମାନ୍ୟବର ବଜେଳର ବାହାତୁର ତୋୟୁ-
ମାଳକୁ ବଡ଼ଗୁରୁଙ୍କସ ଦେବାକ ମୁହଁରେ ଯେ-
ପର ଭାବରେ କହିଲେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେପର
ଦେଖାଇଲେ ନାହିଁ । ବାବୁ ଶୁଣିବାରିନାୟକଙ୍କୁ
ଦେଖୁଟି କଲେବୁର ଘବରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ
ସତ୍ୟ ମାତି ତହିଁରେ ତୋୟାବର ବିଶେଷ
ଲହ ଦେଲ କି ? ରସକିହାଏ ବାବୁ ସବୁଜେ-
ପୁଟି ଆଉ ଦୂରଗଠକା ବେଳକ ପାଇଥିଲେ
ଏବେବେଲେ ସେହି ବେଳକ ରହିଲ କେବଳ
ଘବର କିନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ହେଲ । ଏଥି ଦିନରୁ
ଅଧିବବେଳକ ପାଇପାରବେ ସତ୍ୟ ମାତି ଅପା-
ରଃ ଦିନ ଲହ ନାହିଁ । ଧରେ ଛାହାକ ବର୍ମରେ
ବିଳାକୁ କଣେ ସବୁଜେପୁଟି ଅୟଥରୁଣ୍ଟି
ଅନ୍ତରଃ ଯେବେ ଅରୁ କଣେ ତେଥା ସବୁଜେ-
ପୁଟି ହୋଇଆନ୍ତା କେବେ ଅମେମାନେ
ଦୂର ପାରନ୍ତୁ ସେ ତୋୟାବ ପରି ଚଙ୍ଗେଖର-
ର ସ୍ଵର୍ଗି ପତିଅଛି । ବଜ ଦୂରର ବିଷୟ
ଯେ ଗବ୍ରୀମେଧ ଏକକ ସୁନ୍ଦର କଲେ
ନାହିଁ ।

ସେ ଦିନ ସମ୍ବାଦବାହିକାରେ ୩୦ ଲକ୍ଷ-
ଖଲୁଁ କି ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଜାଳଣିବାଠ ଏମନ୍ତ
ହୁର୍ମୁଖ ହୋଇଥାଏ ଯେ କଲିବତା ପର
ପରାଜ୍ୟର ଗୌଲ ହୋଇ ବିଜ୍ୟ ହେଉଅଛି ।
ଓଡ଼ିଶାରେ ଏପରି କେବେ ଦେଖା କି ଥିଲା ।
ଏ କଗରରେ ଯଦ୍ୟପି କି ଏତେସରବ ହୋଇ
କାହିଁ ଉଥାର କାଳଣିବାଠ ମଳ୍ଯ ଗତ ବର୍ଷା-
ଧେନୀ ପ୍ରାୟ ଦିଗୁଣ ହୋଇଥାଏ । ଏ କଗରର
ଅବ ନିବଟ ଦକ୍ଷେଣ ଓ ପଦ୍ମମ ଦୂର ଦିଗରେ
ଦିପ୍ରର ଜଙ୍ଗଳ ରହିଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟେ ଜାଳ କି
ମିଳିବା ଅବଶ୍ୟ ଆପ୍ରଦର କିମ୍ବୟ । ମାତ୍ର ଏଥର
କାରଣ ଏବା ସରବାରବାହାରୁ ଅଟନ୍ତି ।
ଖୋରଥା ସରବାରକର ଖାସ ଜମିଦାରୀ ବେ-
ତାରେ ସରବାର ଜାଳ ଉପରେ ନାଳା ଅଟକ
ଓ ହଳ ମାସକ ବସାଇବାରେ ନିବଟକର୍ତ୍ତ
ଜମିଦାରମାନେ ସେହି ନିୟମକୁ ଅନୁସର ଅଛନ୍ତି
ମୁଢ଼ରଙ୍ଗ ଧରିଥାଏ ଜାଳ ଅଟକ ଦେବାରୁ
ଲୋକଙ୍କ ବୁଝ ସଜୁନତା ଦୃଢ଼ି କରିବା ଉଦେ-
ଶରେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ ସହପରମଣ୍ଡ ଦେବେ
ଲା ତହିଁର ବିପରୀତ ଉଥାର ବାହାର କର
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲାଗୁଦିଶୁ କରୁଥାଇନ୍ତି । ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ଓ ପ୍ରକାରର ଦୃଷ୍ଟି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କୁ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଦୂରପରମୀ ଆୟ କରିବା କି
ଏହିବ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କର ନିୟମ ହେଲା ?

ରେଜଞ୍ଚଲୁଗିବାରରେ ବେଳେ କି ଗୁପ୍ତ
ଦ୍ୱାରା ବିନାକ ରେଜଞ୍ଚଲୁଗି ହୃଥର
କେତେବେଳେ ଉଦ୍‌ବାଦରଙ୍ଗ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍‌ଆଟ୍-
ରେ ବାହାର ଅଛି ଯଥା; (୫) ଜଣେ ମସିମା
ଲ ଅପଶା-ସ୍ଥିକ ସରେ ଉତ୍ତି ବିଦେଶରୁ ଝାବ-
ଖ ବର୍ଷାଯାତ୍ରିଥିବା ସମୟରେ ଥା ଅକ୍ଷ୍ୟ
ଏକ ପ୍ରକୃତସଙ୍ଗେ ବିବାହ ଦୋଷପତଳ ।
ପ୍ରଥମ ମୂଳୀ ଘରକୁ ଫେରି ଥିବେ ଏ କାଣ୍ଡ
ଦେଖି ଗୋଲମାଳ ଲଗାଇଲ ଗହିଁ ପ୍ରତି-
ଦେଖିମାଳକ ଟଙ୍କା ବାରେ ଭାଙ୍ଗି ଦେ
ବାବୁ ପ୍ରଥମମୂଳୀ ଦୂରୟମୂଳୀ ବିକରେ ଆ-
ପଶା ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଶତିବେଳ ଖଣ୍ଡିଏ ନାଦାଶ ପ-
ତ୍ତ ଲେଖିବେଳ ରେଜଞ୍ଚଲୁଗି ବରଦେଲା ।
(୨) ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରକଳନାର ଏକଗ୍ରାନବ ସୀ ଜଣେ
ମୁଦ୍ରମାଳ ବିବାହ ଭାଙ୍ଗାରୁ ବବକର ଆପଣ-
ରେସବର୍ଷାଯୁକ୍ତରେ ବାର କରିବି ଓ ଗାନ୍ଧା ନାହିଁ
ବିକର ଉଠ ହୋଇଯିବା ମର୍ମରେ ଏକ ଦସ-

ବିଜ୍ଞାନ କେବଳ ବିଜ୍ଞାନ ରେଖଣ୍ଡାରୀ କମ୍ବଲାଗତି ।
(୩) ଲିକଟା ଠାରେ ଟମ୍‌ସନ ଲାମକ ଏବଂ
ସାହେବ ଓ ଲାଦାର ପ୍ଲା ଲିର୍ବିକ୍ ଲାମକ ଏବଂ
ସାହେବ ସଙ୍ଗେ ଏହାର ଚାଲୁକର ଦସ୍ତାବଳ
ରେଖଣ୍ଡାରୀ କମ୍ବଲାଗତି କି ଟମ୍‌ସନ ସାହେବ
ଲିର୍ବିକ୍ ସାହେବଠାରୁ ଟ ୧୦୦ ଟା ପାଇବ
ଓ ସେମାନେ ଦୂରବସ ନିମିତ୍ତ ପରାରପତି
ଶାନ୍ତିକାଳ ଅଚରଣ କରିବେ । (୪) କଟକ-
ଠାରେ ଜଣେ ଲୋକ ମହାଜଳ ଠାରୁ ଟଳା
କରଇ ନେଇ ଅପଣା ଲାବାଲଗ ଘୁଷିବୁ
ଭାବାଠାରେ କରିବ ଉତ୍ତାଲ ଦସ୍ତାବଳ ରେ-
ଖଣ୍ଡାରୀ କମ୍ବଲାଗତି ।

ଅମେମାନେ ଦୁଃଖରସହି ଅବଗର
ହେଲୁ ସେ ମାଇକର ଓ ରତ୍ନକୁଳର ଦୂରି-
ଟବା ଶ୍ରୀମାନେ ସଥାସମୟରେ ନ ପାଇବାରୁ
ବଜ କଷ୍ଟ ଗୋଗବରୁ ଥାଇନ୍ତି । କଥିତଦୂରର
ସେ କେବେ କିନଙ୍ଗୁରମାସ ବିଳମ୍ବେ
ଏ ଦୂରିମାକ ବନ୍ଧାପାଠ । ଏ ଦେଖର ଅବସ୍ଥା
ଯେଇମାନେ ଜାଣନ୍ତି ତାହାକୁ କହିଦେବା
ବାହୁନ୍ୟ ଯେ ଅଧିକାଂଶ ଶ୍ରୀ କେବଳ ଦୂରିକ
ଅବଲମ୍ବନ କର ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟାପନ ମଳ ବଳାନ୍ତି ।
ଆଜିକାରି ନିର୍ଭବିତାକର ମଳ୍ୟ ଯେମନ୍ତ
ଅଧିକ ଦୋହାରା ରହରେ ଦୂରିଟଙ୍କାରେ
ସୁଧାରବୁଝେ ବନ୍ଦପାଇ କରିବା କଠିନ ଏଥି-
ଉପରେ ସେବେ ସେ ଦୂରି ମାସକୁମାର ନିୟ-
ମେତ୍ରଗୁପ୍ତ ନ ମିଳିଲ ଭେବେ ନିରାନ୍ତି
ଦରବରିଯା କଥା । ପିଲମାନେ କାହିଁ ନିର୍ମିତ
ହୋଇ ଆପଣା ପତାଶୁଣାରେ ମଜୋଗୋପା
ଦେବେ ନା ଦୂରି ନ ମିଳିବା ହେଉଛୁ ପେଟ-
ଚିନ୍ତାରେ ମନ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ ଏବଂ
ଭାବ କି ପାଇନେ ଏଣେବେଣେ ଟବା
କୁଧାରବଦ୍ୟ ଦୁଇକେ । ଅମେମାନେ ଧୀମା-
ରିଜ୍ଞାପାଠ କରିବାରେ ଏଥର ସବୁକାରା

କରିବାକାରଣ ବିଶେଷଗୁରୁପ ଅନୁଭୋଦ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଠାପ ସେପର କିମ୍ବମିତିମୟ-
ରେ ହରି ମିଳିବ ଛର୍ତ୍ତର ତୃତୀୟମନ୍ତ୍ରର କଲେ
ପିଲମାନଙ୍କର ପଢାରେ ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ଚର୍ଚା
ତରେ ଦୋଷ ଦଳକାର ଏବଂ କର୍ମର ଦୃଢ଼ି
ଦେବାର ଉତ୍ତରେ ବ୍ୟାର୍ଥ ହେବାର ବିଶେଷ
ସମ୍ମାନକା ଅଳ୍ପଏବି କର୍ମର ପ୍ରକଳକାର କରିବା
ଉଚିତ ।

ବୃଦ୍ଧିଦେଶର ଶାସନଗୁର ଗବ୍ର୍ରୀମେଳ
ସେତେ ସହକରେ ଅଧିକାରରେ ନେବେ
ଦେଇ ସହଜରେ ନିଷାବ କର ପାଇବେ
ବୋଲି ଜୀବ ଯାଇ ନାହିଁ । ସେ ଦେଶରୁ ସେ
ସମୟ ଚାରିମାଦ ଅସୁଅଛୁ ବହୁରୁ ଜୀବା-
ଯାଇଅଛୁ ସେ ଉଠିବାକ ବିଜା ବକ୍ରପାତରେ
ଉଠି ଦେଇ ଜୟ କଲେମାତ୍ର ସମ୍ମଳ ରଖିବା-
କାରଣ ବକ୍ରପାତର ଆଦିତ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।
ଦେଶର ଜୀବାଥାଜେ ତକାଇବର ମହାପ୍ରାଦୁର୍ବା-
ଳ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତମଳ କରିବା-
ସକାଶେ ପୁଲିବ ଓ ସୈନ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ସାକ
ସ୍ଵକ ହୋଇ ଭବ୍ୟପରିଷରୁ ଲେବ ମର ପଡ଼ୁ
ଅଛନ୍ତି । ତକାଏତମାନେ ଉତ୍ତରେଣ୍ଟୁ ଲୋ-
କଙ୍କୁ ଥାଇଲେ ମାର ପକାଇଥାଇନ୍ତି ଗ୍ରମରୁ
ଗ୍ରାମ ଲୁଟ କେଉଁଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ଘରଫାର
ପେତ ଦେଉଥାଇନ୍ତି । ଯେଉଁ ଦେଶରେ
ଏବେ ତକାଇବ ଯେ ସୈନ୍ୟ ଜୀବାଥାଜେ
ଦେଇଥିଲେ ଶୁଭା ଶୁଭ ନ ହୋଇ ମାତ୍ର
ଅଛନ୍ତି ସେ ଦେଶ ସେ ସହକରେ ଅସୁଇ
ଦେବ ଏବଥା କିଏ କିଶ୍ଚାବ କରିବ ? ଏବଂ
ଆର ସମ୍ମାଦ ଅସୁଅଛୁ ସେ ତବାରୁ ବନ
ହୋଇ ଗଲ ପୁଣି ତକାଇବ ମରିବାର ଜବର
ଅସୁଅଛୁ । ବାସୁନରେ ଅନୁମାନ ଦେଉଥାଏ
କି ଯାହାକୁ ତକାଏଇ ବୋଲି କୁଦା ଯାଇଅଛୁ
ସେମାନେ ପ୍ରତିକ ତକାଏଇ ନାହନ୍ତି । ଅପଣା-
ସ୍ଵଧୀନକାଳର କରିବାଅଶାରେ ଲେବମାନେ
ପ୍ରାଣପଣେ ଲୁହ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଠମୁଳ ସତ୍ୟ
ଦେଲେ ବୃଦ୍ଧିଦେଶ ଦେଇ ଉଠିବାକ ବିଶ୍ଵ ବାଳ
ଦେଇବରରେ ପଢ଼ିବେ ଏବଂ ରହ ସଙ୍ଗେଁ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର କଞ୍ଚି ବରିବ । ଉଠିବାକ ଗବ୍ର୍ରୀମେଳ
ପାଶାର ଶାସନଗୁର କି ନେଇ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧି-
ବାହିତ ବଜା କର ଦେଇଥିଲେ ଏତେ ବାର
ହୁଅନ୍ତା ଲାହି ।

ଭାବର୍ତ୍ତରେ କାଳା ଉପନିଦିଶମାଳା
କୁଳ ପ୍ରେରଣ ହେବାର ବାଲ୍ଯାପକ ଉପରେ
ମାନ୍ୟବର ଶୈଳକଟ ସାହେବଙ୍କର ଯେଉଁ
ନିର୍ବାଚନ ବାହାରଙ୍ଗରୁ ରହୁଥୁ ପକାଏ ସେ
କଳ ପାଞ୍ଚାଶ୍ରୀ ସାରରେ ସବୁଧାଜା ୧୯୭୨-
ଜାଣ କୁଳ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ରହୁ ପୂର୍ବ
ପଥ ଦର୍ଶ ମଧ୍ୟରେ ଛୌଇଯେ କର ଏତେ କୁଳ
ସାର କ ଥିଲା । ଧୂଳ ଦର୍ଶମାଳାରେ ଉତ୍ତର-

ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଅଧିକ କୁଳ ଗୁଲିନ ଦେଉଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଏହିରେ ବଙ୍ଗାଳାରୁ ସମୀକ୍ଷା ଅଧିକ
କୁର ହାଇ ଥିଲା । ଏଥର ଏହି ବାରଣ ପ୍ରଦ-
ଶୀତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ପାଞ୍ଜଳା ଓ ଗୟା ଜିହା-
ରେ ଅନୁକ୍ଷ୍ଣ ଲୋକଙ୍କ ବାଧିବାରେ ସେହି
ଅଛନ୍ତି ଲୋକ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ସେଇ-
ବାର ଦେଇବା ଆଗରେ ଉପକରଣମାନଙ୍କୁ
କହୁଗଣଙ୍କେ <ଚ ଦେହ ସୁକୁମାରେ
ଲୋକରେଖା ଅଧିକ ଥିବାରୁ ସ୍ଥାନାୟ କଲେ-
କୃତମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କୁଳକଞ୍ଚିତ୍ବାକୁର-
ମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଦେଲେ ।

ଛପନବେଶମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କୁଳିମାନେ
ପ୍ରେରଣ ଦୁଆରୀ ସେମାନେ ବି ପରିମାଣରେ
ବୈଜଗାର କରନ୍ତି ତହିଁର ଗୋଟିଏ ଦାର-
ବାର ହେବବ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦାରଣରେ ଲେଖାଅଛି।
ତହିଁରୁ ଜଣାୟାଏ ସେ ସନ ୧୮୮୪୫ ସା-
ଲରେ ଜ ୪୭୪୮ ଶ କୁଲ ଟ ୧୭୭୪୪୫ଟା
ସଙ୍ଗେ ଦେଇ କଲିକାରୁ ଫେର ଆବିଥୁଲେ ।
ଏଥୁ ନିଧରେ ଯେଉଁମାନେ ଟୁକିଦାଦ ହୋଇରୁ
ଫେର ଆସିଲେ ସେମାନେ ଜଣ ପ୍ରତି ଟ ୩୫୭
ଟା ଅଣିଥୁଲେ । ଯେଉଁମାନେ ସେଷତିନିଷେଷ-
ବୁ ଫେର ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଫେର ଆ-
ବିବା ଟଙ୍କ ଜଣ ପ୍ରତି ଟ ୫୫୫ ଟା ପଡ଼ିଥିଲା ।
ଦୂରବାମରୁ ଫେରାବିବା କୁଳିମାନେ ଜ-
ଗବେଳ ଟ ୧୮୪୮ ଲେଖାଏଁ ଅଣିଥୁଲେ ।
କେବଳ ଖୁଅଜଳେଷରୁ ଫେରାବିଥିବା ଜୟ-
ତ୍ତ କୁଲ କେବଳ ଟ ୫୩ ଟା ଅର୍ଥରୁ
ଜଣ ପ୍ରତି ଟ ୦୫୨ ଲେଖାଏଁ ଅଣିଥୁଲେ ।
ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଟୁକିଦାଦର ବୈଜଗାର
ସବାପେଣା ଅଧିକ ଏହି ତହିଁ କଲେ ମୁର-
ନାମ ଅଟଇ ।

ବେଦ୍ରୂପତ୍ରା ବଳଦେବଙ୍କ ମଠସମ୍ପର୍କରେ
ସେଠାର କେତେବଜ୍ଞ ବିଦୁଲେଖ ସଗ୍ନ କର
ଯେଉଁ ଦିବଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜଳ ସାହେବଙ୍କ
ନିରଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯହିଁ ର ବିବରଣ
ଆମେମାଳେ ଚିତ୍ରପ୍ରାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ
ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ଜଳ ସାହେବ ତହିଁ ର ଉତ୍ତର
ରେ ଦିବଶାସ୍ତ୍ରକାରୀମାଳକୁ ଜଣାଇ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କି ଆଇନ ଅନ୍ଧାରେ ଭାବାଙ୍କ ନିବା
ରେ ଜାଳସ ନ ହେଲେ ସେ କିମ୍ବା କର ନ
ପାରନ୍ତି । କମିଟୀ ହପରେ ମଠର ସମସ୍ତ ଭାବ-
ଅଛି ସେହି କମିଟୀ ସବାର୍ଦ୍ଦ୍ରୀ-ସମ୍ପର୍କ ଭାବୀ

ଏବଂ ତହିଁର ଦୁଃଖସଥା ବିଷୟରେ କବେ
ବସ୍ତୁ କରିବାକୁ ସମ୍ମନ ଅଟକିଛି । ଦରଖାସ୍ତକାର
ମାନେ ଏଥର ଆଜ୍ଞାନିଷାରେ ନାଲୀସ କରି
ବେ କି ନାହିଁ ଦେଖିବରେ ଅଛିବ ମାତ୍ର
ଏଥମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ବେମନେ ଅବଗତହେଲୁଁ ହେ
ଉଠିଲୁଁ ମଠର ମହନ୍ତ ମରିଯାଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ
ମଠର ଉତ୍ତରିକାର କାଗଜପଡ଼ି ଓ ଚଳନ୍ତି-
ସମ୍ମତି କମ୍ପଟାର ଜଣେ ମେମର ସେଠା ସବ-
ତିବଜ୍ଞନ ହାବିମଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟରେ ତାଲିକା କରି
ହେବାକରିରେ ରଖୁଥିଲାନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ
ଆହୁର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଏହିମଠର ଉତ୍ତା-
ବିଧାରକ-କମ୍ପଟାର ସହ୍ୟକଣ୍ଠା ପାଇଜଣ ନିର୍ମି-
ପିତି ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ କେବଳ ଉତ୍ତରିକା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛିଲା । ସେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସେତିଏ
ଜୀବିଥବା ପଦରେ ଦୂରଜଣ ଉପସ୍ଥିତିଲେବ
ନିୟମିତ୍ତିହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଜଣେ ଉତ୍ତା-
ଲୋକ ଦେଖି ମହନ୍ତ ନିୟମିତ୍ତିକରିବେ ଏବଂ
ଉତ୍ତମ୍ପତ୍ତି ଜାମିଲ କେଇ ଜଣେ ନାଏବ
ରଖିବେ ତେବେ ଉତ୍ତରିକାର ସବାବର୍ତ୍ତ-
ସମ୍ମତିର ବୌଣସି ରତ ଏବଂ ମଠର ବାର୍ଷି-
ରେ ଦରକର ହେବ କାହିଁ ଦରଖାସ୍ତକାର
ମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସହ୍ୟନୟୋଗନିର୍ଦ୍ଦିତ ଜଳ
ସାହେବକଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥକା କରି ଯୋଗ୍ୟ-
ଲୋକଙ୍କ ନାମ ପଠାଇଦେଲେ ଦୂର ହେବ
ଏବଂ ଯେଉଁ ମେମରକହାଏ ମଠର ଧନ
ଅପକ୍ୟୁ ଦୋହିଥିବାର ସେମାନେ ଦୁଃଖିଲାନ୍ତି
ଆହାଙ୍କ କମରେ ନାଲୀସ କରେ ଆହୁର
ଭଲ ହେବ । ତେବେ ମୋକଦମା କରିବା
ବତ୍ତ କଞ୍ଚକର ବ୍ୟାପାର କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିକର
ଆଜନ ସଂଗ୍ରହିତ କି ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପା-
ସ୍ଥାନୁର ନାହିଁ ସଳ ୩୮୭୩ ସାଲର ୨୦ ଆଜନ
ସଂଗ୍ରହିତ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପାୟ କରି-
ବାର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟେଜିକ ହୋଇଥାଏ ।

ସମ୍ବରର ଉଦୟିଲଦାର ପି, ଜଗନ୍ନାଥ
ବଣ୍ଡ ତନମାସର ଛଟି କେବାରୁ ଶାକାକୁଳର
ଏବଣ୍ଠିଂ ଉଦୟିଲଦାର ପାଞ୍ଚମୁଢ଼ିରେ ପଣ୍ଡିତ
ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିୟମକୁହୋଇ ଅସିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ।
ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର କେହି ତେଣୁଳୁ ଏପଦ ନ
ନିଳିବା ହେଉ ରସଲକୁଣ୍ଡାରୁ ଜଣେ ପଥିଷ୍ଟେ-
ରକ ଭଣ୍ଡ ହୃଦୟ କର ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି । ଗଞ୍ଜାମର
ତେଣୁଳୁମାକେ ନିଧାନ୍ ଦୂରବସ୍ତାରେ ସାମ୍ବନ୍ଧ
ନୁସାରେ ଲେଖାପଣ ଶିଖିଲେସୁବା ସ୍ଥାନୀୟ

ହାବିନମାନେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଗ
କରିବାକୁ ସମ୍ମାନକୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଉ କା-
ହାନି ବଜ ଦୁଃଖର ବଣ୍ଟୟ ପଟ୍ଟଇ । ଗଞ୍ଜାମ-
ବାସିଙ୍କର ଏ ଗୁହାସ ଅଳକାଳର କୁହର
ଧାର୍ଯ୍ୟକାଳରୁ ହୋଇ ଥୟାରୁ ମାତ୍ର ମାନ୍ଦାଳ-
ଗର୍ଭମେଘ ଏଥର ସୁବିଶ୍ଵର କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
ପ୍ରାମୟ ହାବିନମାନେ ଯେବେ ଛେଲଜାହର
ଏକାନ୍ତ ପଷପାତା ହେଲେ ତେବେ ଲୋକଙ୍କର
କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ବିନାଲଭବରେ ସୁଳ୍କ୍ୟ ମାନ୍ଦାଳ-
ଗର୍ଭମେଘକୁ ଏବିଷୟରେ ଅବେଳକପତ୍ର
ପଠାଉଥାନ୍ତି । ବିନା ଆନନ୍ଦାଳକରେ ବହୁ
ଦେବାର ନହଇ ।

କାରାଲିଙ୍ଗ ଏବଂ ହୋଇବି ମାଦାଲିର କାର୍ଯ୍ୟ-
ନିବାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟର ପେର୍ସନ୍
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବାହୀରଥାତ୍ତ୍ଵ ଉଚ୍ଛବୀ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ସନ୍ ୧୮୮୩୮୮ ସାଲରେ ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚାରୀ
ଏବଂ ୫୩ ହୋଇଲା ମାଦାଲ ସରକାରଙ୍କ
ହାତରେ ଥିଲା ମାତ୍ର ସନ୍ ୧୮୮୩୮୯ ସାଲରେ
ସେ ସମସ୍ତର ସଂଖ୍ୟା ସଥାଫିମେ ୧୦୭ ଓ ୫୦
ହୋଇଥିଲା । ସନ୍ ୧୮୮୩୮୯ ସାଲ ଆରମ୍ଭରେ
ଟ ୫୦,୨୮,୦୪୭୯ ରିପୁଲ ଦେବାଳୁ ବାଜାର-
ଥିଲ ଉଚ୍ଚବର୍ଷର ସମା ଟ ୧୫୪,୫୦୮ ଓ
ପଥ୍ରପଦେଶୀୟକର ଟ ୩,୧୩,୬୨୨ ମୋଟ
ବଜାୟା ଓ ଦାଲ ଟ ୧,୦୩,୧୪୨୭୯ ପାଇଣା-
ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୪୮,୫୩୫୩୮ ଲା ଡ୍ରୁଲ ଏବଂ
ଟ ୧୪୧୪୫୭୯ ଶତାବ୍ଦୀ ବାଦେ ଟ ୪୦୨୧୭୩୮୯
ଲା ବାଜା ରହିଲା । ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଏ ସମସ୍ତ ମାଦାଲର ଡ୍ରୁଲକାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ-
କଳକ ନୁହଇ ଏବଂ ଏତେ ଅଧିକ ବାଜାପତ୍ର-
ବାର ବୋର୍ଡ ସେଇ କଇଥିଯୁଗ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡର
ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟ ଉଚ୍ଛବୀରେ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଡ୍ରୁଲକାର୍ଯ୍ୟ ହିଲ ଲ ଦେବାରୁ ସରକାର
ଏବଂ ଜମିଦାରଙ୍କ ପାଇଣା ଜଙ୍ଗା ଅନେକ
ବାଜା ପଢିଥିଲା ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟ
ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡର । ମାଦାଲମାନଙ୍କର
ଉଦ୍‌ଦରକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦ୍ୱାରବର୍ଷରେ ଏକଲଞ୍ଚ
କୋଡ଼ିଏହକାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଦେଇଥିବା-
ପ୍ରଥମେ ଏବର୍ଷ କେବଳ ୨୪ ଦିନାରଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା । ବୋର୍ଡ ବିବେଚନା କରି-
ଅଛନ୍ତି ବି ଅନେକ ମାନେଜରମାନଙ୍କ ଟଙ୍କା
ଯୋଗଧାର ବା ଅଭାବରୁ ଉଦ୍‌ଦରକାର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷ
ଦୋରପାରୁ ଲାହ । ଏଣିକି କୃଷିକାଗଢାର
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝାଯଥା ଦେବାର କଥା ଅଛି

ଭାବୁରେ ବିଲପଳ ଦେବ । ଗବ୍ରୀମେଷକର
ଅତ୍ରାୟ ସେ ମୁଲାପାଟଙ୍କା ଅନର୍ଥକ ଜମା କ
ରଖି ମହାଲର ଭୟାଭିରାତ ଲଗାଇବକୁ
ଦେବ ମାତ୍ର ସମ୍ମା ବିବେଚନା କରି ଟଙ୍କା
ଲଗାଇବ ସେମନ୍ତ କି ଉତ୍ସାହ ଜନଶା ଧୂର୍ବ
ବା ଭାବୁର ସ୍ତ୍ରୀରତା ଲଭ ଦେବ ଆହୁ ଅନନ୍ତର
ଆଶାରେ ବିଜ୍ଞାପୁ ଦେବ ନାହିଁ ପରାମର୍ଶ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ସଟ୍ଟିଫଟ୍ଟ ଜାରି
ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଏବର୍ଷ ବେବଳ ଅଠ-
ଦଜାର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଲାଲ୍ ହୋଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞା-
ପରାମର୍ଶ ଏହିପଳ ବଜା ସନ୍ତୋଷକରନକ ଅଟଇ
ନାହିଁ । ଓସୁନକାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ କି ଦେବକା ଏବା
ମାମଳ ଶର୍ତ୍ତ କସ୍ତର ଧତିବା ବୋର୍ଡର୍ କାମ୍ୟ
ନିବାଦପ୍ରକଳ୍ପ ଥିଲୁକୁ ନୁହଇ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଦିଲ ଦେଲେ ବିଜ୍ଞା ଅଧିକ ପଢ଼ିବାର କୁହିକଥା
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ-ସମୟରେ ବୋର୍ଡର୍ କର
ସେ କଥାପରି ଦୃଷ୍ଟି କି ଆଏ କୌଣସିଗୁପେ
ଜମା କିମ୍ବା ଆବଲେ ଦେଲା ପୁରୁଷ ପ୍ରଜା-
ମାନେ ସହଜରେ ଟବା ଦେଇଥାଇନ୍ତି
ନାହିଁ । ଆହୁ ମୋକଦମା-ଝର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ପାଇ-
ବାର କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ବୋର୍ଡ ଅଟନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ
ଦାବିନମାତ୍ରେ କୁହି କି ବୁଝି ଅଥବା ଅପରା-
ଟେକନିକ୍ ଜାନା ମାମଳର ସୁଧିପାଇ କରି
ଦିଅନ୍ତି ଏବା ବୋର୍ଡ ସେମାନଙ୍କ କୁହିକରେ-
ଯତ ଅପଣୀ-କର୍ତ୍ତର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞଙ୍କ ପାଶୋର ପକାନ୍ତି
ପୁରୁଷ ମୋକଦମା ବୁଝି ଦୁଆର ଏବା କୁଜଙ୍ଗ
ମୋକଦମାରେ ଜାହା ଫିଲ୍ସଗ ଦେଖା-
ଥାଇଥିଲା ।

ଭଲକ୍ଷମ ଟାଇପ୍ ।

ନୂତନବର୍ଷର ଅଭୟ ସଙ୍ଗେ ଅମ୍ବାନାର
ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଆମ୍ବାନାର ବଜ୍ରପୁଷ୍ପଚିବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଟାକ୍ସ
ଅର୍ଥାତ୍ ଆୟୁକର ବସାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରି
ଲୁଭବଦ୍ଵାରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତକଷତରେ ତହିଁର
ଆଶ୍ରୁଲପି ଉପସ୍ଥିତ କରିଥିଲା । ପ୍ରସ୍ତାବର
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଟାକ୍ସ ଅଇନ ପ୍ରତିକର ଲୁଭବେଳୀ
ଟାକ୍ସର ପ୍ରସାରତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍
ଓପର୍ବିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୁଭବେଳୀ ଟାକ୍ସ
ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ସେମାନେ ତହିଁପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଯ୍ୟାଧି ସେହି ଦରରେ ଲନ୍ଧନ ଟାକ୍ସ ଦେବେ
ଅଧିକରୁ ଲୁଭବଦ୍ଵାରା ଦେଇଲା ସେନ୍ଦରିଲା ଓ
ଗ୍ରାହିତମାନଙ୍କର ସବୁ ଡାକ୍ସର କୋଲାବି

ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକସାୟୀ ଓ ଶ୍ରମଜୀବଙ୍କ ଆୟୁ
କ ଯାହା ବର୍ତ୍ତନାଳ ଲାଭେନ୍ସ ଟାକ୍ସରୁ ଗ୍ରହ
ଅଛି ତହୁଁ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଟାକ୍ସ ବସିବ । ସର-
କାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦେଇବ ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୦୦ ଲା
ଏବି ଅଛ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଆୟୁ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୫୦୦ ଲାରୁ ଭାରୀ ହେଲେ ତହୁଁ ଉପରେ
ଆବୁଦୀ ଟାକ୍ସ ବସିବ ନାହିଁ । ବାର୍ଷିକ ଦୂର-
ଦିନାର ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଆୟୁ ଉପରେ ଟକାପ୍ରକାର ଗୁରୁ-
ପାହ ଏବି ଚାର୍କଟ୍ ଆୟୁ ଉପରେ ଟକାପ୍ରକାର
ପାହାହ ଦରରେ ଟକ୍ସ ଆବ୍ୟ ହେବ ।
ସେଇକିମ୍ବର୍ଗରେ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାରର ଦେଇବ
ଟ ୫୦୦ ଲାରୁ ଭାରୀ ସେମାନେ ଏବି କୃତ୍-
କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ହୁମ୍ରି ଖଣଣ କର୍ତ୍ତାବ ଆୟୁ
ସେହିମାନେ ଭୋକେକୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ଟାକ୍ସ ଦେବେ ନାହିଁ । ଘରଦିନା ଆୟୁ ଉପ-
ରେ ଟାକ୍ସ କିମ୍ବା ଯିତା

ନୂତନ ଟାକ୍-ସ ବସାଇବାର ଲ୍ୟାପ୍ କିର୍ତ୍ତ-
ପନ୍ଥରେ ଏହିକ ବୋଲି ଯାଇପାରେ ଯେ
ଜୀବଷେଳ୍-ସ ଟାକ୍-ସ ଦେବଳ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବ-
ସାମ୍ବ ଦ୍ୱାରରେ ବସିଅଛି ଏହି ଯେଉଁମାନେ
ସରବାଟି—କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାରି ? ବେଳକ ପାଇଁ
ଅଛନ୍ତି ଅଥବା ଓବାଳକ ଡାକ୍-ସ ପ୍ରଦଳ
ସ୍ଵାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟକୁବାର ବିଶ୍ଵର ଅୟ କିର୍ତ୍ତ-
ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଦେଇ ନାହନ୍ତି ଏପରି
ଅନ୍ୟାୟ କିର୍ତ୍ତର ଆର ରହିବ ନାହିଁ । ସମୟେ
ଆପଣା ? ଆୟ ଅନୁସାରେ ଏକା ଦରରେ ଟାକ୍
ଦେବେ । ଏ କିର୍ତ୍ତର ଅବଶ୍ୟକ ଲ୍ୟାପ୍-ସଙ୍ଗତ
ଅଟିଲ । ବିନ୍ଦୁ ଏହା ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତୁତର ଅଭି-
ନର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଲ୍ୟାପ୍ କିର୍ତ୍ତର ହୋଇ-
ଅଛି ଏକଥା ଅମେରିକାନେ ବହି ପାରୁ ନାହିଁ ।
ସରବାଟି—ଶୁଭରମାନଙ୍କ ସବାଶେ ଟ ୫୦୦୯
ଲାକୁ ଉଗା ଅୟ ଶତ ବିନ୍ତୁ ଅଳ୍ୟନୈକଙ୍କ
ପନ୍ଥରେ ଦେବଳ ଟ ୫୦୦୯ ଲାକୁ ଉଗା ଆୟ
ଛତା ଏକଥା ଉପର ଲ୍ୟାପ୍-ସଙ୍ଗତ ବୋଲି
ବୋଲ ଯିବ ? ଅଳ୍ୟନୈକଙ୍କର ବି ଦୋଷ
ଦେଇ ଅମେରିକାନେ ଦୂଷି ପାରୁ ନାହିଁ । ସର-
ବାଟ ଯେବେ ଆପଣା ଶୁଭରଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ହେବୁ
ଦୂଷିଲେ ଯେ ଟ ୫୦୦୯ ଲା ଆୟ ନ ହେ-
ଲେ ଲୋକ କିମ୍ବାରେ ନିଷାଇ କରିପାରିବେ
ତ ଟାକ୍-ସ ଦେବାକୁ ସମ୍ମ ଦେବେ ନାହିଁ
ତେବେ ଅଳ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଟ ୫୦୦୯ ଲା
ଆୟରେ କେବି ଟାକ୍-ସ ଦେବାକୁ ସମ୍ମ
ଦେବେ ? ଆମମଙ୍କ ବିଭିନ୍ନଭାବରେ ମୁହଁ

ପ୍ରକାର ଅୟୁ ୧୯୦୦ଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖି
ଦେବାର ଛପିଲ ଲାବା ହେଲେ ଗର୍ଭବନେ-
କର, ଏ କର ହୁଇବ ନାହିଁ । ସବକାର କଢ଼-
ଲୋକଙ୍କଠାରୁ କର ନେବେ ବୋଲି ମହିରେ
କହୁ ଅଛନ୍ତି ମାତି ଦାର୍ଢିତ ଗରୁବଙ୍କ ଉପରେ
କର ଉଡ଼ି ଅଛନ୍ତି ।

ଅଗେ କର ବସାଇବା ଉଚିତ ଆଣ୍ଟିଲ କା ଏବା ବିନ୍ଦୁର କମଳକୁ ହେଲେ କୋ-
ଶି ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । କୁଣ୍ଡଳ-
ଅନ୍ଧମରର ଶ୍ରୀକଥାର ପାଇଁ ବ୍ୟୁତ ଏବା
ବୃଦ୍ଧପଦକ ବ୍ୟୁତ ହେଉଥିବା ନାହିଁ ପତାକୁ
ଏବା ଅଧିକା ସେଜା ରଖିବାର ପ୍ରେର ହେବାରୁ
କର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୟୁତି କବାକ ନିମିତ୍ତ ଅଧିକ ଟଙ୍କାର
ସ୍ଵେଚ୍ଛାକ ହୋଇଥିବା । ଏହି ଧର୍ମ କାରଣରୁ
ନୂହନ କର ବସିବ । ମାତ୍ର ଏଥରେ ଭାବର
ବାହିକର କି ଲବ ଦେଇ ଯେ-ସେମାନେ
ବୃଦ୍ଧପଦ କର ଦେବେ ? କୁଣ୍ଡଳ କିମ୍ବା କାର-
କବର୍ତ୍ତକୁ ଅନ୍ଧମର ବରା ନାହାନ୍ତି ଏବା ପ୍ରକୃତ-
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକାରରେ ଭାବରବାହିକର କିମ୍ବା କର
ନାହିଁ । ଇଂରଜ ଅପାରା ବିନ୍ଦୁରେ ଅପାର
ସ୍ଵାର୍ଥ ନିମିତ୍ତ ଏବା କାଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଝର୍ଣ୍ଣିନ୍ତିରୁ
ଦେବାକୁ ପଢିଲା ! ପ୍ରସାଦକ ବରକୁ ଇଂରଜ-
ମାନେ ଶତ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ସତ୍ୟ ଏବା ସେହି
ବତ୍ତା ଦେବାକୁ ପାଇବାର ବରମର୍ଗମାନଙ୍କ
ପରମର୍ଗରେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି ସମ୍ମତ
ବ୍ୟୁତର ପ୍ରଦଶ କରିଥିଲାନ୍ତି ସେମାନେ
କର ଦେବାକୁ ବାଧ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଏବା
ମଧ୍ୟ ଦିଲ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଇଂରଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ସେମନ୍ତ କେବେ ଲୋକ କର ଦେବେ କେ-
ମନ୍ତ୍ର ଅନେକଲୋକ ଭାବର୍ଦ୍ଧ ହେଉଥିବା ପ୍ରତିପା-
ଳକ ହେବ ଅଛନ୍ତି ଏବା ପ୍ରକୃତବଳ୍ୟ ସେମା-
ନଙ୍କ ହୃଦୟର ଦେବାକୁ ବତ୍ତା ଶୁଭସ୍ତର୍ଗ୍ରହ
ବାରିଜ୍ୟ ଇତ୍ତାଦିହାର ଅନେକ ଲୋକ ଅର୍ଥ
ତ୍ରପାଳଙ୍କ କରିବେ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଲାହ କବେ-
ତା କଲେ ସେମାନଙ୍କର ଲବର ଭାଗ ଅଧିକ
ମାତ୍ର ଅମୃତଙ୍କ ଦୟାଲରେ କର ଦେବାକୁ
ଅର୍ଥ ଦିଲ ଲାହ କାହିଁ । ନବବର୍ତ୍ତ ଇଂରଜମାନଙ୍କ
ଲବକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲ ଘର ଘରତବାନ
ଦ୍ୱାରା ନନ୍ଦନ ଭରିବାରେ ମୁଣ୍ଡି ଦେଲ । ଏହାର
ନାମ ଅଦ୍ୱୟ !

ଶର୍ଦ୍ଦିବର୍ଷ ନମ୍ବର ଗର୍ବଦିଶେ ସ୍ଵାମୀ
ଅସକରୁ ପୋଖ୍ଯ ନବର ହୋଇ ଲୁଙ୍ଗ-

ଲେଜମାନେ ପୁନଃ କହିଅଛିନ୍ତି ଏବାର
ଅବସ୍ଥା ଦୂଷିତରେ ସାନ୍ଧାର କର ଅଧିକ ପିତା-
ଜୀବ ଅଟିଲା । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଏହି କରିବାର
ବାର୍ଷିକ ୨୦ ଟଙ୍କା ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ପାଇ-
ବାର ଅଣା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହିବେ ଟଙ୍କା
ସକାଶେ ଗୋଟାଏ ନୃତ୍ୟକର ବସାଇ
ଲେଜକୁ ଲଣ୍ଠନକରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ କିପରି
ସୁନ୍ଦର ଜୀବକଲେ ଅମେମାନେ ସ୍ତର
କରିପାରୁ ନାହିଁ । କେବଳ ଅନର୍ଥକ ଭୂତାଳ-
ଦେଇଥିବା ଆନଦାନାବୁଦ୍‌ଧର ମାସକ ପୁନଃ
ବାର ଦେବାକୁ ବିଶ୍ଵରକିଲେ ଏଥରୁ ଅଧିକ
ଟଙ୍କା ଅଳାୟାବରେ ଛଠନ୍ତା । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ-
ଅମ୍ବରେ ଜନ୍ମମେଖ କହିଲେ ମେ ଏଥରେ
ଗରବମାନଙ୍କର କଞ୍ଚି ଦେବ କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦିର
ବିଧିଧାୟ ହେଉରୁ ଯେ ଏଠାଲେକେ ଦିନ,
ଗରିବ ଡାକ୍‌ଯାତ୍ରାରୁନ୍ତି ଯେବାଆ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଖ ବିଶ୍ଵରକିଲେ ନାହିଁ । ମୂଳଥା କିନ୍ତୁ
ଦୁଇ ଭାବରେ ମାସକ ବସାଇଲେ ୩୦୦-
ଜମନେ ବିଷନ ଅନୋକନ ଉପସ୍ଥିତ କରିବେ
ଏଠା ଲେଜକୁ କଞ୍ଚି ଦେଲେ ତହିଁର ଦାର-
ଗୁହାର ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଯେତେ କର ବ-
ସାଇଲେ ଅମେମାନେ ତନି ହୋଇ ଦେବି ।

ସୁଲଭସମାଗ୍ରର ଛନ୍ଦ ।

ଅର୍ଜ (କୁଷାରେ ଅରଖ ବୋଲିଯାଏ)
ଅର୍ଦ୍ଧରହିର ସମ ଅଛି ତମାର । ଏବାବା-
ନ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବରତମନ୍ଦର ଅମେରାଟ । ଅର୍ଦ୍ଧରହି-
ନକୁ ରୈନ ଶୁଖାଇ ଚନ୍ଦ୍ରକର ଅଗ୍ନିବଳ କି-
ବେଚନା ପଥକ ଦୁଇଅଶାଠାରୁ ଗୁରୁଅଶା ପ
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଜନରେ ସମାଜ ତିର ମିଶାଇ ଶାତଳ-
କୁଳରେ ଗୋଲି ପ୍ରାତିଃକାଳରେ ଅଗ୍ରେଲେଖା-
ଏ ବିବିଦକ ଆରାଲେ କେତେ କେତେ ରକ୍ତ-
ବିକୁଳ, କୁଣ୍ଡ, ଉପଦଂଶକନିତୟା, ଅମ୍ବତ୍ରା,
ଅମକୁଣ୍ଡାତ୍ରା, ଅର୍ଚ, କୁର, ଦୂରାଳତା, ମନା-
ଗ୍ନି, ବିଷଦୀଷ, ପେଟର ପାତ୍ରା, ବାନ୍ଧିର-
ତ୍ୟାବ ରେଗସରୁ ଅଳଶୀତ୍ର ଅସ୍ତ୍ରେର୍ୟ ହୋଇ-
ଯାଇ ଅଛି ଦୁଇକ ଓ ଶାର୍ମିଦେବ ବିଲଙ୍ଗର ସ-
ବଳ ଓ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇଯାଏ । ଅର୍କରେ ଜର ଓ
ଆଜିସର ଏବା ଜଗଦିଧାର ନଞ୍ଚ ହୁଅଥ । ଆ-
ମ ହୋଇବୁ ଗୁରୀପୁରୀ ଫୁଲ ଗୋଲା ବିନା କି-
ରୁଥିଲେ ଅର୍ଦ୍ଧପଥରେ କିଏ ଗୁଆସେ ଲଗା-
ଇଦେଇ ଏବା ତାକୁ ହିଣ୍ଡକର ସେହି ପାତ୍ରା
ପୁନରେ ବାନ୍ଧ ଦେଇବେ ଅଳଶୀତ୍ର ସେହିପାତ୍ରା

ଏବି ଫୁଲ ଓ ଗୋଲାକରା ଛଳ ହୋଇଯାଏ ।
ଏହି ଅର୍କମୁନିର ଥର ଗୋଟିଏ ଚମକାଇଗୁଣ
ଏହି ଅଛିବି ଉକ୍ତ ବୁଦ୍ଧିରୁ କହି ବେଶି ମାହାରେ
ଆଇଦେଲେ ବାନ୍ଧି କରିବ ଏବି ଅଳ୍ପ ମାହାରେ
ଆଇଲେ କାନ୍ଦି ବନ୍ ହୁଅଇ । କୋଷକୁଣ୍ଡ
ରେଗରେ ଅର୍କପତ୍ରରେ ହିକିବ ଗୁରୁତ୍ୱ ଲଗା-
ଇଦେଇଁ ଅଳ୍ପ ଉତ୍ତରକର କୋଷରେ କଙ୍ଗଳେ
ଫୁଲ ପାତା ଓ ବିଜ୍ଞାନିକା ଦୂରବସଦିକ ମଧ୍ୟ
ରେ ଛଳ ଦୋହିଯାଏ । ବୌଣୀର ବିଜ୍ଞାନ ଦିନ-
ଶକ କଲେ ସେବେ ସେହି କଷତ୍ପୁରୀ କିମରେ
ବଜ ହେଉଥାଏ ଏବି ସେହିପୁରୀରେ ପଳ୍ପ
ରକ୍ତାଦ ବନ୍ଧୁଥାଏ ଓ ତହିଁରୁ ଦୂରକ ବାହାରୁ
ଆଏ ଭେବେ ଅର୍କମୁନ୍ଦରେଲିବ ହିଙ୍ଗାଳ ସେ
ହି କୃଥିକଳହାରୀ ତାକୁ ଧୁଆନଧାରକଲେ ଅ-
ଲୁହନମଧ୍ୟରେ ସେହିସବୁ ଉପଦ୍ରବ ଉଗାହୋଇ
ଯାଇ ଦା ଶୁଣିଯାଏ । ଦେବଳ ବିଜ୍ଞାନ କା-
ମୃତ୍ତା ଦା ନୁହେ ଯାବନ୍ତି ଯାକୁ ଅର୍କମୁନ୍ଦର ହେ-
ଲି ସିଂହପାଣୀରେ ଖୋଲିଲେ ସବଳଦା ଶୁଣିଯି-
ବ । ଦେବଳ ଏହେବଜ ଉଦୟକଳ ବିଷ କିନ୍ତୁ
ତାକୁ ଅର୍କମୀରରେ ସାତଥର ଦୁତାଇ
ଏବି ସାତଥର ଖରରେ ଶୁଣାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବ
ରଳକୁ ଅର୍କମୀରରେ ଦୁତାଇ ଖରରେ ଶୁଣା-
ଇବ ଏହିପରି ସାତଥର ଦୁତାଇ ସାତଥର ଶୁ-
ଣାଇ ଗୋଟିଏ ମାଟିର କୋଇଭିତରେ ତାକୁ
ପୁରାଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ମାଟିର ଘୋଡ଼ିଶି
ଦେଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ରଖି ଖ ୧୦—୧୫ ଶୁ-
ଣିର ଅଗ୍ରିରେ ପୋଡ଼ିଲେ ଦେବଳ-
ଦୟୁମ୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ଏଥର ଦେବଳ ଦୟୁ-
ମ୍ବ ରେ ଆସିବ ନ ଦେବ ଏଥର ସେବନା-
ହି । ଏଥର ମାତା ର ୧୯ ଏକବରଳ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଏହିପ୍ରାତରେ ଶୀଘ୍ର ଜୁଗା ପଡ଼ାନ୍ତିରୁ ଏକ ଆକାଶରେ ଦ୍ଵେଷମେଲ ବାହାରିବାର ଦେଖାଯାଇଅଛି ।

କବଳ ଓ କ୍ରମମଧ୍ୟରେ ସପ୍ତାହରେ ଶିଖିଥିଲୁ ଲେଖାକ
ଜୀବାଜ ଯିବା ଅସିବା କରିବାର ଏହି ମାସରୁ ବିବୋଧ
ହୋଇଥିଲା । ଯୋମ ଦୂର ଓ ଶୁଦ୍ଧିବାରେ ବଠାରୁ ଯିବା ଏ
ମନ୍ଦିର ଗୁଡ଼ ଓ ଶିଳିବାର ସେଠାରୁ ଅସିବାର ଆମ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ଗତ ଶନିବାର ଅପ୍ରକଟରେ ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରୂପିକଣକାରୀ ସାହାକଳେ ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କମିଶ୍ର ସାହେବଙ୍କ ଦିଲ୍ଲିରେ ଯଠାରୁ ଗେ
ରୁ ତାରପକାବ କଲୁକତାର ଷ୍ଟେଟ୍‌ମାନ ପ୍ରକୃତି ହଜାର
ପକୁମାନଙ୍କ ଚକ୍ରକୁ ଯଠାଯାଇଥିଲୁ ପୁଣିକାରେ ସାହେବ

ପ୍ରଶଂସିତ କହିଲୁ କବନ୍ତି କରୁଥିଲୁ । ତଦମ୍ଭର ପଳ ଜଣାପଛି ନାହିଁ ।

ଦୁଇରେ ଥିଲା ତେପୁଣ୍ଡ କଳେକଟିଂ ହାତୁ ବଳଗୋପାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସକିତର ସଦର ମୂଳମର୍ତ୍ତ ଦବଳା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବଳଗୋପାଳକାରୁ ଯିଶ୍ଵ ବାଳରୁ ଓହିଶାରେ ଥିଲେ ଏବେବେଳେ ସୁଖି ଏଠାରୁ ଅସୁଧାରୁ ବଢ଼ି ସୁଖର ଦିଷ୍ଟପୁ ଅଛି ।

ବାରୁ ସବଦଳାର ନାୟକଙ୍କ ଶାନରେ ବାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପ
ନାଗ ଠିକା ସବତେପୁଣ୍ଡ କଲେକଟର ନିୟମିତ୍ତେହୋଇ ଓହଶା-
ଦିଲ୍ଲି-ମରେ ପିତି ହେଲେ ।

ଏଥାର ଅଶ୍ଵିନୀ ପୁଲିଷ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆଲେଖନସାହେବ
ଆଜିନ ପଦମାରେ ରହାଏ ହୋଇଥାଇଲୁ କେବଳ
ତେଣୁଗରୁଷର ପରାମା ଗାନ୍ଧୀ ବିଦ୍ୟା ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ ଅଛିଖେଳା ଲକ୍ଷ୍ମିନାଥର ସିଲକ୍ଷ୍ମାତ୍ତ୍ତ୍ଵକ
ମହାନଦୀ ବିଶ୍ୱବିରୁ ବାହୁଦା ଦେଇରଣୀ ବିଶ୍ୱବିରୁ ବଦଳ
ହେଲେ ।

ବେବନସାକଲେଜର ଅଧ୍ୟାପକ ଅଭୁଲକୃତ୍ସମ୍ ଗୋଟୁ
ସ ସାହେବ ସନ୍ଦର୍ଭର ଗରୁମାତ୍ର ଛଣ୍ଡ ହେଲେ ।

କଣେ ଉତ୍ତଳୀୟ ପ୍ରାହୃତ ସାଧ ଦୁଇକର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଅପାଵା
ସଙ୍ଗେ ଶ୍ଵା ବୋଟିଏ ହେ ଓ ବୋଟିଏ ସୁଅ ଦେଇ ଉଚିତେଲେ-
ସର ଶାମରେ ଚନ୍ଦ୍ରକ ରହଇ ପରେ ବାଲକାଟ ଚକଟ
ପ୍ରାଣ ଶାଖକ ନିକାରି କଣେ ମଦାଯାତ୍ର ପ୍ରାହୃତୀରୁ ବିଜୁ
ଟାଙ୍କ କେଇ ବାହା ପୁଅର ସେଇ ହିମକୁ ବିକାଶ କରି ଦେଇ
ଭାବା ସରଗାଣେ ସର ବିଜ ଉତ୍ତଥିଲ କେତେକ ବିଜ
ଉଦ୍‌ବ୍ରାତ ମେହିକାହୁର ସଙ୍ଗେ କହି କହି ହେବ ଯେହ ମୁହରଟି
ବର୍ଷିକେବୁରୁତୀରେ କେତେବ ମାସ ରହ ସେଠୀରୁ ଦେବା-
ନାଳ ଲାଗିବାକୁ ବାହାର ମର ଏବ ସେଠ ରେ ଜାନ୍ମ ହେ-
ବୁକୁ ଅଦିବାହିଟା ସାକାର ସକାର କର ପାହି ପ୍ରାହୃତୀ-
କଣ୍ଠୀରୁ ୫୦ ଲା କେଇ ପୁନରାର ବିକାଶ କର
ଦେବ ବିକାଶର ସାମନଙ୍କଳା ବଜ ମେହ କରିବ ବିକାଶ
ଦେଇଥିବାର କପର ଜଣା ପଦିମାର ଦୁଃଖ ଅପରା ଦୁଃଖ
ସଙ୍ଗେ ଦେଇ କେହିଁ ଅଛେ ପଳାଇ ଆଇଥିଲା । ଏହି
ଦେଇବ ତ୍ରୈ ଦୟାଲୁଗାର ନିବିର ।

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ ଏବନ୍ଦରୀ ଲୋକିଅହଳ କି ସେଠାରେ
କଥେ ଦଖଳା ଗ୍ରାହଣୀ ଏବଳାଗ ବୌତୁଷ୍ୱେ ପାପପ୍ରେୟ
କରୁଥାର । ତାହାର ଅଭିଭବମାନେ କାଣ୍ଡାର ତାହାର
ଶସନ କରିବାରୁ ଉନ୍ନତି ଅବଶ୍ୟକ ମାନ ପ୍ରକାଶରେ ଜାତ
ଦୂଳ ତଥାଶୂନ୍ୟକ ବୌତୁଷ୍ୱେ ରଖନ୍ତା ଏହମନ ତଥା
ତୁବ ଦୂଳ ପ୍ରେରକ ଶାଖ ବିକାଶ ଦିଗନ୍ତବେଳୀ
ଦେଇବ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ।

ସହାଦବାହିକାରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁଁ ସେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ କିମ୍ବା
ତୀର ଗୁରଳଙ୍ଗା ବରିଟଛୁ ଏବଂ ଧାନ ଗୁରଳର ଉପ୍ରାନ୍ତ କିମ୍ବା
ଚକ୍ର ଦିନ ଦରତାକୁ ।

କଲେଶ୍ଵରର କଲେକଟର ପ୍ରାଚୀନାହେବଳ ଲେଖ୍ୟପୁତ୍ର
ବାରିଶ୍ରର ହୋଇ କଲାକର ଏବେଶକୁ ଅମିଦବାରୁ ବର୍ତ୍ତମନ
ଅପଥା ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହି ଦେଶର ସାର ମାତି ଲାଭ୍ୟା-
ଦ ମିଥା କରୁଥିଲୁ ।

ଲିଖିବନାକରେ ଅହିଥିବା ତିରି ମାତ୍ର ତା ଏ ପଣ୍ଡ
ଦାରଗାର୍ଜାରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରତ୍ଯେବାହାନ୍ତର୍ଗତ ଭବିତାର
ବହା କିମ୍ବେ ମଂଦିର ପାତ୍ରଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡିଲପ୍ରାରମ୍ଭ କରି ଯାହା କେବେ
କାର ଅବେଳା କହିଲୁଛନ୍ତି ।— ଏ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ନିରଜ
ମୋଳିମନ୍ଦିର ଅବ୍ଲାଙ୍କ ମେନ୍ଦି ହେବ ।

ଆପାନାକାରୀ ସୀମା ନିର୍ଭୟେଷ୍ଟନରେ ଲାଗିଥିଲେ
ଯେହି ସଦାତ ଅମ୍ବିରାତ୍ର ହର୍ଷରୁ ପ୍ରକାଶପେ ମରୁଚକଠାରେ
ସୀମା ଯେତି ଇଂରଜ ଏବଂ ହୁରିଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମରୁ-
କେତେ ହାତ ହୋଇଥାଏ । କଥାର ହୁଏ ମରୁକେତ ସାମାଜିକ
ଦିକ୍ଷା ଯେତି ଓ ଭାବା ଶାରୀ ମୋହାରିଜ ହୋଇଥାଏ ।

କଥ ନବେଦ୍ୟର ମାସ ତା ୨୨ ଦିନ ବଢ଼ିରେ ଯେଉଁ
ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଣୀ ଲାଭିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ସହିବ ଗୋଟିଏ ତତ୍ତ୍ଵ-
ପୂର୍ବରୁ ବସନ୍ତ କେବାପରିହିତ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଶିଳ ବର
ଦଳେଖନ ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଦିତକାର ସମ୍ବାଦ ନିଲଭ । ସବୁ ୧୯୭୩
ମେତିହା ନବେଦ୍ୟର ମାସ ତା ୨୨ ଦିନରେ ଏହି ପରି ଜୀବିତରେ
ଦେଖାଯାଇଥିବ । ଉପରେ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ମନ୍ଦଗେ ଏହାହିବ
ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଣୀ ପ୍ରକାଶ ସବୁ ୧୯୬୧ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷମାନ ମେତିହା-
ରେ ଲାଭିତ ହୋଇପାରେ ।

ତେବେମାର ଗା ୧୯ ରୁକ୍ଷ ଉପରେ ଏ ଓ ଆ ସମୟର
କର୍ମକାଳସୂଚନାରୁକ୍ତିର ଉପାଧିକାରୀଙ୍କର ଦ୍ୱାରା
ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ । ବନ୍ଦପଣ୍ଡ ପାହିଛି ପାତ୍ରା ହେଉ ଏହି
ପ୍ରେସରଟ କ୍ଷୟ ହାଇକୋର ପ୍ରକାଶନବିଷୟରେ ଗାର୍ଥ
ପାହିଛି ମଧ୍ୟ ସମ୍ବଲରେ ଉପରେ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।
ପହିକାର ବନ୍ଦପଣ୍ଡ Vice chancellar ରବର୍କ
ପାହିଛି ସମ୍ବଲର ଅନ୍ଧର ପ୍ରକାଶର ବାନ୍ଦ
ସମ୍ମାନ କଲେ । ରବର୍କ ମାହେବ ଏକଜ ଘେର୍ବ୍ରୁ ଦ୍ୱାରା
କଲେ ତଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ କାହାପାଇ କଥାରେ ପୁଣ୍ୟ
ଅଛି । ତଥାର ଦିନ୍ୟ ଯେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନଭିତ୍ତି
ପାହିବିମହେବସଙ୍କ ବୃତ୍ତାଳ ମର୍ମ ପାଠମାନଙ୍କ ଦୂରାର
ଦେବା ପରରେ ଅନ୍ଧ ହେଲା ।

ପ୍ରକୃତେବୁ ଅଧିକା ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କରୁ ପ୍ରବାସ ସେ
ହେଠା ସ୍ଵରୂ ଉଗରୁ ମାନାଖି ପ୍ରବାସ ତଥାଲାପର ପେଣ୍ଟ
ବ୍ୟକ୍ତମାନ ସୁମା ଯାଦିବେ ତାହା ପ୍ରମଣ ବ୍ୟତ ହୋଇ
ଦିନୋହୁଏ ଧାରା ବନ୍ଦବାନ୍ଦ ସଳଶପ୍ରର ଚନ୍ଦ୍ରିଷ୍ଟରେ
ଦିନୋହୁାନ୍ତି ପ୍ରକୃତି ହୋଇ ହୀନ୍ତିରୁ । କଥିକୃତ ସେ
ହୀନ୍ତିର ସବାର ଉଦ୍‌ଦିନ ପ୍ରମାଦକର ମହିତ ଘୋର ହୋଇ
ଏ ଦିନୋହୁାନ୍ତି ଲଗାଇଅଛି । ଦିନୋହୁମାନେ ପେଣ୍ଟ
ଜାଲର ଦୋଷ କହାଣ୍ତି ପୋର ହୀନ୍ତି କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏକ କଥାରୁ ଅନୁଯ ବ୍ୟକ୍ତମାନ କହିଲେ କହି ହୀନ୍ତି ହେଉଥିବାର
କଥାର କୃତ । ଏ ଦିନୋହ ପମନ କହିଲା ବାରାଣ ମଂସକଳ
ପରିବ ଦେଇଥିବା ସମିତିତ୍ଵ ଏକ ଫଳିଷିତଧାନୀକୁ ଧରିବା
କାରାର କମ୍ପିନ୍ଟିର ପରିଧାର ସମ୍ମାନାରେ ।

ବନ୍ଦିତ ଢୁକ ଗତ ହରମୂଳ ମାଟେ ଧେଇଲେ ରେ କେଇଲାଗେ
ଦୁଃଖପାଇବେ ସର୍ବିତ୍ତ ପରିଷ କି ୨୦୦୦ ଏ ମୋହ ଅଛିବୁ
ହୋଇ ଦିନରୀ ଗୁଡ଼ର ବଜାରରେ । ଯମାକିନୀ ମଧ୍ୟରେ ଢୁକ
ଫୁଲ୍ୟ ଧେବେ ହରମୂଳରେ ଅପାରାଦ୍ଵ ଅପେ ଅନ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି
ବନ୍ଦିତ ଢୁକ ସ୍ଵର୍ଗବିନନ୍ଦାତାରେ ସୁଧା ଏବଂ ଶାତରୁ ରଖା
ପାଇବାର ଉତ୍ସମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ନ ଦିବାରୁ ଏବେ
ବସନ୍ତ — ଏ ଅର୍ଥମ୍ ।

କରୁଣାଙ୍ଗଳ ପ୍ରସ୍ତେତ ଜାଗଦସବ୍ରାତ ପାଇଁ
ଶାଖାକ ମହାରାଜା ଟ ୩୦୦ ଲା ଟ ଟିକର ମହାରାଜା
୨୦୦ ଲା ଠାକ କରୁଣାଙ୍ଗଳ ସୁଧା ମିଳିବ । — ଏ
କି ଚରିତ ପଣ୍ଡ ଅଛେ ।

ତଳେ ମାପ କା ୨ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ସି ୫ ଟଙ୍କା ସମୟରେ
ଶୀଘର ମହାରାଜା ଦଢ଼ିଲୁଙ୍କ ମହାଦେଵର ପଣେ ପଡ଼ିଥାଏ
ଦିଲାରେ ବସିଛ କିମ୍ବା ଦିଲିଲେ ଯାଇନେ ମାତ୍ରା
ସି ସଙ୍କଳ ଦେଇ ଏକ ମହାରାଜା ପଢ଼ିଥିବା ଓ କାହାର
ଦିଲା କାଲକେ ଗୋ ୧୫ ଟଙ୍କା ଧୂନିର ହୋଇଥିବା ।
କିମ୍ବା ଅପରି ପରି ସି ୫ ଟଙ୍କା ସମୟରେ ହୃଦୟ ଚଢ଼ିଥିବା
ହାତକାଳ କେ ଠିକ୍ ଯର ତାଳ ସଙ୍ଗେ ଯାଇଛି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମହାଦେବ ପଢ଼ିଥିବା ଓ ଦାଢ଼ାଇଥିବା କାଲକେ
ଗୋ ୧୫ ଟଙ୍କା ଧୂନିର ହୋଇଥିବା । କିମ୍ବା
ସମ୍ମାନାବାକଥିବାରୁ କିମ୍ବା ମହାଦେବ ତାଳ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । — ଲକ୍ଷମା ।

ଶୁଣି ମୁଖର ସମାଦି ।

କୁଳକୋଣା ଦେଇ ନିଶ୍ଚରତ୍ତି ସୁଲ୍ଲ ହେବିମାଟିର
ବୁ ବୋଦିବ ପୃଷ୍ଠାବକ ପ୍ରଥମଶ୍ରୀ ନିଶ୍ଚରତ୍ତି
କମାଇବ ଉପାଧ ପାଇଅଛି ।

ବୁନ୍ଦର କ'ଳୁଆ କଲାତ ଗ୍ରାମକ ଚନ୍ଦିତ ମାସ ରାତରି
କୁ ଧାଇଁ କିମ୍ବା କାହିବାଲୁକ ସା ଅଥ ହେଉଅଛି ।

ଏହାଙ୍କଳକେ କନ୍ଦରକ ଉଠିପଢ଼ି କି ଫେରେ ଥାଏନ୍ତି
କୁ ଡଳା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସାଏ କର୍ମମାଳ ପଦଶା ବନ୍ଧୁ
କା ଦୟାଦିଗୁ ଏ ଦେଲେଖିଲେଖିଲୁ ହୁଲ ମନ୍ତ୍ରମାଳକ
ଶୀତି ପ୍ରକଟେଇ ଅଶୀକ ଜାହଁ । ତାହାରେଲେ ପଦଶା
ମନ୍ତ୍ରମାଳକର କହାଣ ଥିଲା ଉଚ୍ଛବ କାହିଁ ମନ୍ତ୍ରମାଳକ
ଏ କ୍ଷତ୍ରଶକ୍ତି କୋଣିଷ୍ଠୁର ଗ୍ରାମବାଟିମାନେ କହି ଶୋଭକ
ପୋଷାକ ପୂର୍ବପଦ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଏହିକିମ୍ବା ଏହିକିମ୍ବା
ବିଧାମାଳକେ ଉଧାର କରି ଅଶୀରାର ତୋରକ ପୋଷାକ
କାହିଁ କ୍ରାନ୍ତିକିଲେ ଦେବୁରୁବୋର କହିଥିବାକ, ଅବସକ
ପଦଶାକିଲ ପ୍ରତି କଣେକ ଅନୁପ୍ରତି କିମ୍ବା କରିଯାଇଲା
କୁଳବୋରୀ ଏହି ପାଠାନା-ଫେରୁଟ ରହିଥେବୁକୁ
ଏ କର୍ମପଦ ମେର୍ଯ୍ୟାନ ଦେଇଲା ଏହାରେ କାହିଁ

ମନ୍ୟ ପାଇଁ ।

ଶ୍ରୀ ପକ୍ଷା ଦିନେ ଥିଲା	ବହୁଧା	ଟ ୧୫୯
ଶ୍ରୀ ପକ୍ଷା ଦିନେ ଗୋପତୀପତଳା	"	ଟ ୮୯
ଦୁଇବିଜ୍ଞାନାଥ ପତ୍ରିତ	"	
ଦୁଇବାହାର	"	ଟ ୫୯
ଦୁଇ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ଦାନ ବିଷବ	"	ଟ ୫୯
ଦୁଇବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରାଣୀପତଳ	"	
ଦୁଇବାଲ	ଅନୁମ	ଟ ୫୯
ସମ୍ବିଦନକର ପାକମ ଜ କଷ୍ଟର	"	ଟ ୫୯
ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ ପାଦମିତି ବିବାହୀ	"	ଟ ୫୯

ବ୍ୟାକପଦ

WANTED

A Head Pundit for the B. G. school on Rs. 12—a month. Candidates should have passed the prescribed standard of the Pundit Department of a Normal School. Applications with testimonials will be received by the undersigned up to the 20th Instant, a knowledge of English combined with the above proficiency will be preferred.

8—186. D. R. Rout,
Secretary.

କର୍ମ ଶାନ୍ତି ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାହାର ଏହ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆ ଯାଇଥିଲ
କି ସୁତ ଶା ସୁତ ବାବୁ ସମଳାପ ଗାଁ ତରୁ-
ଥୁବ କଟିବାର ମହାଶୟକୁ ଉଦୟାନିତ
କମ୍ବଦାଳମାଳଙ୍କରେ ଛପସୁତ୍ର ଉଦୟକଦାରର
ଅବସାକ ଥିବାରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ସେଚଳଇ କଣେଇ-
ଥା ମାସର ଅଖର ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନାଂକ ମେନୋକ-
ରଳ ନିରତରେ ସ୍ଵୟଂ ଛପସୁତ୍ର ବିମା ଡାକ-
ହାର ଦରଖାସ୍ତ ସମକଳ ତାହାକର ଛପସୁତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟର ଲିଥକର ଓଗେଇର ପରିଚୟ ବିମା
ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଦାଖଲ କଲେ ତାହାକୁ ଭାବ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋମତ ବର୍ଣ୍ଣାପାଇବ ଓ
ଭାବୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସେ ଗାଁବାଦରେ ଯାମିକ ଦେ-
ଗାର ଦରକାର ହେବ ଓ ହାଲ କନୋବସ୍ତୁ
ମନେ ସେ ଛପସୁତ୍ର ବେଳନ ଓ କମ୍ବଳ ଦିଆ-
ଯିବ ତାହାମଧ ତାହାକ ଛପସୁତ୍ର ଅବହାର
ଏହା ଯାଣି ପାଇବ । ତା ମାଧ୍ୟମ ମହିଳା

ପରିଶୋଳନ କୁମରାଜ୍ୟ ।
୧। ପ୍ର । ଖଣ୍ଡ । ଶଗେ
ଶ୍ଵେତ । ୧୦୦ । ଶିଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଶାପ । ଦରଦର ପ୍ରାଣ । ଶାଲେ
ଅନ୍ତରେ ।

" । ॥ । ঘাগৰ তামৰ যুৰ । ॥
ঘাৰমহাৰমধুৰ ।

୪ | ପ୍ର | ଯାଜମାନୀ | ଶ୍ରୀଗା | ସୁଦର୍ଶନ

ପୁର ଓଗେଇ ।
ଆସୁଲୁ ମଦେଶ କଳ ବନ୍ଦୋଧିଷ୍ଠ
ମେନେଜେ କରିଥ ଶାମରପାତମାଳି-
ମୋହନ ଦେବକା ପାତା ଓ ମାଦାଯିଜ
ଆସୁଲୁ ବାବୁ ଲଗେତୁଗାଥ ପାଏ ଚକ୍ର-
ମଧ୍ୟ ପାହାଇଗ ଜମିବାର ।

ସୁସ୍ଥିତ ଦାନ ।

ମାନ୍ଦବର ଶାଶ୍ଵତ ଭାଲଚେର ଦୂର୍ଘାସନ୍ଧି
ଅତୁବୋଧ ନାମକ ସଂସ୍କୃତ ଗନ୍ଧିକୁ ଉତ୍କଳ-
ଶାଶ୍ଵତ ଅନୁବାଦ ଏବଂ ମଳଗନ୍ଧ ସହିତ
ଶାଶ୍ଵତ ବିନାମଳ୍ୟରେ ବିଭବଣ କରୁ-
ଅଛିନ୍ତି । ଯାହାକର ପ୍ରୟୋଜନ ଦେବ ଅମ୍ବ-
ନିକଟକୁ ପଡ଼ି ଲେଖିଲେ ପାଇପାରବେ ।
ଜାକରେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ଦୂର ପରିଷାର
ଏବଂ ଶ୍ରୀ ପଢ଼ିପହିତ ପଠାଇବାକୁଦେବ ।

୩୮୮୭ } ଶାଶ୍ଵତ ଶାଶ୍ଵତ ରଖ
କାନ୍ତିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସଙ୍ଗ' ଦକ

ଜମୀଦାର ଶାଶ୍ଵତ, ବ୍ୟାକୁ ଜରଦରନ୍ତୁ ଯୋଗ
ଶ୍ରୀରାଜର ପ୍ରଗଣା ସହାଜ ଅନୁରଗିତ ଗୋଟା-
ପଡ଼ା ମୌଜା ଜମୀଦାରର ଅଂପଣ ଓ ନିମ୍ନ-
ନିଶ୍ଚିତ ମୌଜାମାନଙ୍କରେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ
ବାହାରା ଓ ବାସେୟାପ୍ରତି ଜମୀଦାର ବିଷୟ ଦେବ ।
ମୁହଁଶେଷକୁ କେତୋମାନେ ଅମ୍ବ ନିକଟରେ
ସମସ୍ତ ବିଷୟ କୁହି ମୂଲ୍ୟ ନିଷ୍ଠି କର କ୍ଷୟ
ରେ ପାରବେ ।

ପରିଷାର

। ପ୍ର । ସ୍ବର୍ଗ । ମୌ । ଗୋଟାପଡ଼ାର
(ଗୋଜା-ମର ୨୨୫)

ଅଂପଣ ଅଂଶର ସଦର ଜମା ଟ ୨୨ ଲ୍

। ପ୍ର । ଏକଳ । ମୌ । ଶାନ୍ତିପୂରରେ ଥିବା
ଲକ୍ଷ୍ୟକ ବାହାର ଜମୀ ମା ୫୨୪ ।

। ପ୍ର । ମୌ । ଏକଳ ଦିବ୍ୟପୂରରେ ଏକଳ
ମାଂୟେୟ ।

। ପ୍ର । ଏକଳ । ମୌ । ଦେମାଣ୍ଡ୍ରୋ ଏକଳ
ଏକଳ ମାଂୟେୟ

। ପ୍ର । ଏକଳ । ମୌ । ଗୋଟାପଡ଼ାରେ ଥିବା,
ଲକ୍ଷ୍ୟକ ବାକିଯୁଣ୍ଡି ମାଂୟେୟ ।

। ପ୍ର । ଏକଳ । ମୌ । ଦିବ୍ୟପୂରରେ ଏକଳ
ଏକଳ ମାଂୟେୟ

। ପ୍ର । ଏକଳ । ମୌ । ରହିବରେ ଏକଳ
ଏକଳ ମାଂୟେୟ

କଟକ
ଗଜମନ୍ଦର } ଶାନ୍ତିପୂରାଥ ଦୋଷ
୧୮୮୭ }

ଦୁଃଦୟର ଦୁଃଦୟ ତାତ୍ତ୍ଵ ରଖାକବିତ ।

ଦୁଃଦୟ ପାଖରେ ତର୍ମ ଉପରେ ଏହି ବବ
କୁ ଲଗାଇ ରଖିଲେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର

ରେଗ ନିଷ୍ଠିପୂରୁଷେ ନିବାରି ଓ ଉପଶମିତ
ଦୁଅଳ ।

ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କବଚ ଧାରଣ କଲେ ସମସ୍ତ
ରେଗରେ ଉପକାର ଦେବ ଏ କଥା ଶୁଣିବା
ମାତ୍ରକେହି ଅସମ୍ଭବ ଜ୍ଞାନ କର ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର
ପ୍ରକାରରେ ବିଜ୍ଞାନକର୍ତ୍ତା ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ଅଧା-
ଧାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଅଧବସାୟକାର ପ୍ରିର
ହୋଇଥି ଯେ ଏକମାତ୍ର ତାତ୍ତ୍ଵପ୍ରାଣ-ସୁରୂପ
ରକ୍ତର ଜୀବନ ଶଳ୍ମି ଅଟଇ । ରକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର
ପ୍ରାଣ ଏବଂ ସେହି ରକ୍ତକୁ ପରିଷାର ରଖିବା
ଏବଂ ନିୟମିତରୁଷେ ଶାଶ୍ଵତ ମଧ୍ୟରେ ଚଲିପ୍ର-
ଚଳ କବାଦ ତାତ୍ତ୍ଵର ମନ୍ତ୍ରହାର ସମ୍ମନ ଦେଇ
ଥିଲା । ସୁରବାଂ ଦେବ ମଧ୍ୟରେ ତାତ୍ତ୍ଵର
ସାରା ଶାଶ୍ଵତ କବାଦ କୌଣସି ରେଗ
ରହ ପାରଇ ନାହିଁ । ଏଥକୁ ପରାମାହାର
ଦେଖା ଯାଇଥିଲେ ଯେ କିଶେଷ ଧାରୁକୁ କୌ-
ଣକମେ ସଜାଇ ରଖିଲେ ସାଧାରଣ କିମ୍ପରି
କିମ୍ପରି କବାଦ ରେଗରେ ସେହି ରଖିବା
କବାଦ ରେଗରେ ତାତ୍ତ୍ଵର ମନ୍ତ୍ରହାର ସମ୍ମନ
ଦେଇଥିଲେ ତାତ୍ତ୍ଵର ମନ୍ତ୍ରରେ କବାଦ
ପାର ପାରବେ ।

ପ୍ରଦେଶ କବଚ ଶାନ୍ତିପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ରେଗମ ସାହାର
ଗଲାରେ ଏମନ୍ତ ରାବରେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦେବ
ଯେ କବଚଟି ଦୁଃଦୟ ଉପରେ ଦେବରେ ଲାଗେ
ରହିବ । ଅଧାରେ ଥିବା ବାହାରେ ଅଥବା
ଶାଶ୍ଵତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ବାକ୍ଷରେ କବଚ
ଧାରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ଉପବାର ଦେବ ମାତ୍ର
ଦୁଃଦୟ କହିର ପ୍ରଶନ୍ତ ପ୍ରାଣ ଅଟଇ ।

ତାତ୍ତ୍ଵ ରଖାକବିତରେ ବାସ୍ତବରେ ତା-
ତ୍ତ୍ଵ ଶଳ୍ମି ଅଛି କି କାହିଁ ତାହା ପରାମାହାର
କବାଦ ଲଗା ହେଲେ ଗୋଟିଏ କବଚକୁ ଅନ୍ତର
କାଳ କହା ଉପରେଥୋଇଲେ ଅନାୟାସରେ
ଜଣା ପାରିବ ।

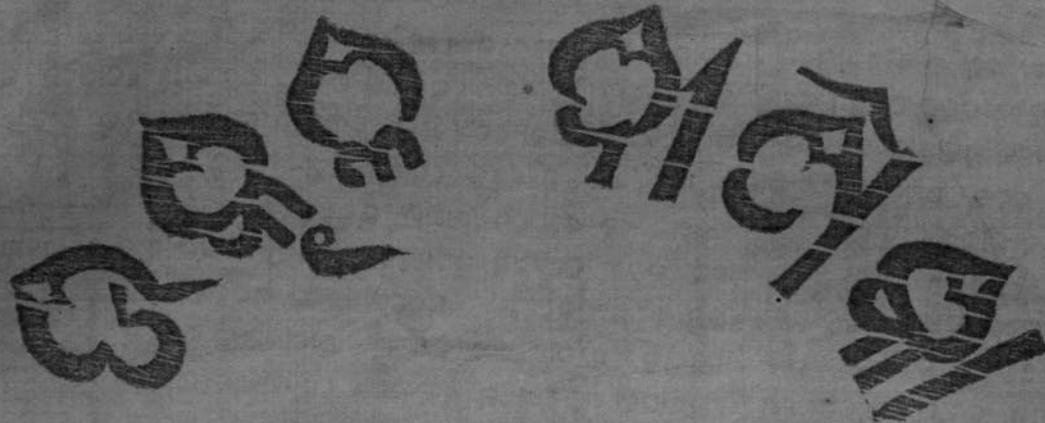
ତାତ୍ତ୍ଵ ରଖାକବିତ ଧାରଣ କଲେ ନିମ୍ନ-
ନିଶ୍ଚିତ ରେଗମାନ ଆବେଗ୍ୟ ଦେବ ଯଥା,—

ଦୁଇରମୟ, ରକ୍ତମାଶାୟ, ସକୁଳ, ମୂଳାଶାର,
ବାତ ନୟଶୁଳ ସପୁଶୁଳ, କଷଶୁକ୍ର, ଧାତୁଦୋ
ବଳ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଦୂରଳତା, ପକ୍ଷାଶାର, ସବ୍ରପ୍-
ବାରୁବେଦିଲା ବାତାଧିକ୍ୟ, ଅଜାର୍ଣ୍ଣ, ପିତ୍ରଦୂରା,
ନିଦାନାଶ, ଶିରରାଗ, କ୍ଲେଶକର ସ୍ଵପ୍ନ, ଆସ,
ମୁହଁରେଗ ସମ୍ବଦ, ମୂର୍ଖ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ଶୋଣତି
ସମକ୍ଷାୟ ସମସ୍ତ ରେଗ ପିଲମାନଙ୍କର ସକଳ
ରେଗ ପନ୍ଥରେ ଏହା ବିଶେଷ ଫଳପ୍ରଦ ଅଟଇଲା ।

ଏହି କବଚ ବିଜାଳାର ନାମା ସ୍ଵାକ୍ଷରେ
ଗତ ଦୁଇବର୍ଷଠାରୁ ବିକ୍ଷୟ ଦେଉଥିଲୁ ଏହି
ତତ୍ତ୍ଵର ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ଉପକାର ଲଭି ଅଛନ୍ତି
ପ୍ରାୟ ଦୁଇଲକ୍ଷ କବଚ ବିକ୍ଷୟ ଦୋଇଥିଲୁ ।

ବିକ୍ଷୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତକାନ୍ତିକ ସହାଯ୍ୟ ସଂସ୍କର୍ତ୍ତ
ସୁସ୍ଥିତ ଦୋକାନରେ ଏହି କବଚ ପୂର୍ବେ ଏହି
ଗୋଟାକୁ ରେସମ ସରା ସହିତ ଟ ୧୦ ଦିନରେ
ବିକ୍ଷୟ ଦେଉଥିଲୁ ବିର୍ତ୍ତମାନ ନିଜନ କାନ୍ତିନ-
ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ
ପ୍ରଦେଶ କବଚ ରେସମ ସ୍ଵରୂପ ସହିତ ଟ ୫୫
ମଲ୍ୟରେ ବିକ୍ଷୟ ଦେଉଥିଲୁ ଯାହାକର ପ୍ର-
ଯୋଜନ ଦେବ ଉକ୍ତ ଦୋକାନରେ ତତ୍ତ୍ଵ
କଲେ ତମ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତକାନ୍ତିକ ସେକ୍ରେଟରିକୁ
ଲେଖିଲେ ଉପରଲିଖିତ ମୂଲ୍ୟରେ କବଚ
ପାର ପାରବେ ।

ଶାନ୍ତି ବାରୁ ଗୋଟାପଡ଼ାର ରଖ ସୁସ୍ଥିତ
ଚରିତ୍ରବଜନାର କଥା ନିକଟପ୍ରତି ଅମ୍ବମନଙ୍କ
ଦୋକାନରେ ଚନ୍ଦରକୋଣା ଓ ବିଲଙ୍ଗ ଓ
ରେସମାରେ ଲୁଗା ଓ ଶ୍ଵେତନଳ୍ବ ଓ କଲି-
କଳ ତମାଖ ସତରଚର ବିକ୍ଷୟ ଦେଉ ଥିଲୁ
ତାହା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାହକବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଦତ
ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ଥିଲୁ କେବେବ ଫେଲିପି
କିନିଧାର୍ତ୍ତ ବିକ୍ଷୟ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ଯାହାକର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଉକ୍ତ ଦୋକାନରେ ଅନ୍ତର୍-
ବିନାଶ କଲେ ସ୍ଵଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ପାରବେ । ଏହାତା ଅମ୍ବମନକେ ବିଲେରଖାତ
ବିକ୍ଷୟ ସକାଶେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରଖିଥିଲୁ । କେବେ ଖରବ ବରବାକୁ ଗୁହଁଲେ ତାହା
ବିକ୍ଷୟ କଶୀଯିବ । ସବ ଉକ୍ତ ଶାନ୍ତିମାନ ବିକ୍ଷୟ
ଦେବ ପର୍ବତ ଅପଣା ମଜଲିଷ ସକାଶେ ରତ୍ନ
ବନ୍ଦାନ୍ତି କରି ତାହା ଉପରେ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

୪୨୧୯

୩୪ ଅଷ୍ଟା

୧୯୭୦ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୧୦୨ ମଧ୍ୟାହ୍ନ । ମୁଖ୍ୟ ମାର୍ଗ ଓ ଉଚ୍ଚ ମହାଦେବ ପାଇଁ ଏକାନ୍ତର

ମୂଲ୍ୟ	ଅତ୍ତମ	ବର୍ତ୍ତମାନ
ବାଣୀକ	ଟ ୫୫	ଟ ୨୫
ଭାବମାସିଳ	ଟ ୦୫	ଟ ୧୯

ଶ୍ରୀପ୍ରଥମ

ମୁତ୍ତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାଳୀନ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ପୂର୍ବାଧ୍ୟ ଘପା ହୋଇ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ହେଉଥିଲା ।
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦୫ ଭାବମାସିଳ ଟ ୦୫ ।

ବିଦ୍ୟାରାଗଯାଳରୁ ଦେବେବନ୍ଦର ଲକ୍ଷ୍ମନ୍ୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଙ୍କ, କର୍ମଗୁଣ୍ୟ ଭାଲତେବେବିଶକୁ ଅସି ବନ୍ଦାରସ-ପୁଷ୍ପ-ରେଳକାଟ ଭାଲକ ବରୁଅଛନ୍ତି । ଏହି ରେଳକାଟର ନାଳାଥଣ୍ଡ ଜୀବକ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ବେବେ ଜୀବକାର୍ଯ୍ୟ ସରକ ଏବଂ ବାଟନମୀଙ୍ଗ ଆରମ୍ଭ ଦେବେ ନିଷ୍ଠପୂର୍ବେ ଜୀବିବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ ଅସ୍ତ୍ର ହେଉ ଲାଗି ।

ସବାଦବାହିକାରୁ ଅବଶଦେଲୁଁ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ନିମଜ୍ଜନ କମିଶ୍ନର ଶ୍ରୀ ସାହେବ ଏବଂ ଭାଦାକର ଜଣେ ଅମ୍ବିଶ୍ଵାର ବିଂଶ୍ଚକ ସାହେବ ଜଳମାସ ଶା ୧୯ ରିଶରେ ବାଲେ-ଅବରେ ପଢ଼ିଥିଲା ନୃତ୍ୟବନୋବନ୍ତ କରୁଥିଲା । ବନେବସ୍ତର ନିଷ୍ଠପୁ ଫଳ କିଛି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ସଦ୍ୟେଗୀ ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଭାଜପଦର କର୍ମରାଜମାନେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ-ଦ୍ୱାରୁ ଅସିବେ । ଭାଦା ହେଲେ ଅମ୍ବାଜନିକର ମନୋଦ୍ୱାର୍ଥ ମନରେ ରହିବି ।

ବର୍ଷମାନକାଗର କମିଶ୍ନର କରେଣ୍ଟ ପୂର୍ବେ ଦୁଗଳରେ ହେଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷମାନରେ ହେଉଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଭାକୁ କରେଣ୍ଟ ବର୍ଷମାନରେ ରହିବା ସପଞ୍ଚ ଓ ବିପଞ୍ଚରେ କେବେ ଖଣ୍ଡ ଦରଖାସ୍ତ ମାଲଦରର ଶୈଳେଟ ସାହେବଙ୍କ ନିବିଟରେ ପଢ଼ିଥିଲା । ମାଲଦରଙ୍କ ବିବେଦାରେ ଭାକୁ କରେଣ୍ଟ ବର୍ଷମାନରେ ରହିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଯେହେବୁ ବର୍ଷମାନ କଗର ଭାକୁ ଦିଗନ୍ବର ମଧ୍ୟପୁନ ଏବଂ ଶାରୀରିକ-ଭୂଲିଙ୍ଗ ଭାଲୁ ସବୁତବଜଳ ଏବଂ କରୁଥିଲା କାନ୍ଦୁଭାଷାର ଅପେକ୍ଷାକୁ ଅନ୍ତର ଜିଲ୍ଲାକୁ କିବିଟ ଅଟେ ।

ଅମ୍ବାଜନିକ କମିଶ୍ନର ସାହେବ ପୂର୍ବ ସପ୍ତାହରୁ ବଜାଦରକୁ ଶୁଣ୍ଡ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରୁ ଜଗତପେଂଦ୍ରପୁରଅଳକାଟେ ଗତ ରହିବାର ଏ ନଗରକୁ ଫେର ଆସିଲେ । ଭାଦାକର ଏହିଗ୍ରୁପମର୍କରେ ଅମ୍ବାଜନିକ ଝଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେରିବନ୍ତ ଶ୍ରାକାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କଲିଲା । ଭାକୁରୁ ପ୍ରକାଶ ପାରଥିଲୁ ଯେ ଭାଦାକର ମୋପଥିଲ ତ୍ରୁମଣର ପ୍ରକୃତିପଳ ଶାପଜ୍ଞ କମିଶ୍ନର ସାହେବ ଲେଜକ୍ଟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତର ଏହା ବଢ଼ିବନ୍ଦକର ଅଟିଲା । ଅମ୍ବାଜନିକ ଅଶା କରୁଣ କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଦିମାନଙ୍କ ମୋପଥିଲ-ଶାପ ସମୟରେ ଏହି ଶତବି ଅନ୍ତରର କରିବେ ।

ଅନୁଗୁଲର ଜଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ସୋ ପୁଲିସ ଇନ୍ଡ୍ରିଯାକୁ ବାରୁ ଭାବୁ, ସମସତ ଚଳିବ ମାର୍ଗ ଶା ୧୭ ରିକରେ ଶମକରିବଳକୁ ଗମନ କଲେ । ବାରୁକୁ କରୁ ହେଉଥିବାରୁ ରହି ପବିତ୍ର ଯୋଗାବ ନେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଥାବା ବନ ନ ହେବ ଶେଷରୁ ବିଷଟକା ପାଲକ ଭାଦାକ ପ୍ରାଣ ଯେବିଗଲ । ପୁଲିସକର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟରେ ବାରୁ ଏବଂ ରହ ଥିଲେ । ଏହାଙ୍କ ଯୋଗଧା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କା ଧାର୍ଥକରିବା ଲଭ୍ୟାଦି ସଦ୍ଗୁଣାକାରୀ ସ୍ଥାନ କର ଅନୁଗୁଲକାମିକଙ୍କ ପର ଏହାଙ୍କ କଣ୍ଠକାରୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ସନ୍ଦେହ ଲାଗି । ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ବାଜନିକ ସମସତ ଅକାଳମୁକୁରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲୁ ।

ଇଣ୍ଡିଆ ଗବଣ୍ଟମେନ୍ଟ ଅବେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଗାମୀ ଅପ୍ରେଲ ମାର୍ଗ ଶା ୧ ରିକାର୍ଡୁ ଜିଲ୍ଲା ସେବିଂସବାକ୍ ଭାବରୁ ଭାକୁ ବାରିଶରେ ଯେବେ ଟଙ୍କା ରିଲ୍ ବାଜରେ ଜମା ଥିବ ସମସ୍ତ ଭାକୁଦର ହେସାବକୁ ଖାରି ହୋଇ ଯିବ । ବେଳେ ଭାକୁଦର ସେବିଂସବାକ୍ ଏଣିବ ଜାର ରହିବ । ସେଭାଜନକର କିମ୍ବା ସେବିଂସବାକ୍ରେ ଟଙ୍କା ଜମାଅଛି ଗୋମାନେ ଅପଣା ହେସାବ ଭାକୁଦର ସେବିଂସବାକ୍ରୁ ବଦଳାଇ କେବାର କେବ୍ରୀ ଭରନ୍ତି । ଏହି

ଆଜ୍ଞା ପୁରୁଷ ସଙ୍ଗେ' ଜିଥା ସେବିଂସକାଳରେ
ନୀତିର ଦେବାବ ଧୈତ୍ରବୀ ରହିଛି ହେଲା । ଅମ୍ବ-
ମୀଳକ ବିବେଚନାରେ ଏହାହାରୁ ସରକାରୀ-
କାର୍ଯ୍ୟର ସୁଖା ଦେବ ଅଥବା ଲୋକଙ୍କର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବାର କାଳଗୀ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାଳେ ଅଭିନ୍ନ ଦୁଃଖ ସହିତ ଅକ-
ର ଦେଲୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର କବିତାକୁ ଅସ୍ମିତ
ଦେଲେ । ବାପୁର ନିବାସୀ ପଣ୍ଡିତଚନ୍ଦ୍ରମଣି
ଦାସରଥୀ କବିତାକୁ ଲିଙ୍ଗ ମାସ ଛା ୧୦ ରାତି-
ରେ ବୈକୁଞ୍ଜଗାମୀ ଦେଲେ । ଓଡ଼ିଶାବାଦିକି
ଏହାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା ଅଜାବଶିଖ ଭା-
ବାଙ୍ମର ଅଞ୍ଚଳବିଧାନ ଚିନ୍ତାର ପରିଚୟ କେତେ
ଥର ଏହି ପ୍ରତିକାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ
ଏହି ଏହି ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣିଯା ଦେଖାଇ ସେ
ଭାବିତବର୍ଷର ଅନେକ ପ୍ରକରେ ପ୍ରକଟିତ ଲଭ
କରିଥିଲେ । ଏହାଙ୍କର ବୟସ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ
ଥିଥିଲେବେଠାର ଦିଶାରେ ଏହି ସେ ଦିକ
କଲିବଗାରେ ମୂଳବିଜ୍ଞାନକାମଳକୁଣ୍ଡ ବାହାଦୁର-
ଙ୍କ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ସମ୍ମର୍ଶେ ସମ୍ମାନ ଲାଗୁ କରି ଘରକୁ
ଫେରି ଅବିଧିରେ । ଓଡ଼ିଶା ଏପରି ଗୌରବ
ଦେଇବା ସାମାଜିକ ଦୁଃଖର ଦିଶାଯୁ ନିର୍ମାଣ ।

ଅକୁଡ଼ିନାଗଲେ ଏଠା ଜ୍ଞାନାଳୀର
କରେ ଓର୍ଧାର୍ଥର ସବୁକାଣ କିମ୍ବା ଦେବନ ଶ୍ରୀପୁର
ମାତ୍ରିନିଲଙ୍କ ସାହେବଙ୍କାରୁ ହଜା ଉଷ୍ଣଲ
ଦର ଅଣେବାରୁ ସାଇ ଥିଲା । ସାହେବ ଜାହାଙ୍କ
ଟଙ୍କା ବଦଳରେ ମାତ୍ର ଦେବାରୁ ସେ ଫୌ-
ଜିବାଖରେ ନାଲୁବ କଲା । ସାହେବ ମାତ୍ର
ମାରବାର ସ୍ଥିବାର କଲେ ମାତ୍ର ଛାଟୁର ଏହି
କାରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ ଯେ ଓର୍ଧାର୍ଥ ଯୋଗା
ଗୋଡ଼ରେ ଦେଇ ଜାହାଙ୍କ କୋଠିରେଇବରୁ
ଚାଲିଗଲ ଏହି ଅନ୍ୟ ଦେତେ ଗୁପ୍ତାଶିଦାବ
ପାନାରୁ ଅପମାନନ୍ଦ କରିବାରୁ ସେ ହିଁର
ପ୍ରତିଷ୍ଠକ ପ୍ରଦାନକରେ । କିମ୍ବାରପତି କଥାରେ
ମାତ୍ରିନିଲଙ୍କ ଏହି ଛାଟରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେବ
ମୋକଳମା ଉଦ୍‌ଦେଶ କଲେ । ଏଥରୁ ଜଗା-
ସାଏ କୁନ୍ତିଲେକର ସମ୍ମାନ ରାଜାଦିଷ୍ଟରେ
କଥାରେମାନିଷଙ୍କର କତ ଦ୍ଵାରି ଥିଲା ।

ମହାମାୟେ ଗବର୍ଣ୍ଣରକେବଳ ସାହେବ
ବାହାଦୁର ତ ପରିଷ କା ୧୭ ରୁହିରେ ଦିଲା-
ନ୍ଦନରଜ ହାଜି ବିରାମନେ ଲାହାଲି କଲି-

କବାଳୁ ଫେର ଅପିତ୍ତବେ । ସେଇଥିମନଙ୍କୁ
ଶିଖା ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଦିନୀଠାରେ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧିମୁକ୍ତ
ସୁକ ହେଉଥିଲା ତାହା ଦେଖିବା ଏହିଦୂମଣର
ଭବେଶ । ଏହି ବୁଦ୍ଧିମୟଙ୍କ ଗୋଟିଏ ମହା-
ବ୍ୟାଧାର ଏବ ଏହା ଦେଖିବାପାଇ ଉଚ୍ଛବେ-
ପର କଜ୍ଜା ସେଇବକରମଗୁରୁମାନେ ଅସେ-
ହନ୍ତି । ରେଣ୍ଟଲ୍ ସେନା ରାଜକୌଣସିବରେ
ବିପ୍ରବାର ପଢୁଥା ଲହରିଆପୁଣ୍ଡି ଭାବର
ଦେଖାଇବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଏ ବ୍ୟାଧାର ହୋ-
ଇଥାଇ । ମହାମାନ୍ୟମଦୋବୟ ଏଥିରୁବୁଝି
ବା ଶାନ୍ତି ଭାବରେ ସାଇ ନୃତ୍ୟ ଜନିବାର
ଉଦ୍ଦର ହୃଦୟଦେଶ ଦେଖିବାକୁ ଯାହା କଲିବେ
ଏବ ମନ ଲୟ କଣରଠାରେ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ୟ-
ଥିଲା ନିମିତ୍ତ ଅକହୁଁ ଅଯୋଜନ ଲାଗିଅଛି
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଧେପର ଜଳାଇବ ବି-
ସ ମାଳ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ସଂବାଦ ଆସୁଥିଲା ତଢୁଣ୍ଡିବେ
ମହୋଦୟଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସୋନ୍ତର ଯିବାର
ଦୟବ କି ନାହିଁ ବୋଲିଥାର କି ଥାରେ ।

ତମକୁର ଦେଶହରେଷିତା ପ୍ରବନ୍ଧରେ
ଆମେମାନେ କୁଏଳ ଭାବେବଟକର ସହିତ
କୁମାର ଦେବକୁ ଧୂମାଫ ଦେବର ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିଦି-
ର୍ଭବର ନୃଦିଗବୋଲ ଲେଖିଥିବାକୁ ଏହାକୁ
ରଧାନାଥ ଅନୁମନ କରିଲ ଶୁଣିଥାଯି ଶୀର୍ଷ
କର “ସମ୍ବାଦକ” ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ “ଏପରି
ଅନୁମନ କେବଳ କୁରୁଚିର ପରିମ୍ବନକ
ଅଟେ” । ଅବଶ୍ୟ ସେହିଠାରେ ସୁନ୍ଦର
ଅନୁବ ସେଠାରେ ଗାଳଦେବା କିମ୍ବ ଆଜି
କ ଜୀପାପୁ ଥିଲା ! ସହଯୋଗୀ ଯେଉଁବାର-
ଶରେ ବିଚିତ୍ରରମାଧ୍ୟର ନିନା କରିବାକୁ
ଅପ୍ରସର ଦୋଷମୁକ୍ତର ସେହି କାରଣରେ ପ୍ରଥ-
ମିଷ୍ଟା ଅଧିକରର ନନ୍ଦମାଧ୍ୟ ଏକ ସେ ସ୍ଵପ୍ନକ
ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପ୍ରତିଳ କରିଥ-
ବାକୁ ଆମେମାନେ କୁମାର ଏବଂ କୁଏଳ
ନନ୍ଦମାଧ୍ୟକୁ ଦୋଷୀ କରିଥିଲୁ । ଏ
ଅପରି ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ସହଯୋଗୀଙ୍କର
କ୍ଷମତା ନାହିଁ ସତ୍ୟଂ ଅମୁମାନକୁ ଗାଲଦେଇ
ସବାଦପଢ଼ିଥିଲାଦକର ଅପରିପାକତା ଏବଂ
ସୁଦିନର ଜାତିକ ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ପ୍ରକୃତକଥା ଏହିବ ସ୍ଵାର୍ଥପରିହାନ୍ତ କୋଇ
ସହଯୋଗୀ ବନ୍ଦିତିନାକୁ ଅପରା କୁଠ ଦଶର
କହିଅଛନ୍ତି ଏଣୁକର ସବୁକଥାକୁ ଯେ କୁରୁତ
ମନ୍ତ୍ରାଦିନି । ଅଥବା ସବୁଯେବିବୁର ନନ୍ଦ-

ବର୍ଷର ନବକଥାନରେ ଗୁଡ଼ିଶମ୍ଭକ୍ତର ଅନ୍ୟା-
କ୍ତ ନିୟମ ହୋଇଅଛି ସହା ଆମେମାନେ
ଜାଣି ନଥିବାକୁ ପାଦକ ଭବପ୍ରଦର ବର୍ଷ-
କାକ ଅସମର୍ଥ ହେଲୁ ।

ବଜ୍ରାୟ କୁବସ୍ତ୍ରାପତ୍ରର ର୍ଦ୍ଧମାଳ ହେ-
ଠିକ୍କର ଦେସମ୍ଭୁତ ଅଳକ କିମ୍ବର ହେବାର
ଅଛୁ କିନ୍ତୁ ଏକେଷଣ କରିଗଲା ମାନ୍ୟବର
ଶୈଳକଟ ସାହେବ କଲିଛ ମାଥ ତାଙ୍କ ରଖରେ
କିନ୍ତୁ ସହରେ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ କିନ୍ତୁ କଣା-
ବଜ୍ର ସେ କାଳଗୋଟ ଓ ପଞ୍ଚଅଶ୍ଵ ବିଷୟକ
ଅଳକ ଯାହାକ ରହିର୍ଥେ ଏହ ସହରେ ଆଗତ
ହୋଇ ସିଲେକ୍ କମ୍ପଟାର ବିବେଳା ନମ୍ବର
ଅର୍ଥର ହେଲାଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଲାଣ୍ଡେୟ-
ଗର୍ବମେହ ଭାବୁ ଅଳକର ପ୍ରମାଦବନନ୍ଦୀୟ
ସମୟ କାଗଜପତି ତଳକୁ କର କରିପୁଣ୍ୟ
ଭାବରକଣ୍ଠୀୟ ସେନେଟେଶନର ବିଗ୍ରହ ନିରିତ
ପଠାଇ ଦେବାରୁ ଅଭିଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ନାହିଁ । ବିଲାତରୁ ଅବସ ବିଜ୍ଞ ନିଷତି ହୋଇ
ଆସି କାହିଁ ମାତ୍ର ଶୈଳକଟ ସାହେବର
ଆସା ଅଛୁ ସେ ଅନ୍ତକାଳମଧ୍ୟରେ ଅନୁକୂଳ
ନିରି ଆସି ପର୍ମାନକ ଏବଂ ଶେଷରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କାରିହେବ । ଲେଖୁନିତଗବର୍ତ୍ତରଙ୍କର ଏବାକୁ
ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ ସେ ବାଜୁଗୋଟ ଓ
ପଞ୍ଚଅଶ୍ଵ ଅଳକ ଜାରି ନ ହେଲେ ନୂହଳ
ପ୍ରକାଶରହିବାକୁ ଅଳକାନ୍ତ୍ୟରେ ଯେହିଁ କୁ-
ରିକ ଏକ ସବୁଲିପିର ବିଧାନ ଅଛୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟମାଳ
ସୁରକ୍ଷାରୁପେ ରଖିବ କାହିଁ କାରଣ ସେ କାଗ-
ଜପତମାଳ ସମ୍ମନବାର ଅଳ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ ।
ଆମେମାରେ ପୂର୍ବରୁ କହିଅଛୁଁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସୁଦା କହୁଅଛୁଁ ସେ ଏହ ଆଲକହାସ କେବଳ
ଜ୍ଞାନବାଦକ ଭାଷରେ ଅଛୁ ଗୋଟିଏ କର
ବହିକ ମାଟେ ଲାଭ କିମ୍ବା ନାହିଁ । ପଞ୍ଚଅଶ୍ଵ
ନିୟମ ପୁରଃ ଏଠାରେ ପରାମା ହୋଇ ପର-
ିବୁ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ସର ଛର୍ବି ଟାଂପନ
ଯହିରେ ଝୁବିବେ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ୟମା ହେଲା
କଠିନ । ସୁତ୍ରରୁ ପ୍ରେଟ ସେନେଟେଶନ ସହିତ
କିମ୍ବା ଅତି କିମ୍ବା ଥାଏ ନାହିଁ ।

ମହାରାଜ ପ୍ରଦୀପର ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରୀମତୀ ଅଳ୍ପକୁ ଦୋଷ ଏବଂ ପଦ୍ମ,
ଦେଖାଯୁ ଦେବକର ଯହିରେ ଶପାନ୍
କାଳ ନାକା ରୁହନ୍ତରସା ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ

ମହି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାଭାବର ରୂପ ସହଜକ-
ଆଦରଶୀୟ ଅମ୍ବଳ୍ୟ ରହିଥିଲା ଦେଶୀୟ-
ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦେଲା ନାହିଁ ଆକଶ୍ୟ ଦୃଃ-
ଖର ବିଷୟ ଅଟକ । କ ୧୨୧୦ ସଂ ପକେ
ମମଲପୁରର ଭୂତପକ ଡେସ୍ଟାର୍ନିଶିର ଶୟକ
ବୋର ହାତେବ ଏ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ
ଦୋର କୃଷ୍ଣପିଠେ ରାତିର ଭାଷା ମହାଭାବର
ପ୍ରଥମ ଦୂରପକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ
ଅଭିଭୂତ ଥିଲା ଅଗ୍ରବର ଦୋର ଧାରିଲେ
ନାହିଁ । କାରଣ ମହାଭାବର ସେମନ୍ତ ଦୃବତ
ପ୍ରତିକ ଚାହିଁର ମୃଦୁଭକ୍ଷଣ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣମନ୍ତ୍ର ଭାଷାଅଟିର
ଏବଂ ଶେଷରେ ପ୍ରାଦୁରବସ୍ତ୍ରା ଅଭିନ୍ଦ
ଉଦ୍ଧା ଥିବାରୁ ସାମାଜିକ ଆୟୁବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ପନ୍ଥ-
ରେ ଅମନ୍ତ ଶୁଭୁକର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ ଦେବା
ଏବଂ ପ୍ରକାର ଥିଲା । ସୂରଗଂ ଏତେବାଳ
ଛହିଁରେ କେହି ହାତ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ରା-
ଦାନୀ ବାରୁ ଫଳାରମୋହନ ସେକାପତି ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରତିପଦ୍ଧତି ମହାଭାବର ପ୍ରତିକୁ ଭାଷାରେ
ଅନୁବାଦ କରିବାରୁ କାଲେଷର ବଜା ଶାନ୍ତି
ମାନ୍ଦିନ ଦେ ତାଦା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନୁକୂଳ
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଗତକର୍ତ୍ତ ସେ ବିଷୟ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁନ୍ତ ସହିତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜୀ-
ବିରାଗ ସଙ୍ଗେ ଫଳାରମୋହନ ବାହୁକ
ଅନୁବାଦର ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲୁଁ । ସମ୍ମତ ସେହି
ମହାଭାବର ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ ବିଷୟରେ
ବାଲେଷର ବାରୀ ବାରୁ ଉଗବାଳକନ୍ତୁ ବ ସଙ୍କର
ଗ୍ରହିତ ବିଜ୍ଞାପନ କାହାର ଥିବାରୁ ଅନୁମାନ
ଦେଉଥିଲା ଯେ ରକା ମହୋଦୟ କୌଣସି
କାରଣରୁ ଉକ୍ତ ଶୁଦ୍ଧବସନ୍ତ ପରାମାଣ କର
ଅନୁନ୍ତ । ଯାହା ହେଉ ଉଗବାଳ ବାରୁ ତଳନ୍ତି-
ଶତ ନିୟମରେ ମହାଭାବର ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ
ଦେଉବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିଅଛନ୍ତି ସଥା—

“ପ୍ରତିମାସ ରବର ଫେର କି ୨ ଫାର୍ମ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁ ଖାଣା ଲେଖାଏ” ଶପା ହେବ ।
ମାସର ଶେଷଦିବସଟିର ଏକ ଏକ ଖଣ୍ଡ
ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଆପାରଙ୍ଗ ଆମେମାନେ ଗୁର-
ସର ଗ୍ରାହକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଅସନ୍ତୁ ମାଧ୍ୟମାବ-
ତାରୁ ପ୍ରକାଶ ଅବମୃ କରିବୁ । ଏହାର ବର୍ଷକୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଖ ୧୦ ଶତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୫ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରବୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଖ ୨ ଶତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫ ଏବଂ ପ୍ରତି
ଖଣ୍ଡର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧/; ମାତ୍ର ଆମେମାନେ
୪ ଶତରୁ ଅଧିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ବାର୍ଷିକ
କଲ୍ୟ ଟ ୩ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୨ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିମାର

ଦେଇପାରୁ । ସ୍ଵପ୍ନକର ପ୍ରଥମଙ୍କଣ ପ୍ରାସାଦ
ହେଲା ଉତ୍ତରାରୁ ମୂଳ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ ଆପା-
ଚକ୍ର ଗ୍ରାହକ ମହାଶୟମାନେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ
ଧ୍ୟାନ ଲେଖି ପଠାଇବେ” ।

ଉପରଲୁଖିଲ ନିୟମାବଳୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଲେଖାଅଛି । କେବଳ କେବେହିକେ କିନ୍ତୁ ନିୟମରେ ପ୍ରତିକ ଶେଷ ହେବ ପ୍ରକାଶକ ଲେଖି ଦେଇଥିଲେ ଉଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । କାରଣ ଖଣ୍ଡିଆ ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ କେହି ସମ୍ମତ ହେବେ ନାହିଁ ଅଥବା ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ପୁସ୍ତକ ପାଇଁ ବାକୁ କେବେ ରେଣ୍ଟ ଲଗିବ ତାହା ଅନ୍ତମାନ କରି ନ ପରିବା ହେବୁ ହେହୁ ପ୍ରତିକ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ ସୁବା ସହସା ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେବେ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଆଶା ବର୍ତ୍ତ କି ପ୍ରକାଶକ ଅନ୍ତଶୀଘ୍ର ନିୟମାବଳୀର ଏହି ଅଭିଭବ ପୁସ୍ତକ କରିବା ବିଷୟରେ ସହବାନ୍ତ ହେବେ । ସବ୍ୟମୁଖୀୟ ପୁସ୍ତକ ବେତେବାଳ ମଧ୍ୟରେ ସବ୍ୟପ୍ରକାଶ ହେତେ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦୋଇପାରିବ ଏକଥା ଜାଣିବାକୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଉଚ୍ଚ । ଅଜଳ କାଳ ଡେଶାରେ ଯେମନ୍ତ ଶିଳ୍ପୀ ବିଦ୍ୟାର ହେଉ ଅଛି ଏକ ବିହାନଲ୍ଲେବକର ସମ୍ଭାବ କରି ଅଛି ତଢ଼ୁଣ୍ଡିରେ ସେବେ ପ୍ରକାଶକ ମହାଶୟାମାଶାନ୍ତରୁଷ ପ୍ରାତିକ ପାଇବାକୁ ଅନ୍ତମ ହେବେ ହେବେ ଆମେମାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ଦୁଃଖିତ ହେବୁ । ବରଂ ଆମେମାନେ ଆଶା ବର୍ତ୍ତ କି ଡେଶାର ବଜା ଜମିଦାର ଏବଂ ଧଳାଧିଦ୍ୟକ୍ଷିମାନେ ଏପ୍ରକାର ମଙ୍ଗଳକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦସ୍ତାବ ଦେବ । କାଶର ଜଣକେ ଖାତ୍ମା ଶାନ୍ତି ଲେଖାଏ ପ୍ରତିକ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବ ହେବେ । ତଢ଼ୁଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କର ଧଳ ଅପାରରେ ପଞ୍ଚକ ନାହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଡେଶାର ଗୋଟିଏ ମହିତ ଅଭିକ କହୁଣ୍ଟାର ହେବ । ବରହାବାନ୍ତ ବାହୁଦିନ ମହାଭାରତ ପ୍ରକାଶ ନିର୍ମିତ ଭାରତବିଷୟ ଧଳାଧିଦ୍ୟ ବଳିମାନେ ବେବେ ଟଳା ଦାନ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ଡେଶାଦ୍ୱାରିମାନେ ତ ସେବଳକାର୍ଯ୍ୟରେ ସହାନ୍ତରୁତ ଦେଖାଇବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେବେ ? ବୋଲିବା ବାହୁଦିନ ସେ ପ୍ରତିକଣ୍ଠକ ମହାଶୟାମାଶାନ୍ତରୁ ଅପଶାନ ନାମଧାମ ବାଲେଶ୍ଵର କିମ୍ବା ବାହୁ ଦ୍ଵାରାନନ୍ଦନ ଦାସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖି ପଠାଇବାର ତଥାର ହେବେ ।

ଶ୍ରୀଶାର ଜଳକର ବିଦ୍ସା ।
ଜଳକରକମିଶ୍ରମୀନାନନ୍ଦର ପଣ୍ଡ ପ୍ରସାଦ ।

ଏହି କି ସେ ସମସ୍ତ ଜନି ବିଜୟାବ ଧୋଇଲୁ
ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି ଏବଂ ଏହି ଶାଖାକାଳବ୍ରାହ୍ମ
କାଳ ଯୋଗାଇବାରୁ ଉତ୍ସାହ ଦୋହରାଇଛି ସେ
ସମସ୍ତ ଜମେରମାନିବଜ୍ଞଠାରୁ ରକ୍ଷାକର ନାମରେ
ଗୋଟିଏ କର ତୁମେଇ ଖଜଣା ଉପରେ ପର-
ବର ଏବେ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଦରରେ ବିଷ୍ଟ-
ଯିବ ଅଛି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ତୁମେ କେବଳ ଧୋଇଲୁ
ରକ୍ଷା ପାଇଥାଏ ବହୁର ମାନିବଜ୍ଞଠାରୁ ଅପେକ୍ଷା-
କୃତ ଉତ୍ସାହ ଦରରେ ଉଚ୍ଚ ରକ୍ଷାକର ନିଷ୍ଠ-
ଯିବା । ଏହି ରକ୍ଷାକରଣ ଏକା ଜମେରମାନିବଜ୍ଞଠାର
ଚିନ୍ତାର ଫଳ ଅଟଇ । ଯେତେବେଳେ ସେମା-
କେ ନାଲସମ୍ମର୍କାୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିଷ୍ଠା ହେଲେ ତେତେବେଳେ ଗବଣ୍ମେଷଣ
ବିଶ୍ୱାସିତରେ କେବଳ ଏହି ବିଷ୍ଟ ଥୁଲ ବି
ଲାଲ୍ୟୋଗୁଁ ତୁମେଇ ମୂଳ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦେବାରୁ କହି
ନିମିତ୍ତ ତୁମେଇ ମାନିବଜ୍ଞଠାରୁ ବିଶ୍ଵ କର ନିୟା
ଯାଇ ପାରେ ବି ନା । ପ୍ରକାମାନେ ଆପଣା
ଯୋବ ସକାଗେ ଜଳ ନେଇ ଜଳକର ଦେଲେ
କିନ୍ତୁ ଜଳର ସୂର୍ଯ୍ୟାଗ ହେତୁ ତୁମେଇ ମୂଳ୍ୟ
ବରିଜୀ ଝମିପାର ପ୍ରଭତ ତୁମେଇ ମାନିବମାନେ
ଅଧିକ ଖଜଣା ପାଇଲେ ସେ ଦେବାରୁ ସେ-
ମାନେ କହି କର କ ଦେବେ ବାହୁଂବ ସର-
ବାର ବିସ୍ତର ଟବା ଲଗାଇ କାଳ କିମୀର
କଲେ ଅଛି ତୁମେଇରମାନେ ରତ୍ନାବ
ଅଧିକା ଖଜଣା ଲୁହ କର ଓ ତହୁଂପାର କହି
ଦେବେ କାହିଁ ଏ କଥା ଉଚିତ ଦେଇନାହା ।
ଏହି ପ୍ରକାର ବବେତକାରେ ଗବଣ୍ମେଷ
ମାନିବଜ୍ଞ ନାମରେ ଗୋଟିଏ କର ବସାଇ
ବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ । ଜମେରମାନେ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଦେଖିଲେ ଯେ ନାଲଜଳ
ମତାଇବାରେ ଲୁହ ଦେଉଥିଲେଦେହେ ଭାବ
ଅବସ୍ଥାରେ ଲୁହର ବିସ୍ତର ପ୍ରଦେହ ଦେଖା
ସାଇଥାରୁ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ସେମାନବର ହିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ଦେଲୁ ସେ
ମାନକୁ ଟ୍ୟକ୍କା ଲେଖାଏ ଦରରେ ଜଳକର
ଦେବା ଉତ୍ସାହ ପକା ସେହି କର ଦେଲୁ
ବୋଲି ନିଧ୍ୟାବୁପେ ଯେତେ ଲୁହ ଥଶା କର
ପାରେ ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ତହୁଂର ଅଭିରକ୍ତ ଲୁହ
ପାହିଥାଏ ଏପକାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିବାର ସମ୍ଭାବ
ଦିଇ ପ୍ରମାଣ କାହିଁ । ଫଳକଥା ଏହି ବି ନାଲ-
ସୋଗେ ଜମେଇ ମୂଳ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଥିଲେ
ନାଲକୁଳିଥା ପକାର ଖଜଣା ସାଧାରଣଗୁପେ
ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ସେପର ଦୃଢିକ ପ୍ର-

ମାଗି ନାହିଁ ଅଥବା ସେପରି ପ୍ରମାଣ ପାଇବା
ଦୁଷ୍ଟାଖ ବୋଲି କମିଶ୍ଵରମାଙ୍କେ ବିବେଚନା
କରି ଅଗଜଳ ଦୂରି ହୋଇ ନ ଥିବାର ପ୍ରତିର
ବିଲେ । ଯେବେ ଖରଣା ଦୂରି ନ ହେଲା
ତେବେ କମିଶ୍ଵର ମାଲିକମାଳଙ୍କର ଲାଭ ହେଉ
ଥିବା ବଥା ଠାକୁର ନାହିଁ ସୁତରଂ ମାଲିକଙ୍କର
ବସିବାର ହେତୁ ନାହିଁ ବୋଲି କମିଶ୍ଵରମାଙ୍କେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧବର ଉତ୍ତର ପ୍ରଶ୍ନାବର ସପରିବେ
ମତ ଦେଇ ପାଇଲେ କାହିଁ ।

ସବ୍ୟଧି କି ଉପରଲିଖିତମତେ ଜମିଦାର
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବୁମେରାଜିକମାନେ ଜମିଶ୍ରମେଷ୍ଟକରି
ଗୋଟିଏ ବାହରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ମାତ୍ର କମିଶ୍ରମାଜଳ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂରିରୁ ଧେମାନେ କରି
ପାଇଲେ କାହିଁ । ସେହିଲେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ
ଏତେ ଝର୍ଣ୍ଣା କରି କମିଶ୍ରମ କରାଇଲେ ଏବଂ
ଜାଳମହିମାର ସଂଖ୍ୟାକ କର୍ମଗୁଣ ତହିଁର
ସରସତ ହେଲେ । ସେ ସ୍ଥଳେ କର୍ତ୍ତା ଯିବା
ସହି କଥା ନୁହେ । କମିଶ୍ରମାଜଳେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ବହିଲେ “ କହୋ ତୁମେମାନେ
କହୁଅଛୁ ଜାଳହାର ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ବରି ନାହିଁ
ଆଜି ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ବରି ଅଛୁ ଅବା ନାହିଁ ” ସେ
କଥା ଶୁଣି ଦିଅ ଜାଳସୃଜିର ଏକ ଅଂଶ
ସର୍ବିଷ ଘେରି ବନମାଳ ନିର୍ମିଳ ହୋଇଅଛି
ରକ୍ତର ତୁମ୍ଭମାଜଳ ଜମିଦାର ଥୋଇବୁକ ରକ୍ଷା
ପାଇଅଛି ଦେଖ କଣେ ଶୁଭା କହିଅଛି ସେ
ବନଶୋଭା ଏକ ମାହାଲର ଭବଷେଳ ଟ୍ୟୁଣ୍ଟ୍
କାଠାରୁ ଟ୍ୟୁଣ୍ଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରି ହୋଇ
ଅଛୁ କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରା ଓ ଗୋବର୍ଣ୍ଣ ଜାଳ ମଧ୍ୟରେ
ସମସ୍ତ ତୁମିର ଏହିପରି ଭବତି ହୋଇଅଛୁ ଏଥୁ-
ପାଇ ତୁମେମାଜଳ କାହିଁବ କର ନ ହେବ ? ”
ଏହି କଥାଯୁବେ ଜମିଦାରମାଜଳ ରକ୍ଷାକର
ଦେବାକୁ ବାଧ ଧରାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କର ବପରି-
ମାରିବେ ଏ କର କିମ୍ବା ଯାଇ ପାରେ ଅର୍ଥାତ୍
ଏହି ବନମାଳର ଯୋଗେ ଉପରମାଣରେ ଖଳ-
ଶାର ତୁଟ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛୁ କମିଶ୍ରମାଜଳ
ତହିଁର ବନ୍ଦରରେ , ପ୍ରଦୂତ ହେଲେ । ସେମା-
ଳକ ଦେଖିଲେ ସେ ଜାଳ ନିର୍ମିଳ ହେବା
ପରି ଅର୍ଥାତ୍ ସନ ଟ୍ୟୁଣ୍ଟ୍ ବା ଜଥ ଅକ୍ଷ
ମରୁତ ପୂର୍ବ କ ୩୭ ଫର୍ମରେ ପାଥର ମରୁତ
ଅଂଥର ଥୋଇ ହୋଇ ଥିଲ ଏହି ବର୍ଷମାଜଳ-
କରେ ଧୋଇ ଓ ମରୁତ ସକାଗ ସେତେ
ଟବା ବଜ୍ର ଶତ ଦିଅ ଯାଇଥିଲ ବାରବାର
ହିଥିବରେ ବର୍ଷକୁ ମାର ପ୍ରତି ପ୍ରାୟ ଟ୍ୟୁଣ୍ଟ୍

ପଡ଼ିଲା । ବାହୁଦୟ ଉପରେ ସେ ଦେଖାବକ
ଏଠାରେ ଲେଖିବାକୁ ନାହିଁ ସେଉଁ ଜମେମାଳ
ବନ୍ଧ ଶାଖାକାଳ ଯୋଗେ ଥୋଇ ଓ ମରୁତରୁ
ସମ୍ମୁଖୀନୁଷେ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି ସେ ଜମେର
ଜ୍ଵପରେ ଏହି କର ବିଷାଇଲେ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର
ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ଆହୁ ଯେଉଁ ଜମେବ
ଶାଖାକାଳ ଯାଇ ନାହିଁ ସେଠାରେ ମରୁ-
ତର କ୍ୟବଣ୍ଣୀ ହୋଇ କାହିଁ ଦେବଳ ବନ୍ଧ
ଯୋଗେ ଥୋଇରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି ସେଠାରେ
ଏଥୁରୁ ଉଣାଦରରେ କର ବିଷାଇବା ହୁଚିବ ।
ଜମେଦାରମାନେ କହ ପାରନ୍ତି ସେ କନୋବସ୍ତର
କିମ୍ବାନ୍ତାରେ ଗବ୍ରୁମେଘ ବନ୍ଧ ରକ୍ଷିବାକୁ
ବାଧ ସୁଭବ୍ରଂଶୁ ବନ୍ଧ ସକାଶେ କର ବିପର
ଦେବେ । ମାତ୍ର ଏଥୁକୁ ତ ମନେଶ୍ଵରମାନେ
ଏହପରି କାଟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତ ବନୋବସ୍ତ
ସମୟରେ ଯେଉଁକି ବନ୍ ଥିଲା ତେବେବି ରକ୍ଷି-
ବାକୁ ସରକାର ବାଧ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାଳ ବନ୍ଦୁତ
ବନ୍ ହୋଇଅଛି ଓ ପୂର୍ବର ବନ୍ଧମାଳ ହଜି
ହୋଇ ଅଧିକ ରଷା କରୁଅଛି । କେଳାଳ
ଏଇବା ଛାଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ରହି ବନ୍ ରହ
ଅଛି ଓ ତାହାରେ ସରକାରବର ବିଷ୍ଟର ଖର୍ଚ୍ଚ
ଦେଇଅଛି । ଅଭିବକ ଯେଉଁଠାରେ ବନୋ-
ବଷ୍ଟ ସମୟରେ ବନ୍ଧଥିଲା ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ
ତୁମେ ସମ୍ମୁଖୀନୁଷେ ରକ୍ଷା ପାଇ କି ଥିଲା ଅପର
ସୁକରେଇ ସରନନ୍ଦ ନାହିଁ ସୁଭବ୍ରଂଶୁ ବନୋବ-
ଷ୍ଟ ଅଧିକ କୌଣସି କର୍ମର ନନ୍ଦିର ।

ଆମେମାକେ ପ୍ରଥମେ କହିଅଛି ସେ କମି
ରୁଗମାନେ ଜମିଦାରଙ୍କଠାରୁ ବୌଣସି ମତେ
କାହିଁ କର ଚାଲୁ ଯେମନ୍ତ ଥିଲା ବାନ୍ଧୁଥିଲେ
କାହା ନ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପର କରନ୍ତି
କଲକମାକେ ଅସଙ୍ଗଳ କିର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ
ଦିବାର କୌଣସି ହେଉ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଜମିଦାରଗମାନେ ଲାହ କରୁଥିବା କଥାଟା ଗାହାଙ୍କ
କରେ ସବୁବା ରହି ଥିବାରୁ ପୂର୍ବାପର ସମସ୍ତ
କର୍ମୀ ସେମାକେ ବିଶୁଦ୍ଧ କରି ପାରି ଲାଭନ୍ତି ।
ଏକ ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ଦୂସି ଲାଲ ବିମା ବଜା
ଯାଇ ରଖା ପାର ଲାହ । ଏକ ପାଖରେ ଲାଲ
ଲାଲଦଳ ଥିଲୁ ଓ ଅନ୍ୟଧାରରେ ଭାବା
କାହିଁ କାହିଁ କରି ଲାଲପାଖର କରିଯେଗୁ
ପର ପାଖରେ ଅଧିକ ଧାର ଦେଇଅଛି ।
କାହିଁ ଏହି ଧୋଷ୍ଯ ଦୂସିଙ୍ଗରେ ସନ ଟ୍ରେନ୍
କାହିଁ ଅଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୋର ବା ମରୁତ ଦେଇ
କାହିଁ ଲେବକଥାକି ଧୟା ଯାଇ ଅଛି କି କାହିଁ

ବରେ ହେଉ ଦୟାପାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସେବେ
ଜମୀନରମାନେ ଏଥର କାରଣ ଅନୁଭବକ
କର ଆନ୍ଦୋଳନେ ତେବେ ଜାଣି ପାଇ ଆନ୍ଦୋଳନେ
ଲୋକବାସୀ ନ ଦେବାର କାରଣ ନାଲ ଓ
ତର୍ହେ ସଙ୍ଗେ କର ନହେଇ । ପ୍ରଭୁର କଥା ଏହିବେ
କଥ ଅବର ଦୟାପାଇ ଅବାଳ ପାଇଁ ଶେଷାର
କଥାକି ଫିଙ୍ଗଳ । ସରକାର ନାମା ଦୟାପାଇରେ
ଓଡ଼ିଆର ଶୁଭେ କରେ । ବାଣିଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି
ସଙ୍ଗେ ପାଶଲର ମଲ୍ୟ ଏବଂ ମଜ୍ଜର ବଢ଼ିବେ
ଏବଂ ଲୋକଙ୍କର ବୌଦ୍ଧଗ୍ରହ ଉତ୍ସବ ହେଲା ।
ଏହି ସବୁ କାରାରୁ ଥୋଇ ମରୁତର ବିଷ୍ଣୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ବାଖ ଲାହି ଏବଂ ସରକାର ଯେମନ୍ତ
ଏ ସମସ୍ତରୁ ଦୟାପାଇ କରି ଦେବାରେ ଅଛେବ ଟକା
ବ୍ୟୟ କର ଅଛନ୍ତି ତେବେନ୍ତି ବଜାୟ ଲୋକବାସୀ
ନିର୍ମାଣ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁମ ଅବକାଶ
ମୁଖ୍ୟ ପଦକି ବଜାୟ ଧୂକର ଧଳଗ୍ରହନ
କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଲୋକବାସୀ ଦେଖି ନ ପଡ଼ିବାରୁ
ସରକାରଙ୍କର ଯାହା ଲହ ହେଲା କମିଶନର
ମାନେ ତାହା ଆଚାରୀ କ ଧରି ସମସ୍ତ ଲହ ଜନି-
ବାରଙ୍କର ହେଲା କୋରି ଦେଖାଇ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ସ୍ଵଭାବରେ ଜମିଦାରମାନେ ଯେମନ୍ତ
ସରକାରରୁ ଶତ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମେନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ୍ତ
ଶତ ଦେଇଥିଲେ ଜମିଦାରମାନେ ଅପଣା
ହାତରୁ ଶତ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ବିମା ଥୋଇ
ଖୋରାକରେ ପ୍ରକାଶତାରୁ ବିଲ୍ଲ ଉଗା ଥିବାଯୁ
କରୁ ନ ଥିଲେ ସ୍ଵଭାବରୁ ଥୋଇ ମରୁତ ନ
ଦେବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଲହ ହେଲା ଏବଥା
କୌଣସିରୂପେ ସ୍ଵର୍ଗପାଦକ ହେଇ ଲାହି ।
ନାନ୍ଦୀପାରେ ସାଧାରଣକୁପେ ଖଜଣା ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖାଇ ପାଇଲେ କେବଳ
ଜମିଦାରମାନେ ଦାୟୀ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ଅକ୍ଷ-
ମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟାପ୍ରତି କରିବାର ବିହୁ
ଦୟାପାଇ ଲାହି । ତେବେ ଏବଂ ପରେରେ କର୍ମ-
କଳିବାନକର କଥା ଲକ୍ଷ୍ମୀବାରିବ ପରି
ଅଛି ପାରେ ବିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାରି ସମ୍ମର୍ତ୍ତି କେତେ
ଏବା ଦେବ ଏହି ଛୁଲରେ ଯେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
ବାରି ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଭାବରେ କର ବସାଇ ଦୟାପାଇ
ଥିଲୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅସନ୍ତୋପ
ଏବେ କଳ ପତିବ ଏବଂ ଏବେ ଗରବ ଲୋକ
ମର ପତିକେ ଯେ ରକର୍ତ୍ତମେଣରେ ଦେବକଳ
କଳିବ ରତ୍ନା ହେବ ।

ବନ୍ଦିଶକ୍ତିମାଳକ ସ୍ପ୍ରେସ ପ୍ଲଟାବ ୧୯୩
ଲାଲଚ ବନୋବସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବାରଦମପୁର

ତେଣୁ କମ୍ପେ ଅରସିକ ଶତପଥୀର ଦିନାଲେ କବି ଯେବେ
ଶରସିମାହର ଜୂମ କଥା ବହୁବାର ଏବେଳି ଅର ଶୁଣା
ଯଗତର । ବାହାର ବ୍ୟାଗରୁ ତୃତୀୟ ଦିନଶେଷ ଦୃଢ଼ି ଉପ୍ରେ-
କାର ରହିଥାଏ ।

ଏହି ମାତ୍ର ହାତ ଦିଲା ତାକୁ ବନ୍ଦରୁ କାନ୍ଦିବା ହୀମର
ଅବଳାରୁ ଦିଲା ଅଧିକା କଟୁଅନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସପରି ବନ୍ଦର ସେଇରୁ
ମାତ୍ରେ ଗୁରୁତବରେ ଥାଏ ହୀମର କଟୁଅନ୍ତିରେ ସେମାନେ କଥା
ସୁଧରେ ଅଳକ୍ଷଣାରୁ ବନ୍ଦାରାର ଦିଶକରାରୁ ଥାଏ-
ଯାଉନେ ।

ପ୍ରେସରିପତ୍ର ।

ପ୍ରେରିତପଢ଼ଇ ମହାମନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ-
ମାକେ ଦାସୀ ନୋହୁ ।

ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ କିଛିଲାଗାଏବା ସମ୍ମାଦଳ ମହାରାଜୁ
ସମୀପେଷ୍ଟ ।

ଗର ତା ଏ କିମ୍ବରେ ମହାନାଳ୍ୟ କିମ୍ବା
ସାଦେବ ମନ୍ଦୋଦରୀ ଏଠାରେ ବିରଜମାନ
ହେଲେ । ଏପରି ମାଳ୍ୟବାଳ୍ ଉଚ୍ଛପଦାତୃତ୍ୱ
ସକ୍ଷୁଦ୍ଧବର ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ପ୍ରଥମ
ପଦାର୍ଥ । ହାତମମାନବର ମୋଦେଲ ଆହିବା
ମୋଦେଲବାସିଙ୍କର ପରମ ଶୁଦ୍ଧିକଷଣ କିମ୍ବା
ସମୟେ କଡ଼ି କଢ଼ିଲ ଘଟେଅପଣା ଗରହାରକ
ଦାତମବର ଅଗମଳ ଶୁଣି ନିଜେପୁଦେବତା
ମୁଖ୍ୟପଣ୍ଡି ସଦାପେଣ୍ଠିତ ଅଥବା ଜ୍ଞାନ ଅପରା-
ବର୍ତ୍ତିତ ଛୁଦ୍ରୀ କରମ୍ଭୂଷଣ ଏହି ତୁତା ଗୁରୁଲ
କାନ୍ତି କଟକ ହାତମନବଟକୁ ଯିବା ବିମୁଖ
କ୍ଷୟାତିତ ଦରଦ୍ଵ ପ୍ରଜାମାନେ ମନଖୋଲି
ଅପଣା ଦୃଷ୍ଟି ଗୁହାର କର ପାରିବେ ହୋଇ
ଘୋଷନରେ ଦୌତ ଯାଇଥାନ୍ତି ବନ୍ଦୁ ବେବେ
ହାତମଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଦୂରିତ ବାପୁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କେବିର-
ପର୍ମରେ ସେମାନଙ୍କର ସହି ପ୍ରକୃତ ପର୍ମକିତ
ଅଳକନ୍ଦ ବଧୁଙ୍କାନ୍ତି ମାଳିକ୍ୟ ଲଭିବା ଆଶଙ୍କା-
ରେ ଅଳକରିତ ଗମ୍ଭୀର ତଳେ ହେବୁ ସେ-
ମାଳକର ତରଣ ଦଶନ ସୁକା କ ପାଇ ଦିମ୍ବ
ଦେବେୟ କୌଣସି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହାତମି
ମୂଳଚରଣର ମନୀର ପାଇ ମନ୍ଦରଖା ପ୍ରାଣବ-
ବରୀଯୁ ସମଗରବର ସେହି ତରପରିଚିତ ସୁର
ତଳପାଣ୍ଡ, ଗତତତ ମହ କବେ, ପିପାରୁ ତୁଣ୍ଡ
ଶୁଣି, ଦର୍ଶନକୋରଥ ହୋଇ ବାନ ମୁଣ୍ଡ
ଆହୁବି ପେ ଯାହା କୁଟୀରକୁ ବାହୁଡ଼ ଅସନ୍ତି
ଏଥର କମିଶୁର ସାଦେବଙ୍କ ପର ତେଣାର
ପ୍ରଥାକରମ ସକ୍ଷୁଦ୍ଧ ଅବିଧିରେ ସତରଙ୍ଗ
ସେହି ଦାମିଶୁର କାମ ଗନ୍ଧ କାପ୍ରେବୁଣ୍ଡ ଶର୍ମ
କୁଅନ୍ତା ଏହି ସେହି ତରପରିଚିତ ସୁର

ଏକାଦଶରୁ ଗୋଲ ଛଠିଆନ୍ତା ଏହାଇ ଅ-
କେବଳର ସମ୍ବାଦ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ସୌଭାଗ୍ୟବନ୍ଧରୁ
ହେଉ ଅଥବା ସାହେବମହୋଦୟର ପ୍ରଜା-
ବ୍ୟାନରା ହେବୁରୁ ହେଉ ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ
ଅବୀ ନ ଥିଲ ଲେବେ ଅବାଧେ ସାରାହି
ବର ନିଜ ଗୁହାର ଜଣାଇପାରିଥିଲେ ।
ସାହେବ ମହୋଦୟ ମଧ୍ୟ ଲୌକିକବା ସହିତ
ସମସ୍ତକୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା
ବଜ୍ଞାନ ଛକ୍ର ମହୋଦୟ ଅନେକ ଗୁଡ଼ୀ
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟବା-ପରିସ୍ଥିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଗଲେ ।
ଭାବା ନିମ୍ନରେ ଜଣାଇଁ ଅଛୁଁ । ଛକ୍ର ଜାତିଜଣ
ଚୌକାଗରସାକବର ଜାସ୍ତିଗିର ଜମିର ଓଜର
ଓ ତୁମ୍ଭିଯ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷସ୍ତିମାଳ ସାଥୁ-
ଭାବରେ ଶୁଣିଲେ ।

କା ୧୦ ରଖ ପ୍ରାଇସ କାଲିକୁଦାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଜନିଦାର ଶ୍ରୀଯୁତ ପଣ୍ଡିତନାସ ସାହେବ-
ମହୋଦୟଙ୍କ ସହିତ ସାଶାତ୍ ଓ ସବାଳାପ
କରିଗଲେ । ଅପରାହ୍ନରେ ବିଭାଗୀୟ ଚିଃ ପଃ
ଶ୍ରୀଯୁତ ମଳୁନପ୍ରସାଦ କନ ମହାପଣ୍ଡ ସାଶାତ୍
କରି ନିକଟସ୍ଥ ମୂଳ ସବୁ ପରିଦର୍ଶକ କରିବାର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାନିକାବିଦ୍ୟାଳୟ
ଛଢା ଆଳା ପାଞ୍ଚରେ ଥାରୁ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପ୍ରଗତ କରିବାର ଆବେଶ ଦେଲେ ।

ତାହିଁରଙ୍ଗ ପଦ ଅବେଳାନସାରେ ଗୋଟା
ଲେଖିଥିଲା ଏହାରେ ଶାନ୍ତିକ ଶୋ ୧ ଟା ନିମ୍ନ-
ଜାତ ସୁଲାରେ ଉପରୀତ ବାଳକ ବାଳକ
କ ୧୩୨ ଶ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସାବେବ ମହିଦୟ
ଗଣୀର ଓ ସାହିତ୍ୟ ଗୋମଳାବରେ ଯଶ୍ଚକ-
ଠାରୁ ସାଧ୍ୟକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମା ବିଲେ ।
ମୁଲମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ ଶତ ତୁ
ଶିକ୍ଷକମାତଙ୍କ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଅନେକ କଥା ଛାକ
ପଢ଼ୁଥ ମହାଶୟକ୍ତାରୁ ଦୂରୀଲେ ଏବଂ ପରତୃଷ୍ଠା
ସୁଲ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖିଥାଏ ପରାମର୍ଶ ବାଳକ-
ମାକଙ୍କୁ ସୁବସାର ଦେବା ନିମ୍ନତାଅବଶ୍ୟକ୍ୟ
ସୁପ୍ରକର ଭାଲକ ପ୍ରଥାଳାର୍ଥ ହାତାକୁ ଅବେଳ
ଦେଲେ । ସମୟାଳାବରେ ଜଗତସେହୁପୁରୁଷ
ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟଭାବେ ସ୍ଥାନୀୟ
ଧିରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କଲେ ।

ତା ୧୨ ରଖ ପ୍ରାକଃ ସ ୯ ଦା ସମୟରେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଶୁଣାଇ କାଳକାହିଦ୍ୱାରା
ପରିଦର୍ଶକାର୍ଥ ସଂହାର ଦୋଷ କରେ କଲେ ।
ଜୀବନ ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବନ ଉପର୍ତ୍ତି ଶତ୍ରୁ
ସଥାକମେ ଅସାଧିତରୁପେ ସାହୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗରିବ

ପ୍ରଭୁରୁଷରେ ସାହେବମହାଦୟଙ୍କ ପରମ-
ପରିଶୋଷ କରିବାରୁ ନଳ୍ଲ ମହେ ଦୟା ସେମାନ-
ଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗକ ସୁରଥାର ଦେଖି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ହୋଇ ଜହାନର ତାଲିକା ମାରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ମହାମାନ୍ୟ ମେମ୍ ସାହେବ ମହୋଦୟା ଝଣ୍ଡି
ମାନଙ୍କର ଶୁଣ ଅବର୍ତ୍ତି ଏବଂ ରଚନାଥାଠ ଶୁଣି
ଆଉ ସ୍ଵର୍ଗଥିର ଗୋଟିଏ ଧାନ ଫୁଲ ଦେଖି
ସାତିଗ୍ୟ ଅଛନ୍ତିତର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସର-
ସ୍ଥାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅଙ୍ଗୀକୃତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି
ସିଲାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି
ହୋଇଥିବାର ନ ଦେଖି ଦୁଃଖ୍ୟେ ଦୁଃଖ୍ୟିର
ଦେଲେ ଏବଂ ରାହାପରିକ୍ରାନ୍ତିରାର କନେ ବନ୍ଦ-
ସକାରେ ବିରାଗୀୟ ଶ୍ରୀଯତ ତେଃଙ୍କ ମହାପର୍ଯ୍ୟ-
କୁ ଅନୁରୋଧ କରି ପାଇଅଛନ୍ତି । ପରିଦର୍ଶକ
କାର୍ଯ୍ୟ କେବରେ ଉଚ୍ଚଯ୍ୟ ଏଠାରେ ଜମିବର
କର ଦୋଠାରେ କିମ୍ବେ କଲେ, ସେଠାରେ
କିନ୍ତୁ ସାହେବ ପରୋଦୟ ଜମିବାରକ-
ସହିତ ଓ ମେମ୍ ମହୋଦୟା ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ
ସଦାକାପ କଲ୍ପରେ ଗଜିଚିରୁ ହୋଇ କାଳ-
ଗତାଠାରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଦେଲେ । ଗଢ଼ା ଉଠିରେ
ଗୋଟିଏ କାଣ୍ଡିତାଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନମିତ
ତୁଳନାଧାର୍ଥକ ବଂକୁ ସମେବନ ହୋଇଥିଲେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ତହିଁରେ ଅର୍ଥାତ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଦେଖାଯାଇ ମହିଳାଙ୍କ + ଅଟଳ ବୋଲି
ତ ଶାନ୍ତି କଲେ ।

ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ ! ଏହି ଗଜାରେ ପାଞ୍ଚ
ପାର ଦେବାର ପ୍ଲାନ୍ଟ ଉପାୟ କେତେବୁଝ
ଆବଶ୍ୟକ ଛାଡ଼ା କହୁଳିବୁପରେ ଅଧିକ
ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଇବାର ମାନସ କରିଥି-
ଲୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଧିକ ହେବା ହୁଯିବେ
କାରନ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଧ
ହେଲି ।

(୧୦) ଲାଇଙ୍ଗରେ ମାନୁଗୀ ସପ୍ତରେ ଯାଏ
୧୫ ପ୍ରାଚୀ କୁ ୧୦ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ଅଭିଵାନ ଦେଖି ୧୫ ଟା, ପ୍ରକାଶକୁ
ବଢ଼ିବାରମ୍ବଣେ ବାଲିଯ୍ଯା ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଅଛନ୍ତି।

ପ୍ରମାଣ

୭୭୮ ପାତା ।

ମାଳ୍ୟବର ଶାଖା ଲାଲଚେର ଦୂର୍ଗାଧିପତି
ଆଜବୋଧ ନାମକ ସଂମୁଦ୍ର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦିହନ-

ମୁଖ୍ୟାରେ ଅନବାଦ ଏବଂ ମୁକୁତ୍ତି ସହିତ
ପାଇବାରେ ବିଜାମଳ୍ୟରେ ବିଜରଣ କରୁଥିଲା
ପରିଚାରି । ଯାହାକୁ ପ୍ରୟୋଜନ ଦେବ ଅମ୍ବା
ବବଟକୁ ପଡ଼ି ଲେଖିଲେ ପାଇପାରିବେ ।
ତବରେ ପଠାଇବାକୁ ଦେଲେ ଦୂର ପଇସାର
ଏବଂ ଶୁଭକାମ ପଢ଼ିପରିବାକୁଦେବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଶଙ୍କର ରାଧା
କ ପ୍ରତ୍ଯିଂକମ୍ବନ ସମ୍ମାନିକ

ଜମୀଦାର ଶାସନ ବିରୁ କରଦିଲୁ ଯୋଗ
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ପ୍ରଗଣ ସହାଗ ଅନୁର୍ବତ ଭୋଟା-
ପଡ଼ା ଗୋଟା ଜମୀଦାର ଅଠେବିଂଶ ଓ ନନ୍ଦ-
ଲୁଖିତ ମୌଜାମାନଙ୍କର ଥିବା ଲାଖରୁଛି
ବାହାଲ ଓ ବାସେସୁଟ୍ରି ଜମୀନାଳ ବିତ୍ତ୍ୟ ହେବ ।
ପ୍ରଦଶେତୁକ କେତାମାନେ ଅମ୍ବ ନିକଟରେ
ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଚାହିଁ ମୂଳ୍ୟ ନିଷ୍ଠି କର ଦୟ
କର ପାଇବେ ।

ପ୍ରଦୀପ

। প্র। স্বকাঙ্গ। মৌ। রোঠাপড়ার
(গোলা-মুর ৭৭৪)
অংপর ঝংশুর দদির জমা ট ৭৭/-
। প্র। একজ। মৌ। ধান্তুষুবরে থুবা
লঞ্চবক বাদাল জমা মা ৩৫৪।
। প্র। মৌ। এক ছিদ্যুবরে একজ একজ

। প্র। একন। মৌ। দেমাণ্ডো একন
একন মাঠাঙ্ক
। প্র। একন। মৌ। ঘোষণারে থুক
জ়িরুক বাজপ্তি মাঠাঙ্ক
। প্র। একন। মৌ। ছবস্থুধুরে একন
একন মাঠাঙ্ক
প্র। একন। মৌ। রহংবরে একন
একন মাঠাঙ্ক

କଟକ
ଗଙ୍ଗମନ୍ଦର
୧୯୮୭ } } ଶ୍ରୀ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଘୋଷ

ହୃଦୟର ହୃଦୟ
ତାତ୍ତ୍ଵ ରକ୍ଷାକବିତ ।

ଦୁଇଯୁ ପାଞ୍ଚରେ ତର୍ମ ଉପରେ ଏହି କବି
ତର ଲଗାଇ କଥିଲେ ପ୍ରାୟ ସମୟ ପ୍ରକାଶ

ବେଗ ନିଷ୍ଠାପୁରୁଷେ ନିବାରିତ ଓ ଉପଗମିତ
ଦ୍ୱାରା ।

ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କବଚ ଧାରଣ କଲେ ସମସ୍ତ
ରେଗରେ ଉପକାର ଦେବ ଏ କଥା ଶୁଣିବା
ମାହିକେହିଁ ଅସମକ ଜ୍ଞାନ କର ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର
ପ୍ରକୃତରେ ବିଜ୍ଞାନବିଦ୍ ପଣ୍ଡିତମାଳକର ଅସା-
ଧାରଣ ଅନୁସରାନ ଏବଂ ଅଧିବସାୟହାର ସ୍ଵିର
ହୋଇଥି ସେ ଏକମାତ୍ର ତାତିରକାରୀଷ୍ଵରପ

ରକ୍ତର ଜାବନା ଶକ୍ତି ଅଟଇ । ରକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର
ପ୍ରାଣ ଏବଂ ସେହି ରକ୍ତକୁ ପରିଷାର ରଖିବା
ଏବଂ ନିୟମିତରୂପେ ଧର୍ମର ମଧ୍ୟରେ ଚଳପ୍ର
ଚଳ ବରିବା ତାତିର ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସମ୍ମନ ଦେଉ
ଥିଲା । ସୁତରଂ ଦେବ ମଧ୍ୟରେ ତାତିରଙ୍କ
ସଞ୍ଚାର ଶତମନ ହେଲେ କୌଣସି ସେଇ
ରହ ପାରଇ ନାହିଁ । ଏଥକୁ ପରାମାହାର
ଦେଖା ଯାଉଥିବେ ବିଶେଷ ଧାର୍ତ୍ତକୁ କୋ-
ଶଳକମେ ସଜାଇ ରଖିଲେ ଶାସାୟନକ କିମ୍ପୁ-
ବଳରେ ତାତିର ଉପରେ ହୃଥିକ ଏବଂ ଗନ୍ଧବ
ଦ୍ୱାରକ ଅଥବା ଲବଣ୍ୟକୁ ଜଳରେ ସେହି ଧା-
ରୁମାନକୁ ପକାଇ ରଖିଲେ ସେହି ତାତିରର
ବଳ ଦୂରି ହୃଥିକ । ମନୁଷ୍ୟ ଶଶାରକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଲୋମକୁ ବାଟେ ଅହରହ ଯେଉଁ ରସ ବା
ଖାଲ ବାହାରୁ ଥିଲା ତାହା ଲବଣ୍ୟକୁ ଜଳ
ଅଟଇ ଏବଂ ହୃଦୟର ହୃଦୟ କବତ ଏମନ୍ତ
କୌଣସିକମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ସେହି
ଖାଲ ଲାଗିଲେ କିମ୍ବା ମହାମହିମାର ଦୀର୍ଘ

ପ୍ରତ୍ୟେକ କବଚ ଖଣ୍ଡିଏ ରେଘମ ସ୍ଵାହାଗ୍ରହ
ଗଳାରେ ଏମନ୍ତ ଭାବରେ ପୈନ୍ଦକାଳୀ ଦେବ
ଯେ କବଚଟି ହୃଦୟ ଉପରେ ଦେବରେ ଲାଗେ
ରହିବ । ଅଶ୍ଵରେ ଥବା ବାହୁରେ ଅଥବା
ଶଶରର ଅଳ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତରେ କବଚ
ଧାରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ଉପକାରୀ ଦେବ ମାତ୍ର
ହୃଦୟ ଛହଁର ପ୍ରସର ପ୍ରାନ୍ତ ଅଛି ।

ତାତ୍ତ୍ଵ ରସାଯନକରେ ବାସୁଦରେ ତା-
ତତ୍ତ୍ଵ ଶକ୍ତି ଅଛି ବି ନାହିଁ ତାମା ପରମା କରି-
ବାବୁ ଲଜ୍ଜା ଦେଲେ ଗୋଟିଏ ତବକରୁ ଅଳ୍ପ
କାଳ ଜିହା ଉଥରେ ଥୋଇଲେ ଅନାୟୀସରେ
ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

ବାନ୍ଧିର ରଖାକବତ ଥାରଙ୍ଗ କଲେ କିମ୍ବା
ଲିଖିବ ସେଗମାନ ଅବେଗ୍ୟ ଦେବ ଯଥା,—

ଭବିଷ୍ୟତ, ରାଜୀମଣ୍ଡଳ, ସକଳ, ମୁଢ଼ାପାତ୍ର,
ଦାତା ନିଷ୍ଠାଲ ସମ୍ପଦାଲ, "କଞ୍ଚାରଙ୍ଗ, ଧାରୁବୋ
ବଳ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଦୁଃଖଭାବ, ପକ୍ଷାଦାତ, ସକପା-
କାର ବେଦନା ବାରାଧିକ୍ୟ, ଅଜ୍ଞାନୀ, ପିତ୍ରଭାବ,
ନିଦ୍ରାନାଶ, ଶିରବସଗ, କ୍ଲେଶକର ସ୍ଵପ୍ନ, ଆସ,
ମୁଦ୍ରଣେ ସମ୍ମଦ୍ଦ, ମୂର୍ଖ ଏବଂ କ୍ଷୟ ଓ ଘୋଣିତ-
ସମନ୍ନାୟ ସମୟ ବେଗ ପିଲାମାନଙ୍କର ସକଳ
ବେଗ ପକ୍ଷରେ ଏହା ବିଶେଷ ଫଳପଦ ଅଟଇ ।

ଏହି କବଚ ବଙ୍ଗଳାର ନାକା ସ୍ଥାନରେ
ଗଲ ଦୂରବର୍ଷଠାରୁ ବିକୟ ହେଉଥିଲା ଏବଂ
ପଦ୍ମାଶ ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ଉପକାର ଲଭି ଅଛନ୍ତି
ପ୍ରାୟ ଦୂରଲକ୍ଷ କବଚ ବିକୟ ହୋଇଥିଲା ।

କଟକ ପ୍ରିୟଂକମାନଙ୍କ ସହାଯ୍ୟ ସଂସ୍କର
ସୁସ୍ଥଳ ଦୋହାନରେ ଏହ କବତ ପୂର୍ବେ ଏହ
ଗୋଟାଳୁ ରୈସମ ସୁତା ସହିତ ଟ ୧୫ ଦରରେ
ବିଜୟ ଦେଉଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ନନ୍ଦନ ବିମାନ-
ଦ୍ଵାରା ସନ୍ତ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ
ପ୍ରଦେଶକ କବତ ରୈସମ ସୁତା ସହିତ ଟ ୧୫
ମୂଲ୍ୟରେ ବିଜୟ ଦେଉଥିଲ ଯାହାକର ପ୍ର-
ଯୋଜନ ହେବ କିନ୍ତୁ ଦୋହାନରେ ଉଚ୍ଚ
କଲେ ମୟୋ ପ୍ରିୟଂକମାନଙ୍କ ସେହେଟିଲୁ
ଲେଖିଲେ ଉପରଲିଖିତ ମୂଲ୍ୟରେ କବତ
ଆଇ ପାରବେ ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଗାନ୍ଧୀ ଗୋଟିଏଇବଳର ଗୟକୁର
ଚନ୍ଦ୍ରଧୂମବଜ୍ରର ବିଷ ନିକଟମୁଁ ଆମ୍ବାନିଙ୍କ
ଦୋକାନରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୋଣା ଓ କଲଜ ଓ
ରେସମାରେ ଲୁଗା ଓ ଖୁଲାନିଙ୍କ ଓ କଲା-
କଣ ତମାତ୍ ସତରତର ବିକ୍ରୟ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମକବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଦିତ
ଅଛି । ତିବରନ ଥାର୍ତ୍ତ କେତେକ ଫେନ୍‌ରେ
ଜିନିଯାରୁ ବିକ୍ରୟ ସକାଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ଯାହାକୁର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭକ୍ତ ଦୋକାନରେ ଅନ୍ତେ-
ପଣ କଲେ ସୁଲଭ ମୁଲ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ପାରିବେ । ଏହଜା ଆମ୍ବାନିଙ୍କ ବିନୋରଖାତ୍
ବିକ୍ରୟ ସକାଣେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛି । କେହି ଖରବ କରିବାକୁ ଗୁହ୍ନୀଲେ ତାଙ୍କ
ବିକ୍ରୟ କରିଯିବ । ସବ ଉକ୍ତ ଖାଡ଼ିମାନ ବିକ୍ରୟ
ହେବା ପୃଷ୍ଠ ଥାଣା ମଜଲିସ ସକାଣେ ଦିତା
ଗୁହାକୁ କେବେ ଏକ ଘାହକୁ ପି ବଜା ୩୦୮୭
ହିଂସାଦରେ ହଜା ଦେଲେ ଧାଇ ପାରିବେ । ନାହିଁ
ବାହାର ସକ ଶ୍ରୀପୁତ୍ରର ଭାବ କାହାର ଉପରେ

ଅଥ । ଯଦି ଦେଲେ ଖାତର ପୁରୁ ମଲ୍ଲ ଭାଙ୍ଗୁ
ଦେବାରୁ ହେବ ।

ଉତ୍କଳପାଇବା ।

ବଜର ଫେରଣା କି ତ
ହଁରେ ଶବ୍ଦ ଦେଲେ
ଗଲେ ।

ଫେରିଶାତ
ଫେରସୀତ ଦେଲ କରିବା
ଫେର ଆଜା ଓ ତୋମ
ସହି ।

ପ୍ରତି ଅର୍ଥର କରିବ
କରିବା କାହାକ ଫେରୁ
ଦିଲ ଓ କରିବ ।

ଫେରିଲ ବାହାର ଏହା ।
ମାହା ପରିବର ଠିକ୍-
କାରି ଓ ଲଗାପା
ଟ୍ରେଶି କୁଆ ।

ଦିବର ହତ ।
କରିବ ଆହୁ ।

ବାହାର ଯାବା ଯହିରେ
କାଗ ପରିଷାର ହିବା
ଅଛାତ ଲେବ—ଅର୍ଥର
ସୁରତୀ ପ୍ରତି ।

ଅଧିକ କୁଆ ।
ଶେଷକ ସ୍ତ୍ରୀ ହାତା ।
ହୃଦୟ ଅର୍ଥ ।

କୋରିପାଇନ୍ଦର
ମେଳି କରିବ ଗୋ-
ତରେ ଲାଗେ ।

କୁମ୍ଭ କାନ ଘର୍ତ୍ତା
ଲେଖିବାକେବେଳା
ଓ ପୁଣିଲେ କରା
ହେବ ।

ଅଭିନା କାନ
୧୫୦ ରାଶ
୧୫୨୨ ରାଶ ।

ଫେରିକୁ ମାନକ ପାଞ୍ଚ
ସହି ଟ ୫୨୭

ମୋକା ଓ ମୋତାକର
ଜଗନ୍ନ ଧର ନନ୍ଦାର
କରିବ ଯାହାକ ହାତ
କରି ପାରିବ ଗୋତ

ଟାଟା ।
ଟ୍ରେଶି କାନ
ଅର୍ଥର କରି କରିବାକ
କାନିକାରିତା ।

ବାଲିକାଗାନ ।

ବଳିକାର ଶ୍ରୀ କରିବେ ସବର କଟକ
ଗୋଧୁର ବାହାର ବାହାର ଗୋଧୁରକର ଶପୁର
କରା କରିବେ ବାହାର ଅର୍ଦ୍ଦବିହିତ କରି କମ୍ପାନାକ
ଦୋହାକରେ ବିତ୍ତର ହେବ ଅଛି ସଥା—

ବାର ଶିବର ଶାକ ତ
କଟ କରିବ ଓ ପାଗ
ଦେବର ଦେହର
ରକ୍ଷଣ କୁଳପକୁର
,, ଏକବର ହିବ
ଦେହରକ ତରିକାର ମେ
ଦେହର ଅବଶେଷ
ମାହା କାନ ଲୁଗାରେ
ଦିଲ ଦେଲେ ଧାର
ପରେ କରିଲ ଦେବ
ନାହିଁ ।

ଏ, ବେଶର ଜୟତେଜ
କାନାର ଓ କରିବା
ଦେହ ଅବଶେଷ
ଏକର ବାରପା
ସୁଅନ ପେହ ।
ଅନ୍ତରେକ ପେହିଲ ଅ
ର୍ଥର ଏ ପେହିଲରେ
ଦେହ କଟିଲ ପେହ
କର ରକାର ସେହ
ଫେରିଲ ଲୋକ କ
ପରେ ଦେହ ତପାର
ଦେଲେ କଟିଲ କର
ନ ରହେ ।

କଟିଲ ପେହର ।
କରିବର ତେଲରେ କର
କର ଆହା ।
ରକରକ କୋପର ଅର୍ଥର
କଟିଲ କରିଲ କା
କରିବ କରିବ ।

ନମ୍ରାମା ।
କେହିକୁ ଫେରିଲ ।
କମ ଦେବର

କରାରସି ଆଗାର ଯୋଗ
ଓ କର
ମନ୍ଦିରବାବ ଓ ପର-
ପାର ପାଠଯୋଗ ଓ
ଆଗା ।

ଟ୍ରେଶି କାନ
ଅର୍ଥର କରି କରିବାକ
କାନିକାରିତା ।

୧୨ ପରି ବାହାର ତମାର ଟ ୧୫୩ ୨୮
୧୩ ପରି „ „ „ ୩ ୨୮
୧୪ ପରି „ „ „ ୩ ୧୮

ବେଶରମାନେ ଅର୍ଥର ସେତ୍ରମାନେ ଏବ-
ବିରେ ରି ୫ ମ କା ଅଧିକ କିମ୍ବ କରିବେ ଅତ୍ରର
ମୂଲ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାରିବା । ମୂଲ୍ୟ ନଗବ ।

✓ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଢ଼ିଷିତ ଅନ୍ତରମାନ ଅମ୍ବ ଅନ୍ତର-
ଧାଳ୍ୟରେ ବିନ୍ଦୁ ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
ପ୍ରାକବମାନେ ଏଠାରେ କର କରେ ପାଇ
ପାରିବ । ବିଦେଶୀୟ ପ୍ରାକବମାନେ ତାବମା-
ନ୍ଦ ସହି ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରି ସେବନବ୍ୟ
ସହି ଅନ୍ତର ଶାକ ପଠାର ଦିଅ ଯିବ ।

ବିପୂର ରହ ।

ଏହାକ ସେବନ କରେ ଅଜାଣୀ, ଅନ୍ତରାର,
ଅମାତ୍ରିଶାର, ରକ୍ତାକିଶାର, ଗ୍ରହଣୀ, ବାଲବ-
ମାନବର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅନ୍ତରାର ଓ ଉଦ୍ଦର-
ମୟ ଦିଲ ଦୁଆର । ମା ୨ ଥି ୫ ୮ ।

ବଜେରର ରହ ।

ଏଥରେ କିମ୍ବର ପ୍ରକାର ମେହ, ତେର
ପ୍ରକାର ମତ୍ତାଶାର, ଅଶ୍ଵର, ମୁଦ୍ରିକୁଟ୍ଟ, ଦୋମ-
ରେଗ ଓ ପ୍ରଦର ଦିଲ ଦୁଆର । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨
ଟାକୁ ଟ ୧୯ ଟା ।

ବିତ୍ତ ପୁଣ୍ଡରିତ୍ରୋଦୟ ।

ଶେଷଗ୍ରୀ ଶେଷଗ୍ରୀ ମୋଦବ ।

ନିରେଗୀ ଲୋକର ଏ ମୋଦବ ସେବନ
କରେ ବଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଶଶର ଅପ୍ରଦା କୁଟି
ସୁନ୍ଦର ଦୁଆର, ବିଲକ୍ଷଣ କ୍ଷିତି ଦୁଆର, ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦ୍ରବ୍ୟ ଅହାର କରେ ଜାଣି ହୋଇ ପାଏ ।

ରେଗୀ ପଣେ—ଶତର୍ଣ୍ଣ (ବାସହାର ବିକ୍ରି
ପରିବାର), ଶୁନ୍ଦରୀ, ପ୍ରମେହ, ଅକିଶାର, କଞ୍ଚି-
ଶୁନ୍ଦର, ଧନ୍ତବଜ୍ର ପ୍ରତିତ ନାକା ବେଗ ଦିଲ
ଦୁଆର । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨୨ ଥି ୧୯ ଟା ।

ଇତିହାସ ସୁତେକ୍ଷଣ କରିବାର
କରିବାର } କରିବାର,
ଭିଷଧାଳ୍ୟ କରିବାର }
କରିବାର କଟିବ } ଶା ପାଶାରିପାଠା ।

ଏକବିରର ମଲମ ।

ଦେଶୀୟ ଉପକରଣହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଲମାନୀ ।
ଏଥରେ ପାରଦ କିମ୍ବ ଅନ୍ତରାକ୍ଷ ବିଷାକ୍ଷତ
ପଦାର୍ଥର ଲେଖନାକ କାହିଁ । ପ୍ରତି ତତ୍ତ୍ଵ ଟ ୧୯
ପ୍ରାଦିଂ ଝର୍ଣ୍ଣା ଟ ୧୦ ଥାରୀ ।

ନୂହନ ସାଲାହ । ନୂହନ ସାଲାହ ।
ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଓ ୨ ପ୍ରବାର
କିମ୍ବା ମୁଲମାନର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବିଦେଶର
କରିବାର ପାଇଁ ଦେବନ କରିବାର ପାଇଁ

ସବୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଯାଏ । ପାରର ଗା,
ଗରମୀ ଗା, ନାଲ ଗା, ଦେବ ଓ କାଳ
କିମ୍ବା ଗା, ଶୋର ଗା, କାଳ ଗା, ବାଲର
ପାଇଁ, କୋଞ୍ଚ କାଠିଲ୍, ଅଜାନ୍ତିଗା, ପେଟିଲ
ଶୁରବ୍ୟା, କାଶ, ଶୈଶବାବ, ପ୍ରସାବପାତ୍ରିତା
ବ୍ୟାକ୍ରିଆ, ଥାରୁଗୋଟାଲ୍ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦିନ କୁର
ଉତ୍ତରାବ ଶାଶ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାପୁ ଅବମ ଦୁଇ ।
ମନ୍ଦର ଟେଲ ।

ତାହାର ଉପାୟରେ ଜାମରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଟେଲ ।
ଥବଳ ଓ କୁଣ୍ଡ ବେଗର ଯେବେ ବିହୁ ଅନ୍ତର
ଆସ ଗେବେ ଗାହା ଜାମ । ଜାମର ଟେଲ
ଆମେମାନେ ବିତ୍ତ ବିତ୍ତରେ ଓ ବିତ୍ତ ବ୍ୟପରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛି । ବାଲ, ଯାହିଁ, କୁଣ୍ଡ,
କାଲ, ପଦ୍ମାବଦ, ଧବଳ, କୁଣ୍ଡ, ଗଠିତକୁଣ୍ଡ,
ଉତ୍ତରାବ ବେଗର ମନ୍ଦୋପଥ । ବିଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିର
ପେତେ ପ୍ରକାର ଏ ଅଛି, ତହିଁ ଏହା
ମଧ୍ୟପ୍ରକାରେ ଉପକାର ଅଛେ । ପ୍ରକ ବଜ
ବୋଲିଲ ଟ ୧୫ ଟା ଓ ପ୍ରେଟ ବୋଲିଲ
ଟ ୧୮ ଟା ।

ପାତା ଅବମ କ କରେ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେରତ
ଦିଆଯିବ । କଲିକତା ବିତ୍ତ ବିତ୍ତରୀ ପ୍ରେଟ
ଟ ୨୭ ଜାମର ଗୁରୁରେ, ଏ, ରୋଷ; କେମିକ୍-
କାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବିତ୍ତର ଦୁଇ ।

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେଟ ବୋଲିଲ ଟ ୧୯ ଟା,
ପ୍ରେଟ କାରିତା ଟ ୧୦୨ ଅଣା । ଡିଲିନ ଟ ୧୦୫ ଅଣା ।

ଉତ୍କଳପାଇବାର ସାଲିଯା

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟ କମ୍ପାନି ଦୋକାନ ପରେ
ବିତ୍ତ ହେଉଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ ଏକ ସିରିକୁ ଟ ୧ ।

ନିର୍ମଳପାଇବାର କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୨୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୨୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୩୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୩୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୪୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୪୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୫୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୫୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୬୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୬୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୭୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୭୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୮୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୮୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୯୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୯୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୦୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୦୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୧୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୧୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୨୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୨୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୩୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୩୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୪୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୪୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୫୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୫୫ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୬୦ କୁଣ୍ଡ କାଠିଲ୍ କଟିପାଇବାର କଟିପାଇବାର
ଟ ୧୬୫ କୁଣ୍ଡ କାଠ

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ

ମାତ୍ରାପିକମନ୍ଦାଦିପତ୍ରିକା ।

ପ ୨୧ ମ

ଜାନ୍ମ ଏଣ ମାତ୍ରାପିକମନ୍ଦାଦିପତ୍ରିକା । ମୁଖ ମର୍ମ ମର୍ମ ମର୍ମ ସାର ପନ୍ଥାର

ମୁଖ ମର୍ମ

ମଲ୍ଲି	ଅଷ୍ଟମ	ବଜାର
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଡାକମାସିଲ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

ଶ୍ରୀ

ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କମାନିଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ପୁସ୍ତି ପ୍ରାୟ ପ୍ରପାଦ ହୋଇ ବିଚ୍ଛୟ ଦେଉଥାଏ ।
ମୁଲ୍ୟ ଟ ୦.୫ ଡାକମାସିଲ ଟ ୦.୫

କନକାରଙ୍ଗ ପୋଷଣ୍ୱୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା
ବଥା ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଇଛି ଗରବାଳ ସେହି
ଭୂପଲମ୍ବରେ ପଦେଷ୍ଟ୍ରୀ କିମ୍ବା । ଅତି ସମାଜେବ-
ପରିବହି ନିବାହ ହେଲା ଏବଂ ଚତୁର୍ଥଶରୀରୀ
ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଅବଧ ଲାଗେ ରହିଥାଏ ।
ଏ କଗର୍ପ ସମୟ କରେଶର ଅମଳ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ହଦ୍ଦିଲେବଙ୍କୁ ଲୁଗା ମେଖୁର
ଦିନାଦିଦ୍ଵାରା ଆପନାଇବ କରି ଦେଉଥାଏ ।
ଅନେକ ଦିନ ହେଲା ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସବାଦ ବାହକାରୁ ଅନନ୍ତ-
ସହିତ ପାଠକଲୁ ଯେ ମୟୁରଭଜରେ ନାନା
ଦ୍ୱାରା କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ଲାଗିଥାଏ ଏବଂ ତହିଁ ନିମିତ୍ତ
ଆ ଯୁଦ୍ଧ ବାହର ସାହେବ ମାନେନ୍ଦ୍ରରଙ୍କୁ ପ୍ରଜା
ମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଥିଲା । ବାଲେଶ୍ଵର
ଦେବଙ୍କ ନିଯୋଗ ସମୟରେ ସେ ପ୍ରଜାରଙ୍ଗକ
ଦେବେ ଦୋହା ଅମ୍ବେନାକେ ଅଶ୍ଵ କରିଥିଲୁ
ଏବଂ ଏବେବେଳେ ଭାବା ପୂଣ୍ଯ ଦେବାର
ଶୁଣି ବଢ଼ ଅନନ୍ତର ଦେଲୁ ।

ଏକଗର ଗୋପାଳକିର୍ତ୍ତ ମଠର ବର୍ତ୍ତମାନ
ମହନ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁଣି ଏକ ଦରଖାସ୍ତ
ଅଭାଲଭରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର
ଜଜ ସାହେବ ଉକ୍ତ ମଠର ପରି ଘଟନାମା-
ନକ୍ଷା ଦିବେଚନାରେ ଉକ୍ତ ବିରଖାସ୍ତ ଲା-
ମଞ୍ଜୁର କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହନ୍ତିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ
ଦିବେଚନାର ଦାଇକୋର୍ଟ ନିଯୁକ୍ତ କରି
ଅଛନ୍ତି । ସେବେ ବାସ୍ତବରେ ଏହାଙ୍କ ରହିଛି
ନନ୍ଦ ହୋଇଥିବ ଦେବେ ତହିଁର ବିଶ୍ଵର
ଦାଇକୋର୍ଟ ନ କଲେ ଆଉ କିପରି ତାହା
ପଶେଖାତ ଦେବ । ସେପରି କରିବାର ଅଧିକାର
ସେବେ ଦାଇକୋର୍ଟଙ୍କର ନାହିଁ ଦେବେ
ଏହାକୁ ସଦାବର୍ତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରମଳୀଯ ଅନନ୍ତର
ଦୋଷବିନା ଆର୍ଦ୍ର ବିବୋଲ୍ୟିକ ।

ଗର ସପ୍ରାହରେ ଏଠା ଜଜ ସାହେବଙ୍କ
ମେଲରେ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ବାଣ୍ଶ ହେଇ-
ଗଲା । ଏଥୁଥୁବେ ଅମାଲକ-କରେଶ୍ଵର କମି-
ଶ୍ଵର-କରେଶ୍ଵର ଉଠିଯିବାର ସେହିଁ ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ସମ୍ବର୍କରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଭାବ-
ସଂବାଦ କଲିବାର କେତେବେ ସଂବାଦପଦ୍ଧତିଙ୍କ
ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତହିଁରେ ଜଜ
ସାହେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେବେତ ବଥା
ଲେଖାଥିଲା । ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ତହିଁର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାରୁ ଅବାଲଭର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ
ତେବେ ତହିଁରେ ଲିପି ଥିବାର ପ୍ରବାଶ ପାଇଲା ।

ଉଦ୍‌ବଳମାନଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାର
ବ୍ୟବସାୟର ବିରୁଦ୍ଧ ଥିବାର ଦିବେଚନ ହେ-
ବାରୁ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ ପିଦାନିଲାରେ ଜଜ
ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଜମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ
ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ତହିଁରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିହୋଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ମୁମ୍ଭାଦେଲେ ।

ବୃଦ୍ଧାର ସଜାକ ପଛେଁ ସେଠାର ମନ୍ଦିର
ଭାଇନଦା ମେଲତ୍ତୁପ୍ରାୟ ସପରିବାରେ ବିନା
ହୋଇ ଗରୁବାକରେ କଲିବାକୁ ଅଧିଥ-
ତ୍ରିତ୍ତି । ପ୍ରାୟ ଏହି ସପାହରେ ଏ ନଗରକୁ
ଅସିବେ ଏଠାରେ ତାହାକୁ କବିଦ ରତ୍ନବାର
ପ୍ରେର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତହିଁ ନିମିତ୍ତ କଟବତଣ୍ଟା-
ନିକଟରେ ଥିବା ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ତ୍ତାପୁଣୀ ଶୋ-
ଧୂରଙ୍କ କେତୀ ଦତ୍ତା ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥାଏ ।
ମହିଳା ସଙ୍ଗେ ପୁରୁଷ ମେଶି ଜ ୨ ଶ
ଲେବ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ଲେବଙ୍କୁ ସେଠାରେ
ପ୍ରାକ ଦେବ କି ନାହିଁ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।
ଇଂରିସମାନ ଲେଖିଥିଲେନ୍ତି, ତ ମହିଳି ଦାର୍ଶି-
କାଳ ଏଠାରେ କବିଦ ରତ୍ନବିନ ନାହିଁ ।
ବୃଦ୍ଧବଳେ ସୁଶାଶ୍ଵିତ ଦେବେ ମନ୍ଦିରକାର
ମନାଳୟ ନଗରକୁ ପ୍ରେରଣ ହେବେ ଏବଂ
ସେଠାରେ ବଜାରମର୍ମରେ ନିଯୋଗ ହେବେ ।
ବୃଦ୍ଧବଳେ ମହିଳାରୀପ୍ରଭାରର ହୋଇଥିବାକଥା
ସତ୍ୟଦେଲେ ଭାବିନଦା ପେ ଇଂରିସଙ୍କର
ସପରିବା କରିଥିଲୁନ୍ତି ତହିଁରେ ସନ୍ତେଷ ନାହିଁ

ତଥାର ଏପର ଅବସ୍ଥା ଦହଳ ସବୁ ଅନୁଷ୍ଠାର
କଥା ।

ସୁମାରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ
ମାଳିଷ୍ଟେଟ ଏବଂ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଭିନ୍ନ ଗଣ-
ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରସକନିବାରଙ୍କ-
ବିମ୍ବିତର ସହ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ନିଯ୍ୱକୁ କରିବାକୁ
ଗବ୍ର୍ଯୁମେଷ୍ଟ ପ୍ରେର କରାଯାଇଥିବା
ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିବୁ ଯେ ଏହି ବିମ୍ବିତ ଯେଉଁ
ଗଠିତ ହେବାର ଉଚିତ ଗାହା ଦୋଇ ଜାହାଁ
ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବ୍ର୍ଯୁମେଷ୍ଟ ଗାହା ଅନୁଭବ
କର ପାରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମେମନେ
ଆଜିଦିନ ହେଲୁ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ମାଲିଷ୍ଟେଟକରୁଥାଏ
କି ଅଧିକ ଲାହ ହେବ କୁଣ୍ଡା ଯାଇ ଜାହାଁ । ପ୍ର-
ପ୍ରକ ନିଷାତକ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ଦେବା କଲି
ସ୍ଵାଧୀନ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଆଶା କରିପାଇ
ନ ପାରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବସର ମଧ୍ୟ
କିପାନ୍ତି ଭଣା । ଏପରି ସହାଯତାକାର
ବାବ୍ୟଫୋର୍ମାର୍କି ଏବଂ ଲେଇ ଭାବରିବାର
ହୋଇପାରେ ମନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଜାହାଁ ।
ବିଲେଜର ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ନିଯୋଗ ଅଂଶରେ
ଦିଲ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
କେବେଳାଗା ଏ ପ୍ରଦେଶବାଦି ଯୋଗଦିଲେବ
ରହିବାର ଉଚିତ ଗାହା ନ ଦେଲେ ଭଣାର
କରୁଥିବା ଠିକ ହୋଇ ପରିବ ଜାହାଁ ।

ସବୁ ଦିବାହକାରେ ଥାଠକୁ ସେ କଲିଛି-
ତାର ଶ୍ରୀମନାକଗେଷନ କଥା ମା ଗୋପନୀୟାରୁ
କଲିବରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଦରେ ଦୂରଥର ଯାହାକ
ତଳାହବାର ବନୋବସ୍ତୁ କରଅଛନ୍ତି । ହୋଗ-
ସଇ ବାଲେଇର କିଞ୍ଚା ଅନୁର୍ବଦ ବାଲାଙ୍ଗପାଳ
ଆନା ଲକ୍ଷାରେ ଅଟେ । କଗନାଥ-
ସଡ଼କ ପ୍ରାକଧାରଣାରୁ ଗୋପନୀୟ ୧୫
ମାଇଲ ଏବଂ ସେଠାରୁ ବିକାରିମିତ ଗୋଟିଏ
ସଡ଼କ ଅଛି । କଲିବାର ଯାହିମାତ୍ର ଗୋପନୀୟାରୁ
ପ୍ରାକଧାରଣାରୁ ସେହି ସଡ଼କରେ ଜଗନ୍ନାଥ-
ସଡ଼କକୁ ଅସିବେ ଏବଂ ସେଠାରୁ ଉତ୍ତରଖଣ୍ଡ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଡ଼କରେ ଅସି ଜାହାକବାଟେ
କଟକକୁ ଅସିଥାଇବେ । କେତେବାଟ ଜାହା-
କରେ ଏବଂ କେତେବାଟ ସଡ଼କରେ ଅସି-
ଆକୁ ହେଉଥିବାରୁ ଏହାହାର ଯାତ୍ରିଭର
କିମେହ ସୁବନ୍ଧାଦେହବାର କଥା କହ ଏବଂ
କୋଣ୍ଠାକେବଳ ସମ୍ମିଳିଷେ କି ପିଲାଗା-

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ସୁବିଧା ଦେବ ଦେଇଲାଗଲା
ନ ପରେ । ସେବେ ଜ୍ଞାହାଙ୍କରେ କଲିକତାରୁ
ଭୋଗବାନକୁ ଅଦିବାକୁ ଦେଉଛନ୍ତି ଲାଗିବା
ଦେବେ କୋଣ୍ଠାକେନାଲରେ ବଟିବରୁ କଲା
କଥାମିବାକୁ କିମନ୍ଦନରୁ ବୌଣସିରୁଠେ ଜ୍ଞାନ
ଦେବ ନାହିଁବରଂ ଗୁରୁତଳ ଦେବାର କଥା ।

କୋଣ୍ଠ ବ୍ୟବଶ୍ୱାସକଷରରେ ଆଜି ଗେଡ଼ିଏ
ଆଜନରାଗୁଣ୍ୟପି ଦୂଷତି ହେବାର ଯେଉଁ ଥା
ଭସ ଦେଇଅଛିନ୍ତି ତାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାରଙ୍ଗ
ଅଟଳ । କଲିବଚା ମିଳିବିଧାଳିଟ ବିଷୟକ
ଆଜନ ଏକାବେଳକେ ଉତ୍ତର କରି ନୀତି
ଗୋଟିଏ ଆଜନ କରିବାର ମଳକ୍ଷ୍ମେ ହୋଇଥାଏ ।
ଗତବର୍ଷ କଲିବଚା ମେଘନୀସିଙ୍ଗ କମିଶ୍ନ୍ରୀରମାନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ସେଇ ମାନ୍ୟବର ଷେଇଲଟ ସାହେବ
ସେବିଷ ଟଣାଟଣି କଲେ ତେ ସମୟ ପାରେବାର
ଯିବାର ନୁହିଲ । ଅମୃତାଷଳପ୍ରଶାନ୍ତିପତି
ଷେଇଲଟର ବେମନ୍ତ ସହାଯୁକ୍ତ ଡାର୍ଶିରେ
ବିଲକ୍ଷଣ ଜଣାଇଛି ଅଛି । କଲିବଚାର ମିଳି-
ନୀସିଙ୍ଗ କମିଶ୍ନ୍ରୀରମାନଙ୍କ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଆଜନରେ
ଆଜେକ ସ୍ଥାଧୀନାପାଇଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ
ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଜେକ ପରିମାଣରେ
ଦ୍ଵାଦ୍ଶତିଶୀଷେ ନିଷ୍ଠାର କରିଥିଲେହେ ସ୍ଥାପ୍ତ୍ୟର-
ଶାବ୍ଦୀଷ୍ୱରେ ଅନେକ ଭାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କାଳୀ
ବିହାର । ଏକାର୍ଥସବୁ କରିଲନେବା ନରନ
ଆଜନର ଭାବିଦେଖ ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଆଜନ
ନ ହେବ ସେ କମିଶ୍ନ୍ରୀରମାନେ ସ୍ଥାଧୀନିଭବରେ
ଭାର୍ଯ୍ୟ କରି କାହିଁ ପାରି ଗବ୍ର୍ରିମେଷକର ଅଜ୍ଞାଧୀ-
ନ କରିବ୍ୟ ହେବେ । ପୁରୁଷକଥାମାନ ସ୍ତରର
କରି ଅମୃତକଟି ମଳରେ ଏହି ଭାବ ତ୍ରିଦୟ
ହେତୁଅତ୍ର ସୁବ୍ରାତାଗ୍ରୂହିତ କାହାରିବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମଳର ଦୟ ଭାବିବ ନାହିଁ ।

ଭବିତ୍ବ ପ୍ରକାଶରେ ଏହେବାଳ ଜଳାଏ-
ମାନେ ମାତ୍ରିକାର କଥା ହେଉଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ସେ ଏମାନେ
ଡକାଏଇ ନୁହନ୍ତି । ବାକପରିବାରୟ ଏକ,
ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ଯାହା ସାମାଜିକରେ ସେଇନ୍ୟ ସେହି
ସଂହାରନ ପଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଲଗାଇ
କରୁଅଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜଳାଏଇ
ବୋଲିଯାଇ ଆଣି ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେଇନ୍ୟ
ଅଥବା ସେ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଵାଧୀନରୁ କାହାରେ
ପରାମ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ

ସେମନଙ୍କ ସରବାର ସେମାନେ ବିଜ୍ଞପତ୍ରର
ଦୟା ହେଲା ଏବଂ ଦେଖିବାର କରୁଥିବାର
ହେବାର ଯେଣି । ଏଗ୍ରଭାବ ଲୋକଙ୍କ
ସାମଳ୍ୟ ଜାବାଏବପର ବିରିପ୍ରାରବର ଦେବକ
ଅଭିନ ନୟାରେ ପାପ ଦେବା କିମ୍ବା କେଳ-
ଖାବାରେ କବିତାରେ ଉଚ୍ଛଵିତକା ଉତ୍ସବର ଲଂଘନକାର-
ପର ନ୍ୟାତ୍ମକାରୁ ସୁଧାର୍ୟ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପାତା
ନବତ୍ରୀମେଘର ପଞ୍ଚରେ ପ୍ରେ ନୟୁବଜନ
ହୋଇଅଛୁ ଏହିବାଥା ଅମ୍ବେମାନେ ଭାବୀ
ଅନ୍ତର ଦେଉଅଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ସୁଦିରେ ଲଂ-
ଘନଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଏବଥ ଅସ୍ମୀବ ମହି
ଏମାନଙ୍କର ପଢ଼ିବ “ପରତୟୁ ଲୁହୁର ରୁଦ୍ଧି
ସାମଳ୍ୟ ତଥାଭରବପର ଏମାନଙ୍କ ସହି
ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅଭିନ୍ଦନ ଅଗୋଦନାୟ
ଅଟକ ।

ସନ ଧ୍ୟାନ ସାଇରେ ବନ୍ଦଳାର ଲୋପୀ-
ନୀତି କର୍ମୀର ମାନ୍ୟବର ସର ଉଦ୍‌ଘଟାନର
ସାହେବ ବନ୍ଦଳା ଚିକଟ ବାଜି ଉଦ୍‌ଘଟାନ
ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିବାକୁ ସେଠାର ଦଖାନ
ଜମିଦାର କାହିଁ ବିଜୟକୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଡକ୍ଟର ଶୁଭ-
ଘଟନାଟକ ପରଦୂରଣୀୟ କରିବା ବାରଙ୍ଗ
ଟ ୧୯୫୦ ବା ଦାନ କରିଥିଲୁଣି ସେ କହୁ
ଟଙ୍କା ଟ ୪ କା ସୁର କ୍ଷେତ୍ରକାଗଜରେ
ଜମା ରହ ତହିଁର ବାର୍ଷିକ ଉପରେ ଟ ୫୦ କା
ଦ୍ଵାରା ପରଦୂର ସୁର ଯେଉଁ ଶିଖ ପ୍ରକରଣ
ପ୍ରବେଶିବା ପସାନାରେ ସବେଳପ୍ରାକ ପାଇବ
ଦାନାକୁ ପୁରସାର ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଏହି ପୁରସାର
ରର ନାମ “ରହର୍ଷାନସଳ ପ୍ରାଳନ” ବୋଲି
ରହିବ । ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରେଟଲଟ ସହେବ ଏହି
ଦାନ ଶ୍ରଦ୍ଧାପଦକ ଦାନା ବାହି ବିଜୟକୁଣ୍ଡ
ମୁଖ୍ୟରେ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସବ୍ସାଧାରଣାକୁ
ଜାଗିବା ନିର୍ଭି ସରକାସାଗରେଟରେ ଏ
କଷୟ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ମଧ୍ୟ କାହିଁର ଏହି ସ୍ଵାକ୍ଷରଣ ଦାନାନାର
ପ୍ରଣୟ କରୁଥିରୁ । ଏଥରେ ସଜ୍ଜିତ୍ତ ଓ ବଜା
କରିଗୁରୁଙ୍କ ସମାଜ ସଙ୍ଗେ ଦେଇର ଗେହେ
ରହିଥାଏ ହତ ସାଥର ହୋଇଥାଏ । ତେଣା-
ବେଳେ ମାନ୍ୟବର ମହାଦେବ ପ୍ରାଳରେ
ଶାର ଦୁଇର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କଲେ ମାତ୍ର ତହିଁର
କିମାତ ତଳ କହିଲ ନାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଆପା କରୁ କରିଥିଲାରେ ଲେବେ କମ୍ପୁଟର
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟବାକୁ ଅନୁବରଣ କରିବେ ।

ବାଲେଷ୍ଟର ନିମକ ନଦିକୁମାର ବନୋବସ୍ତ
ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହେଲା । ଗତ ସଂବଦ୍ଧାତ୍ମକାରୁ
ଜୀବାଳା ଯେ ଶ୍ରୀକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ସାହେବ
ବାଲେଷ୍ଟର ଓ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଅଗ୍ରିଷ୍ଟମ
କିମ୍ବର ହେଲେ । ବାଲେଷ୍ଟରରେ ଜାହାଙ୍ଗ
ଅଧୀନରେ ଯେଉଁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ରହିବେ
ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କନ୍ଧେକୁର ଜଣେ ଥଣ୍ଡି-
ଖୁଣ୍ଡ ଲେନ୍ଦୋକୁର ଓ ହେଉବିବଳ ଦିଶିଗରୁ
ଅସିଥିଲୁଗି ସେଠା କଣ୍ଠମ ବିବଳ ମୁନ୍ଦୀ
ଅବଦୁଲ ସମଦ ମାସକୁ ୩ ୧୦ ଟଙ୍କା ବେଳେ
ନରେ ଜଣେ ଆଶ୍ରମୀଖ ଲେନ୍ଦୋକୁର ନିୟମିତ
ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ଲୁଣ ଗୋଲର ଭାର ନେବାକୁ
ଆଦିଶ୍ଵର ହୋଇଥିଲୁଗି । ସେଠା ନିମକ ନଦିକୁ
ମାର ଅପର ଅମଲର ମଧ୍ୟରୁ ବିଏ ରହିବ ବା
ଜାହାରମିବ ଏ ସପ୍ରାଦିରେ ପ୍ରିର ହୋଇଥିବ
ଏବ ଆଉ କେବେଳଣ ଅମଲ ଦରଶରୁ
ଅସିବେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ହୁଅଇ । ଦରଶରୁ
ପ୍ରଣାଳୀ ଅନୁସାରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ନିବାଦ ହେବାର
ପ୍ରିର ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଯମେ ସେ ଅଞ୍ଚଳରୁ
କେବେଳଣ ଜାଣେବା ଶୁଣେବା ନେଇ ଅଣାଇ-
ବା ଅନୁବାର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର ଯେବେ ଅଧିକାଂଶ ଲେବ
ସେଠାରୁ ଅସିବେ ଓ ଶ୍ରୀମାୟ ଲେବମାନେ
ଛାପେଇଛି ହେବେ ରେବେ ଅବଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟର
କଷ୍ଟପୂର ହେବ । କଥିତ ଦ୍ୱାରା ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ନିମକ କିମ୍ବରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ତେଣା ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ଜଣେ ତେଷୁଠା କିମ୍ବର ନିୟମ ହେବେ ।
ତେଷୁଠାଙ୍କ ଅନ୍ଧାରେ ଯେମନ୍ତ ବାଲେଷ୍ଟର ଓ
କଟକ ସକାଗେ ଜଣେ ଅଶ୍ରୁମ ଦେଲେ
ସେହିପର ପୁର ଓ ଗଞ୍ଜାମ ସକାଗେ ଜଣେ
ଆଶ୍ରୁମ ହେବେ ଶେଷଲିପିର ଅଶ୍ରୁମକ
ସଦର ମକାନ ଛନ୍ଦୁର ଠାରେ ହେବ ।

ଲୁବଣ ମାସଲ ବିଚୁନ୍ଦରେ ପ୍ରଧାଳ ଅଥବା
ଏହିକି ମାସଲଯୋଗେ ଲୁଣର ମୂଲ୍ୟ ଉଚ୍ଚ
ରହିବାରୁ ଗାଉ ଗୋରୁ ନିଯ୍ୟମିତ ଘରମାଶରେ
ଲୁବଣ ଦିଅଯାଏ ନାହିଁ ଏବଂ ବୃଷ ଓ ଶିଳ୍ପ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେ ଲୁଣ ବ୍ୟବହାର ହୁଅଇ
ଛିରେ ସୁଦା ମାସଲ ନିଯ୍ୟମାଏ । ରବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଝର ରହି । ବୁଦ୍ଧ ଯେ ଲୋକଙ୍କ ଖାଇବା
ଲୁଣ ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଲୁଣରେ ମାସଲ ନେବେ
ମାତ୍ର କି ଉପାୟରେ ଏ ରହି ଅନୁମାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ତାହା ହିର ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ।
ଲୋକେ ଖାଇବା ଲଗ ଗୋରୁ ଖାଇବା ହିଚି

ଲୁଣାକ୍ଷିପ ଛଳରେ ନେଲେ ତହୁ ରେ ସରକା-
ରଙ୍ଗ ବୁଝି ନାହିଁ ଦେବ ବିନ୍ଦୁ ସେବେ ଏମନ୍ତ
କିଛି ଉପାୟ ହୋଇ ପାଇବ ସେ ଅଛି ବ୍ୟୟ-
ରେ ଲୁଣକୁ ଏପର ଚୂପାନ୍ତର କରି ଦୟାଯିବ
ସେ ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ଖାଇପାଇବେ କାହିଁ ମାତ୍ର-
ଶାହି ଗୋରୁ ଖାଇ ପାଇବେ ଏବଂ କୃତି ଓ
ଶିଳ୍ପରେ ଲୁଣପାଇବ ତାହା ଦେଲେ ଗର୍ଭି-
ମେଘ ବିଳା ମାସଳରେ ସେ ଲୁଣ ଶତି
ଦେବେ । କେହିଁ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଅପରଲେକ
ଲୁଣ ଚୂପାନ୍ତର କରିବାର ଗୋଟିଏ କୌଣସି
ଗର୍ଭିମେଘରେ ଉଥୀର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ପରିଷାରେ ସେ ସ୍ମୃତି ଠାକୁରଙ୍ଗ କାହିଁ ।
ଆଜିଏବ ଗର୍ଭିମେଘ କିଞ୍ଚିପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି
କି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସେବେ ଲୁଣକୁ ଚୂପାନ୍ତର
କରିବାର ଏମନ୍ତ ଉପାୟ ବାହାର କରିବ
ସେ ଚୂପାନ୍ତର କରିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ମହିନ ପ୍ରତି
ଚାରିଅଧିକ ଅଧିକ ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ କୌଣସି
ସାଥରଙ୍ଗ ଦେଖିଥୁ ପ୍ରଥାରେ ସେହି
ଚୂପାନ୍ତର ଲୁଣକୁ ମନୁଷ୍ୟର ଖାଦ୍ୟାପମେ-
ଗି ବାହାରବ କାହିଁ ଭେବେ ତାହାକୁ ଟ୍ରେନ୍
କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇବୋବେଳି ଦିଅଯିବ । ଅନେକ
ବ୍ୟକ୍ତି ଉନ୍ଦର ଉପାୟ ଅବଶ୍ୟକ କଲେ ଯାହା
ର ସବୋହିନ୍ତା ହେବ ତାହାକୁ ଅଧିକ ଏବଂ
ଅନ୍ତର୍ମାଳ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଗେଷାକୁଠ ଉଣ୍ଣା ପାଇ-
ଗୋପିକ ଦୟାଯିବ ।

କାହୁରର ମହାରଜା ଚଲିଛ ମାସ ତା-
୨୦ଇଶ୍ୱରେ କଲିକତାରୁ ଏ ଜଗନ୍ନାଥ କିଛିକ
ଦର୍ଶନ ନିମିତ୍ତ ଯାହାକର ପା ୧୧ ଉଷ ଶୁକ୍ର
ବାର ପ୍ରାତିକାଳରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ ଧୂଆଁକଳ
ଜାହାଜ ଘୋଗେ ଅସି ପଢ଼ୁଥିଲେ । ଶ୍ରୀମଦ୍-
ରେ ଏକସପ୍ତାବ ରହିବାର କଥା ସ୍ଵଲ୍ପ ମାତ୍ର
ଦିଶିବ ସବ୍ବା ନ କର ଗଲ ଶନିବାର ଦୂର-
ପ୍ରଦର ସମୟରେ ବାହୁଡ଼ ଗଲେ । ମହାରଜାଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ଭାବାଙ୍କ ଭାଇ ସମସ୍ତିବ ଦେବାକ
ଗୋଦିନସହାୟ ଧଳମହା ମାଳାମର ମୁଖ୍ୟେ
ଏବ ତାଙ୍କର ଗୋପାଳକନ୍ତୁ ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସମ୍ମାନ ଲୈବ ଓ ସେଇଥେ କୃକର ପ୍ରଭତ୍ତି
ଜୀବନୀଶ ଦୂର ଝଣ୍ଟ ଜାହାଜରେ ଅସିଥିଲେ ।
ମହାରଜା ଅଳ୍ପକାଳ ସମ୍ମାନରେ ଥିଲେହେବେ ଏଥିମାତ୍ର
ଥରେ ଆପଣା ଭାଇ ମର୍ମବାର ଦୟମୁକ୍ତ ବିପ୍ରଗ
ଟଙ୍କା ଦାନ ଧରିମରେ କଥ୍ୟ କରିଗଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦାନ ମଧ୍ୟରେ ଅଛିବା କିମ୍ବା ଟ ୫୭୦୦୦ଟଙ୍କା

ପଣ୍ଡାବିଦାଗ ଦୂରଦୂଳକାର ଏବଂ ଶୁଣନ୍ତରେ ନଗଦି
ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା ଏବଂ ଲୁଗା ଓ ଥଳକାର ଜରଣା-
ଦ ପ୍ରାୟ ସେହିପରମ ଶିଳ୍ପର ଦେଉଗଲେ । ଶା
ଗନ୍ଧାଥକ ଦେଖସବୁପୁ ସେଇଁ ଅଳକାର ସାଲ ଇ-
ତ୍ୟାଦି ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠି ତହିଁ ର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚଶିଲ
ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ହେବ ମୋଳି କଥିତ ହୁଅଇ । ଏ
ସବୁ ମାର ଅବଶ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ରଣୀ ବା ମନ୍ଦରର
ଅମଳମାନେ ଠାକୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରରେ ରଖିଥିବେ
ଏପରି ଶେତ୍ରବାସୀ ସେବକ ଓ ବୃଦ୍ଧିଗମାନଙ୍କୁ ଘର
ପିଶି ଦୂର ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦାଳିକର ଗଲେ
ମୁହଁଏନ ଥୁବାପୁରୁଷ ପ୍ରଭାତିଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପାଶୋର
ଜାହାନ୍ତି । ଶୁଣିବାରେ ବାହୁ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ରାୟ
ତେପୁଣ୍ଡ କଲେକ୍ଟର ଏବଂ ବାହୁ ସତ୍ତରଙ୍ଗଙ୍କ
ଛନ୍ଦ୍ରକୁରଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାପୁରୁଷ ଏବଂ ଯୋଡା
ସାଲ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ହେ-
ମାନେ ନାସ୍ତି କରିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେମ୍ବରଙ୍କ ଜଣାଇ
ପଠାଇ ଦେବାର କହିଗଲେ । ଏହିରୂପେ
ମହାରଜା ପୁଣ୍ୟ କଗରରେ ବିଶେଷ ଦିବାନ୍ୟ-
ତା ପ୍ରକାଶ କର ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଠି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
ଅବସ୍ଥିତ ସମୟରେ ସେଠାରେ ଭାଷା ତଥିଲ
ପତ ଯାଇଥିଲା । ହନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିଗନ୍ଧାଥ
ମହାପ୍ରତ୍ନଙ୍କ ପ୍ରତି କେମନ୍ତ ଅଟଳ ଉକ୍ତ ଏହି
କାନ୍ତିର ବିଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞା ଉଣୁପୁରର ସନ ୧୯୫୨ ସାଲ ବାବୁ
ଦତ୍ତ ଗନ୍ଧବିଷୟକ ବାର୍ଷିକ—ବିବରଣୀ
ବହୁତହିନ ଦେଲା ଅମ୍ବେମାକେ ପାଇଥିଲୁଁ ମାତ୍ର
ଅବକାଶ ଅଛବାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତି ରହିଥିଲା ।
ଅବ୍ୟ ଅତିରିକ୍ତମ୍ବରୁ ସମସ୍ତାଧାରଣଙ୍କ
ଜୀବା ବାରଣ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ବାବୁ
ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ସେନ ଏଠାର ଦେବାଳ ନିୟମିତ
ଦେଲାଦିନ୍ତୁ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନମାଳା ବାହାରକାର
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବିଜ୍ଞା ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵରେ
ସମ୍ମର ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗ ସାଧାରଣ ସମାଜୋଚ-
ଳା ଅଜ୍ଞାନାର କରିବାଦ୍ୱାରା ବଡ଼ ମଦର
ଦେଖାଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାକେ ବିଜ୍ଞାପନ
ପଠନକର ବଢ଼ି ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲୁଁ । କାରଣ
ଏଥିରୁ ତୁମ୍ଭୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ବ ଯେମନ୍ତ
ଏକପକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞା ଅପଣା ଉଚିତ ପ୍ରାପ୍ୟ
ଅଦ୍ୟ କରିବାକୁ ଉପର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ତେମନ୍ତ ଅନ୍ୟପରିବରେ ସକଳ ମଦକୁମାର
ସୁମ୍ଭୁସାଧନ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକାତ୍ମ ବ୍ୟଥ
ମଞ୍ଚର କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡଳ ନାହାନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାର ଆମ

ସମାଜ୍ୟ ଦେବେର୍ଷ କତ୍ତ ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ
ପୂର୍ବ ଦେଶଗରୁ ଆଦ୍ୟ ହୋଇପାଇ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ୍ୟ-
ତକୁ ଅର୍ଥ ସଂସ୍କର ହିତାୟ ହୋଇଅଛି ଏବଂ
ବିଜ୍ୟର ଉଦ୍‌ଦିତ ବାସ୍ୟରେ ବାର୍ଷିକ ବିର୍ତ୍ତ
ବିଷୟ ଦେଇଅଛି । ସତ ୧୯୫୩ ମାର୍ଚ୍ଚର
ଏଣ୍ଟିମେଟରୁ କଣାପାରିଷରୁ ଯେ ତକୁ ବର୍ଷ
ପ୍ରସ୍ତର ବାହିଦ ଟ ୩୦୦୦୦ ଲା ଅତିରିକ୍ତ
ଦେବାର ଆଶା ଅଛି ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଶାନ୍ତି
ପାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ତୃତୀୟାଂଶ ବିଷୟ ଦେବାର
ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଇ ସାମାନ୍ୟରୁ କେବଳ
ଶାନ୍ତିକରଣ ଟ ୧୫୫ ଲା ପୁଲିସ ଟ ୨୫ ଲା କେବଳ
ତୃତୀୟାଂଶରୁ କେବଳ ଶାନ୍ତିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ
ଟ ୩୮ ଲା ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦିତ ସାଧନ କାର୍ଯ୍ୟ
ଟ ୧୮ ଲା ମଦକୁମା ଝର୍ଣ୍ଣକରଣ ଟ ୧୦୯ଲାରୁ
ଛିର୍ଦ୍ଦୁ ଦେବାରୁ କେହି ଅଧିକ ମନେ କରିପାରିବା
ମାତ୍ର ଶେଷ ସଙ୍ଗ୍ୟ ଦେବାର ବିଷୟ ଅଧିକ
ପଞ୍ଚବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ୍ୟରୁ ସୁଶାସନ-
ହାତ ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧାନା ଅଛି । ଏପରି
ଦେବାକ ବାରୁ ବଜାରପାରରେ ଦୁର୍ବଳ-
ନିମିତ୍ତ ଧାନ ସଂସ୍କର ରଖିବାର ପେଣ୍ଠ ପ୍ରସ୍ତର
କରିଥାନ୍ତିର ତାକା କଜ ଭାବମ ଅଟଇ ଏବଂ
ଗୀୟ ଏପ୍ରସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ଦେବାର
ଜୀବିତ । ସମସ୍ତ ଗୃହସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ବର୍ଷର
ଅର୍ଦ୍ଦପରୋବୀ ଧାନ ଦାତରେ ରଖିବା କର୍ତ୍ତା
କିମ୍ବା ସଙ୍ଗ୍ୟରାରରେ ସେପରି ଲ ଦେବା ବଜାର
ହରବରର ଦିଅ ।

ଅସବୁ

ଆୟକରଣପ୍ରୟକ୍ତ ଆଜନର ପାଶୁଲିପି
ବିଲେକୁ କମିଟି ହାର ଦଶୋଧର ହୋଇ ବିଳୁ
ବିଳୁପକସ଼ାରେ ଅର୍ତ୍ତଚାରାଙ୍ଗୁ ବିଲେକୁ
କମିଟିରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହାଙ୍କୁ
ବାହା ସମସ୍ତ ସାମାଜିକ କାରା ଥିବାରୁ ଏଥିପରି
ସାଧାରଣମର ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ଲାଗୁ । ବିବିଧାଧିକରଣରେ ବିଶ୍ୱ-
ପୂର୍ବକ ଆଜନ ଜୀବାଳର ଦେବେ ସଫେରୁ
ଦେବ ଏହିପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲାଇଥିବା ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏ ଆଜନ ଜୀବ ଦେବାର ବିଲମ୍ବାର୍ଥ ବିଲେକୁ
କମିଟି ଯେଉଁସମସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନକରିଅଛନ୍ତି ତହିଁ
ର ସଜ୍ଜେଷ କବିତାର ଏହିକ ଅଭିନନ୍ଦ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜୀବ ଜବାର ଆଗାମୀ ଅପ୍ରେଲମାସ ତାଁଖେ
ଜୀବ ହେବ । ଅବୁଲକାର ମୂଳରବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କାହିଁଦ କେବଳୀକାର ଲାଭ ଅୟି ଶାତ

ଚାଲୁଥିଲ କିନ୍ତୁ ଅପରିଲେବଳ ସକାଶେ
ବେବଳ ଟ ୧୦୦୫ ଟାରୁ ନ୍ୟୂନ ଅୟୁ ଶତ
ଥିବା ଏବି ଏହିପରେବ ବିଷୟରେ ନାକା
ଦିଗରୁ ଅପରେ ବେବାରୁ ପିଲେକୁ ବିନିଷ୍ଠା ସର-
ବାର ଶୁଭରଙ୍ଗୁ ଅପର ଲେବଳ ସଙ୍ଗେ ସମାଜ
କର ଦେଲେ । ତମିବାର ପ୍ରକାର ସମିତାର
ବା ନ୍ୟୂନ ଟାକ୍ରା ପତ୍ରଗଲ୍ଲମାତ୍ର ଅପରପର-
ଟାକ୍ରା ଦେବାରୁ ଦେବତା ବାସପରର ଟାକ୍ରା
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମ୍ମର୍କରେ ପଥାପେଣା ସାମାନ୍ୟ ଶତ
ଦିଆଗଲା । ସୁମେ ମୋଟରେ ନୋଟର ଦେବାର
କଥା ଥିଲ କର୍ତ୍ତାମାନ ଜଳାସାର କୋଟିସ ଦେ-
ବାର ପ୍ରିବିଲେଲା ଏବି ଉଷ୍ଣଲ ଏବତେ କର୍ତ୍ତା-
ବାର ବିଧ ପ୍ରିର ରଖି ବେବଳ ଉଦ୍ଦିମାସ ସମୟ
ଦିପ୍ଯାଗଲା । ଏହିପରି ବେବେଶୁତ୍ରଏ ସାମାନ୍ୟ
ସୁକଥା ସଙ୍ଗେ କରଇ ଆୟୁତଳ ଦୂରି ଦୋଷ-
ଅଛି । ଏବି ପେଞ୍ଚ ସମୟ ବିଧ ଦୋନି ସଙ୍କଷାଧା-
ରଣ ଅବଧିକୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛିନ୍ତି ସେ ସ-
ମୟର ଦିନ ପ୍ରତିକାର ହୋଇଥାଏ । ପିଲେକୁ
ବିନିଷ୍ଠାରେ ବେବଳ ଦୂରଜଣ ଦେଖିଯୁ ସହୃ-
ଦ୍ଧିଲେ ଏବି ଲେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବମେଲ ନିବା-
ରୀ ମାନ୍ୟକର ମନ୍ଦାଳକ ମହାଶ୍ୱର ନ୍ୟାୟ ରକ୍ଷା-
ସକାଶେ ବସୁର ଲଭିଥିଲେ ଦେଇ ଭାବାବୁର
କଥା ବହୁପାରିଲା କାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧାକର ଟକା
ଦରକାର ଓ ଯେଉଁସୁଲରେ ଭାବା ନେବାଲୁ
ବପିଅଛିନ୍ତି ସେହୁସ୍ତଳରେ କି ସହଜରେ ଶାତଦିଦ
ବେ ? ଶରବମାନଙ୍କଠାରୁ ଟାକ୍ରା କେବେ
ନାହିଁ ବୋଲି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧା ସବାରେ ବେବେବ
କଥାକହିଲେ ଏବି ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୦୦୦ ଟାରୁ
ନ୍ୟୂନ ଅୟୁକନ୍ତ ସରକାରକ ମରାଇବଳକ
ଗରିବବୋଲ ଗଢିଦେବାକୁ ପକିଶ ତୁହୋଇଥିଲୁ
ଲେ ତିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖାଇ ଦିପ୍ଯାଗଲ
ସେ ତିନ୍ତୁ ଧ୍ୟାବାନ୍ ଅପରଲେବ ସୁନ୍ଦା ଗରିବ
ଡେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ କିପେଣିତ
ହୋଇ ଗରିବଙ୍କ ଭିଷମରେ ଟାକ୍ରା ଭଜା ଗଲ
ଅଥବ ସେବକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ମାରିବ
ଟ ୧୦୦୦ ଟା ବେବଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ ଦିଆଗଲା ।
ଏପରାର ନ୍ୟାୟକୁ ବ ବୋଲାଯିବ । ବଜାଲେ-
କଳାଟାରୁ ଟାକ୍ରା କେବ ଯେବେ ପ୍ରକୃତରେ
ଗରିବମାନଙ୍କ ଶତ କଥା ପାଇଥାନ୍ତା ତେବେ
ଅମେମାଳେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧାକ ପ୍ରୟୋଜନ ଦୃଷ୍ଟି-
ରେ ଏ ଟାକ୍ରାକୁ ନ୍ୟାୟଗଲାର ବୋଲାନ୍ତ ମାତ୍ର
ସେପ୍ରମେ କେବେଶୁତ୍ରଏ ଗରିବ ଭହଗନେ
ଏହି ଅବିଜନିତ ପରାହାର ଏହି ନ୍ୟାୟରାରି

ଦରବାଳକ ବିଥା କିଛି ବିନ୍ଦୁର ନ ହେ
ସେପୁଲେ କେମିନ୍ତୁ କର ଏ ଆଦିକୁ ଲ୍ୟାଙ୍କୁ
ସଙ୍ଗର ବନ୍ଦପ୍ରା ବୋଲିବା । କେବଳଥା ଏହିଶବ୍ଦ
ଜବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ କର ଲେବାକୁ ବରୀଅଛନ୍ତି ପ୍ରତି
କେ ଲାହୁ ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସୁର ଓ ଅସନ୍ତୋଷ
ଦୂର ଦେବ ସନ୍ଦେହ ଲାହୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଗଣୀଙ୍କ ବନ୍ଧୁତା

ବିଲକର ପାଇଁମେଣ୍ଡସଙ୍ଗ ବିଧମର ଚଳବ-
ମାସ ଭା ୧୨ ରଖିବେ ବସିଲା । ଏଥର
ସ୍ଵପ୍ନୁ ଶ୍ରମଙ୍ଗ ମହାଶ୍ରମୀ ପାଇଁମେଣ୍ଡ ଫିଟାଇଲେ
ମାତ୍ର ଭାବାଙ୍କର ବଜ୍ରଭା ଲର୍ଜ ଚେନେଷଳର
ପାଠକଲେ । ବଜ୍ରଭାର ନର୍ମ ଭଳିଷ୍ଣିତରୂପ
ଅଟଇ ସାଥୀ ।

“ଦେବତିକ ସାକଳଦର୍ଶସହିତ ଆମ୍ବର
କନ୍ଧାବ ରହିଥିଲା । ଅଣଗାନ ସୀମା ଦେବ
ଚୁଟିଯୁସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଗୋଲମାଳ ଉପରୁତ୍ତିଲ
ହୋଇଥିଲ ସନ୍ତୋଷଜଳକରୁଷେ ମୀମଃବା
ହୋଇଥିଲ ଏବ ସେଠା ସ୍ମରାଟଙ୍କ ଲଜ୍ଜାମରେ
ସୀମାରକ୍ଷାବୁଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଏଥରେ ମଧ୍ୟ
ଆସିଯାଇଁ ଶାନ୍ତି ବର୍ଷକବ ଏପର ଆଶା ହେଉଁ-
ଅଛି । ଭୁମେଲିଯୁର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଲଜ୍ଜାଲଜ୍ଜାରେ
ଏବ ତୁର୍କ ପ୍ରଭାକରଙ୍କ ସ୍ଵର ଅଶ୍ଵାଶ ଉପିବା
କାରଣ ଅମ୍ବେ ଭୁମେଲିଯୁ ବଲଗେରିଯୁ
ବ୍ୟାପାର ଜୁଣି ଦେବାର ତେଣ୍ଟା କରୁଥିଲା ।
ମିଶର ସ୍ଵଧାରକ ନିମିତ୍ତ ତୁର୍କ ପ୍ରଭାକରଙ୍କ ସହ-
ର ପରମର୍ଶପଥକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅମ୍ବେ
ଜଣେ ବିଶେଷ କର୍ମଗ୍ରହ ନିଷ୍ଠାର କର-
ଅଛି ।

ରାଜୀ ଥୁବିବ ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀର କରିବାକୁ
ଦେଲ କୋର ଅମ୍ବେ କତ ଦୂରିତ ଅଛୁ ।
ଥୁବ ସତ୍ୟିହାସନରେ ବସିଲ ଦଳ ଆମ୍ବର
ଶୁଭ୍ରା କଲେ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀପଦକ ଅମ୍ବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-
ର ସତ ଚେଷ୍ଟ୍ରେ ପରେ । ଅମ୍ବ ବହିର
ପ୍ରତିକାର କେଉଁଳୁ ମାତ୍ର ରାଜୀ ତହୁରେ
ମନୋଯୋଗ ଦେଲେ ନାହିଁ ଅଥବା ଅଧିକ
କଥାରେ ତାହା ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦେବତାଙ୍କୁ କବି-
ଲେ ଏବଂ ଅମ୍ବ ପ୍ରକାଶ ସମ୍ଭବ ବାହ୍ୟାସ କର
ସାଲିଶିରେ ଭାବୀ କିବାର ହଲେ ନାହିଁ । ଏହ-
ସବୁ ପଟ୍ଟାଳରୁ ଅମ୍ବ ଦୂରିକୁ ସେ ଉଦ୍‌ବ-
ରୁଦ୍ଧରେ ଅମ୍ବ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାପ ଓ ସମ୍ଭବ
ଭାବାବେବାର ଉପାୟ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଠାରେ
ଦୋଷ ଅଶ୍ଵିନିକା ଦୂରିକୁ ଅନ୍ତର୍ମାଲ୍

ଆମେ ଅଧିକ ସାହାଯ୍ୟ କେଲୁ” ଏବଂ ଆମ୍ବର
ଦଇରେଣ୍ଡିଯୁ ଓ ଭାରତୀୟ ସେନାକ ସାଧ୍ୟ-
ବୌଧଳରେ ଉଚ୍ଚ ସଙ୍କ୍ଷେପ କରି ସବକ ଏବଂ
ସବୁ ର ଆମ୍ବର ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥାଲା । ସେବେ-
ଶର ଶାନ୍ତି ଏବଂ ମଜାଳ ନିମିତ୍ତ ଥାମେ ସେ
ଦେଶକୁ ତାରକାଳ ନିମିତ୍ତ ଆମ୍ବର ସକଥରୁକୁ
କର ନେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏ ।

ଆକେକଦଳ ହେଲା ଅମ୍ବେ ଭାରତସ୍ମାନ୍ୟର
ଶାସନକୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ନେଇ ଅଛୁଟ । ଅମ୍ବର
ନିୟମାନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମ୍ୟ ନିବାଦ ହେଉ-
ଅଛୁଟ କି କା ଥରେ ତହିଁର ଅନେକାଳ କରିବା
ଅବଶ୍ୟକ ! ବିଦିବାସୀୟ ବାଜିଜ୍ୟ ଏବଂ କୃଷି-
କର୍ମରେ କୌଣସି ଉନ୍ନତିର ଲକ୍ଷଣ କି ଦେଖି
ଅମ୍ବେ ବଜା ଦୁଃଖିତ ଅଛୁଟ ।

ଅଏଇଲଙ୍ଗୁରେ ପୁନର୍ବର ଗୋଲମାଳ
ଆମ୍ବ ଦେବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଉଥିଲା
କତି ହୃଦୟର ଦିଷ୍ଟଯୁ ଅଟଇ । ଆମ୍ବର ଛାଇ/
ସେ ରଂଜଣ ସ୍ଵଟଳଣ ଏବଂ ଅଏଇଲଙ୍ଗୁ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଏକବାବ ରହିଅଛି ତାହା
କୌଣସିରୁପେନ୍ଦ୍ରାଶେବ ନାହିଁ ଏବିଷୟରେ
ଆମ୍ବର ପ୍ରକାରି ଏବଂ ପାଲମେଦର ସମ୍ମୁଖୀ
ସହାନୁଭୂତ ଆଶା କରୁଅଛୁଁ । ଅଏଇଲଙ୍ଗୁରେ
ଆମ୍ବର ପ୍ରକାର ଉଚିତ ସ୍ଵର୍ତ୍ତ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ସାଧୀନବା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆମ୍ବେ ପ୍ରାଣପଣେ
ଚେତ୍ତୁ ନର୍ତ୍ତ ଅଛି ଯେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରକଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପତ୍ରକ ନିବାରଣ ନ
ଦେବ କେବେ ଆମ୍ବେ ଆଶା କରୁଁ ତ ପାଞ୍ଜି-
ମେଘ ଗର୍ବତ୍ମମେଦକୁ ସଥୋତ୍ତର ମମରା ପ୍ର-
ବାନ କରିବେ ।”

ଏଥିକରୁ ଅଗାମ ଅଧିବେଶନରେ ଯେ
ସମସ୍ତ ଅଳନର ପର୍ଯ୍ୟାଳେଚଳନୀ ହେବ ତହିଁର
କଥା ହେଲ ସେସମସ୍ତ ଲେଖିବାର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ
କାହିଁ ।

ଲଞ୍ଜ ସବୁରେ ମହାଶୀଳର ବନ୍ଧୁ ସମ୍ପଦ
ରେ ବିଶେଷ କହି ବାଦାନବାଦ ହୋଇ ଲାଗୁ ।
ସାମାଜିକ ଉତ୍ତର ବିଶେଷ ଦୟାରୁ ଉଚ୍ଚ ସବୁ
ବନ୍ଧୁଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ମାତ୍ର
ଅନୁମୋଦିତ କଲେ । ବିନ୍ଦୁ କମଳସବୁରେ ଏ-
ଥିର ଉତ୍ତର ବିଶେଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଗୁଜେ-
ଶ୍ଵେତ ସାହେବ ଅର୍ଥଗାତ ମାତ୍ରବି ଅନୁମୋଦିତ
କଲେ ବୃଦ୍ଧମନ୍ଦରେ କୌଣସି କଥା ବହିବାକୁ
ଅନିହୂକ ଦେଲେ ଏବଂ ଆମିଶକ ବିଧ ଆଏ-
ଇଲାଣ୍ଡରେ ତଳାଇବା ସପରିରେ ମର ଦେ-

ଲେ । ପାର୍ଶ୍ଵର ବାହାଦୁର ଅଏରଲଣ୍ଡ୍ ଶାସନ-
ସକାଶେ ବିଧି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବର
ପଢିବାବ କଲେ ।

ଆଜୁଥିବୁ ଦୂରା ଯାଉଥିଲେ ସେ ବୃଦ୍ଧିଗତି
ଏବ ଆଏରଳଣ୍ଡର ନାଚିଦେନ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ
ମହା ଚକ୍ର ବିତର୍କ ଛପଣ୍ଡର ହେବ ଏବଂ
ପରିଷେଷରେ ଏମନ୍ତ ହୋଇପାରେ ଯେ
ଆଏରଳଣ୍ଡ ହେତୁ ଲିବରଲ ଏବ ହୋମର-
ଲିରମାନେ ଏକହ ମିଶ୍ରଯାଇ କଲ୍ସର ବେଳିବ
ଦିକକୁ ପରସ୍ତ କରିବେ ଏବ ଉଦ୍‌ଘାର ନାତଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରସତ୍ତା ଗଠିବ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ
ଏମନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଅଶ୍ଵା ହେଉଥିଲା । ଆଗାମୀ
ସପ୍ରାଦରେ ସକାନ ବିଷୟ ଜଣାପାରିବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପୀତ ଏହାକେଳକେ ସଜ ଗାଇ ଗଚ ସ୍ଵାହରୁ ନିମ
ଗ୍ରାମ ଦୂର ହେଉଥିଲା । ଗଚ ସୋମପାତା ଓ ମଙ୍ଗଳପା
ବିହାର ଦୁଇ ହେବାରୁ ପ୍ରାଣୀ ବିହାର ଉଥା ଅଛି । ଏ ଦୁଇଟି
ଅଛି ଦରଳ ପ୍ରତି ଅନ୍ଧର ବିଶାଖାର ହେଲା ।

ଯାଇସୁବର ତେପୁଣୀ କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ହାରିବାନାଥ
ସେଇ ପଦମାସର ହଟା ପାଇଅଛନ୍ତି ।

କୁଟୀରେ ଥିଲା ତେପୁଣୀ ବଳେକୁଳ ତେପୁଣୀ ମାଛକୁଳ
ଶାର ଗ୍ରାମାଧବ ଦୋଷ ହାତ ହାତବାନାଧ ସେଇକୁ କୁଟୀ
ଯମ୍ବୁ ନିରିତ ସାଜପୁର ସବହଦକନ୍ଦୁ ବଦଳା ହୋଇ
ଗାଇ ।

ସାକସର କେତୋଳ ନିଟିର ସମ୍ପୂର ପରମାନାରେ
ଏ ଦଲ ଲୟାରେ ଭୁଲି ହୁଏ ବରଦା ଦେଖନ
ବରଦାଗଣେଟରେ ବାହାରିଅଛି ।

କଟକ ମଧ୍ୟରେ ହାସଗାଲରେ କିମ୍ବା ଥିବା ତାଙ୍କ
ଜଳନ୍ତି ଦଶ୍ରୀ ଏବଂ କଟକ କମାରସ ରେଳକେ ସରକରେ
ସମ୍ପଦ ସବୁ ତାଙ୍କ ଦେଇବାକୁ କଷ୍ଟ କରିବ ତାକୁ ଯମାନେ
ଏ ଅଛି କି ମାତ୍ର ପାଖ ପାଖରେକେ ହୋଇଥିବା ଦିନକାଳି-
ଆ ପାଖାରେ ଉଭୀରେ ହୋଇଥିବା ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାରୀ ପାତେବଳ, କାହିଁ ବଧାକୁଣ୍ଡ ହେଲା
କୁ ବସନ୍ତର ବୋଷ ଓ କାହା ମଧ୍ୟଦଳ ଦାଖି କଟକ
ରଜାନାର ଅବଲମ୍ବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଛି।

ଏଠା ହେବାକ ଅଗଳଦର ଖୋଲ କାରୁ ମଧ୍ୟଦର
କ, ଏକ ହାଇବୋର୍ଡର ଖୋଲ ସ୍ଵର୍ଗ ରେଣ୍ଡିଶ୍ୟୁଲ
ବା ନିମ୍ନ ଗ୍ରାମୀକ ବପନାରୁ ତଥିର ଘୋଷଣାପତ୍ର
କଟରେ ଉତ୍ସାହକ ।

କୁଳଜୀବିତ ପୌଜିଦାସ ମୋହିଦାସ ପ୍ରକାଶକ୍ଷେତ୍ର
ନଗରରେ ଉନ୍ନିମ ହେବାରୁ କଲିବାର ସ୍ଥାନପତ୍ର-
ବିଲେ ଅଧିମାନଙ୍କ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ବୟ ପାହେବକର ପୁଣି
ନୂହାର ହୋଇଥିଲି ମାତ୍ର ମାତ୍ରେ ପ୍ରକାଶିତ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କଲିବା ପରି କବା ଯାଇ କାହିଁ ।

ପ୍ରାକତ ନିମବଦ୍ଧିତୁର ବାଲେଷରଙ୍ଗିରୁ ଅଥି ଏ
ରେ ବର ଦୁଃଖବାର ପଡ଼ୁଥ ଅଛନ୍ତି । ସଠାରେ କଷର
ବିଷ୍ଟ ହେବ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣା ପଢ଼ିବ ।

କୋଣାରକ ଦେଶୀୟ ପଦାଳିକ ସେନାବନର ଏକ ସ୍ଵର୍ଗ-
ଯାର ଘରୁ ଟ ୧୩୦୦୦ ଲା ମୁଲିକ ପ୍ରକା ଗେଲୁ ଗଲା !
କୁଳିଷ ତତ୍ତ୍ଵରେ ହିନ୍ଦୁଅଳମାଜେ ପ୍ରକା କେବାସମୟରେ
କୂଳଜନେ ଘରୁ ଯାଇଥିବାର ପୁହର ପଞ୍ଚାଭାବରୁ ବୁପାର
ଲା ପେ ୧ ଟା, ଠଣ୍ଡିଏ ଶାଢା ଏବଂ ବାକର ବୁପାର
କଳବାବ ଗୋ ୧ ଟା ପ୍ରାପୁତ୍ରରୁ । ଗେରମାଜେ ଅବଧି
ନପଢ଼ି ହାତାବା ।

କଲିବନ୍ଦାର ତୁଳ ମହେତୁଳ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ବଜ୍ରବନ୍ଦାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଣୀରର ହାସକା ଟ ୫୦୦ ଟା ଦାକ କରିଥିଲା । ଏ ଆଜି କଥନରେ ପେମନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଅପରାଧକରେ ସେହିରୁପ ହାସକାର ସୁଲୁଚିର ପରିମାଣ ଅଟିଲା । ଧନବ୍ୟୋଗ-ପରିମାଣ ଦାଳ ଏହିପରି ସତ୍ତପାଦିରେ ପଡ଼ିବା ଏକାନ୍ତ ନାହିଁ ।

ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ସେ ଜଣେ ଶହିୟ
ଦଗର ଗୋଟିଏ ବିଧବାରମଣାକ ଦବାକୁହେବା ନିମିର
ବରୁଳର ପରୁ ବରିଅଚନ୍ତି । କରଇ ବସ୍ତୁ କି ଯାଏ
ବ କହାଇ ବସ୍ତୁ କହି ଉଣା ଓ ଏକବାଣୀୟା ହେଲେ
କାହିଁୟା ସଙ୍କର୍ତ୍ତା ହେବ । ପ୍ରତାବ ମନ ନୁହ ମାତ୍ର
ବରୁଳୟର ଦାର ଦବାହ ହେବାର ଏହା ଏକ କରନ୍ତ
କାହିଁ ଦେଖାଗଲା ।

କ୍ରିତ୍ତବ୍ରଦେଶରେ ବନ୍ଧାରିତ ଗୋକଳାକ ଅବଶ୍ୟକ-
ହିଁ ଓ ସେମନ୍ତକରିମିର ଲାଗକଳାକାଳୀ ଦୂରବିରତେ
ବନ୍ଧାର ହୋଇଗାନ୍ତି। ମନ୍ଦାଳୟଠାରେ ଘରେବ ବାରଦ
ପତିବାବୁ ପେଠାର ଏବଂ ସ୍ଵରତନ କଳବାସୀର
ଏବଂ ଏବଂ ଅସ୍ତରାଷ୍ଟ ଥୁଣାର ଲାଭସେକରସ ଉତ୍ତରବନ୍ଦୀ-
ବନ୍ଧାର ସମ୍ମାନ ଆବିଷ୍ଟି।

ଶିଶୁପ୍ରସାଦେବ କରଣ ମନ୍ଦିରର କନ୍ୟାର ବହାର-
ର ଦ୍ୱାରା ମାନିଥିଲା ଗବର୍ନ୍ର ସାହେବ
..... କା ଗର୍ଜ ଦେବାର ଅନ୍ତରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ତ ହିଁ ସାଧା ସବ୍ବାର ହେବ ।

ପାଞ୍ଚାମାଣ୍ୟ କରଇବଟ ନ ହୋଇଥୁ ଅଗାମୀ ଫେବୃଆରୀ
ମା ୯ ଦିନରେ କୁହା ବଳାନ୍ୟ କରିବାକାନ ହେବାର
ଟିକ ହୋଇଅଛି । ସେଠାରେ ସାହେବ ପ୍ରଧାନ
ବସ୍ତର୍ଣ୍ଣା ନିମିତ୍ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩ ୭୦୦୦ ଟଙ୍କା
ବାବା ସାହାର ଟିକିବ ।

୧୭ ହୁଏ ଅସମାନଙ୍କର କତ୍ତଳଟ ବାହାର ବାଣୀ-
ମହାଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଗାନ୍ଧିଜିନୀ କରୁଥା କରିବ
ଅପ୍ରେଲମ ସବେ ବାଣୀରବନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାମୁଖ
କୁ ବମ୍ବନ କରିବେ ।

ପାଇଁ ମହାବଜାର ଘରୁ ଟ କିମ୍ବା କା ଲେଖି
ସବିହାତ୍ ଦେଇ ଥିଲା । ସୁଧା ସୁପ୍ରସର୍ଯ୍ୟ ଏ
ଦିନ ଦେଇ କହିବାକୁ ଯାଇ ଶାହର ଅବଶ୍ୟା
ବଜାର ଘରର ବାସୀମାଳକ ଯୋଗୁ-ସାହିସନ୍ଧେ
ହୋଇଥିବାର ବିଦ୍ରୋହ କଲେ, ମଧ୍ୟ ଦୂରକାଶ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ କଣେକ ବିଷୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଯାଇଥିବା-
ଏ ଦୂରକାଶ କିମ୍ବା ଦୂରକାଶ କିମ୍ବା ପାଇଁ ପାଇଁ
କି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ !

ବେଳୁପ ସେ କୃତିଦେଶରୁ ଯେହି ସେନା ପାଇ
ସେମାନଙ୍କ ନିଧରେ କୁରିବେଗର ପ୍ରାଦୂର୍ଧ୍ଵକ
ହି । ଏକ ଘରିନିଧରେ କୁର ଏକ ଅମରତ୍ତ ବାହା
ନ ଥାଏ ଏବରୁ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବାର କଷିତ୍ରଦେଶ ।

ଦୂର କଳ କୌଣସି ଅନ୍ଧାଶ ହେବୁ ଲାଗୁ
ଲେଖେଠରେ ଯେ ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀମୋହିନୀ ତଥା
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କଣେ କ୍ଲାନୀର ଜୀମ ତେଣେ ଅଛେମାନେ
ସୁଧା ହେଲା । ଏହାର ଜୀମ ଜ୍ଞାପୁତ୍ର ଉଦୟାଶର ଘଟକ,
ପହାରର ଫଳାଶ ୨୫ ପଇରଥାର ଠେଠାର ପ୍ରାମରେ ।
ଏ ପଣ୍ଡି ଧାରାପଢ଼ିବାର ଏହି ଶରୀରାତି ବାରିବାର
ମୋହି ହୁଏବ କୌଣସିବାର ଏହା ଅନ୍ଧାଶ କଥା
ବସନ୍ତ ।

ମହାସଙ୍କା କରିବାରେ ତ ଶାପୁ ବନ୍ଦ କରୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ଆଜି
ମନ୍ତ୍ର ବନ୍ଦକେ ମଧ୍ୟ ଏମନ୍ତ କରିବ ତୁମ ସେ ସେ ଅଜଳ ହଲ-
ଦିଲୁ ଫେର ଶିଖିବ ଜାଣ୍ଟ ।

ମେଘରତେବେ କାନ୍ଦିଲାହାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦୂରି ହୋଇ
ଦାକ୍ତା ଦାକ୍ତା ସନ୍ଧିଜ ନିୟମର ବନ୍ଦପତ୍ରକା ହେଉ ଦୂରକ
ସବ ଅପରି ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ବନ୍ଦପ ଦୂର ଯେ ନିଃର
ଅକ୍ଷାଂଶୁଦ୍ଵାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିଗ୍ରହ ହେବାରୁ ଚରଣପତଙ୍ଗ ଦୂରି
ହେଉଥାର କାନ୍ଦିଲାହାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦୂରିର ଅଭିଭାବକ ।

କବ ଦିନର ମୁଖ ତା ୨୫ ଦିନ ଦେଇଲେ ତାହାରଙ୍ଗଠିତ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲେ ହୋଇ ସାମାଜିକ ସହିତ ମିଳିବା । ଏଥରେ ଅକଳାକ ଉତ୍ସାହ ହେବା ପରିଦିଃ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ମୁଣ୍ଡ ସାମାଜିକ ।

କାହାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅପିତରେ ସେବାସବାଦକର୍ମବାର
ହେଲେ ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରସରି କରିବାକାର ସହାଯ
କରିବାକାର କରିମାନ୍ତ କରିମାନ୍ତ ହାତର ଦେବାକ
ପଢ଼ିବ ଏକ ସ୍ଥୀୟ ଯୋଗ୍ୟମାନଙ୍କ ଓ ଅପର କେତେବଳ୍କଣ
କାମରେ ମେହେମାନଙ୍କ ଅଗାମରେ ମୋହମମା ଉଚ୍ଛ୍ଵା-
ଶନ ।

କୁମ୍ବସ୍ତର ନହାଇବା ଦିନ ଏହି ନହୋଇଦୟିଲ ସଙ୍ଗେ
ଆଶାଚ ବିଦିବା ଦାରିଦ୍ର ଅଗାମୀ ପିବିଅପର ମାତ୍ରରେ
ଦରିଦରାଜ ଅଗମକରିଛନ୍ତି ।

ତେବେଳଙ୍ଗ ଏକ ମୁକ୍ତାର ପରିଷା ଅଳମୀ ଦେବାନ୍ଧି ନାମ୍
ଦୀ ୮୦ ଏକ ୧୫ ଦଶରେ ଦସ୍ତଖତ ହେବ ।

କରୁଥିବା ସୁହିତ କବାଳନର କାବଦା ଓ ପାହାରରେ
ଡିକ ରନ୍ଧାର ପକାଇବା ହେଉ ଅଶୀମାମଣେ ଲିଖେ
କହିଲୁ ଟ ୯ ବାରାରୁ ଟ ୯ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥର ପ୍ରାୟ
ଦୂରଦୃଶ୍ୟର ସମ୍ମିଳନ ମଧ୍ୟ ଦୂଷଣ୍ୟର ଏହି ଅନୁଭବରେ
ଜୀବିଷି ଅଶୀମା ଥର ଦେଇଲେ କାହାକୁ ସ୍ଵରୂପର ଦେଖି
ଅଶୀମା ସରିବେ କରୁରାଗଂ ଦିଲପକ କାହା କରିବରାକୁ ।
ଅଶୀମାରଙ୍କ ଏଠା କବେବେଳାକରିବେ ମଧ୍ୟ ଏହିପଥ ଲମ୍ବନ
କରିବି ଦେବା ହନ୍ତି ।

ପକ୍ଷିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କବି କାର ସ ଅନୁଭବେ ଏକଥଣ୍ଡା ଲଭ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ପାଇଯାଇଛି ତଥା ଏ ଅଧିକାରୀଙ୍କରୁ ଏହି ଚାହୁଁଅନ୍ଧବାର
ବୋଲାଇଥିବା କମଳକାନ୍ତ ଆଶ୍ରମରେ ଘରପାତ୍ରରେ ଉପବାସ
ହୋଇଥାଏ । ଏ କମଳକାନ୍ତ ତୋରାହରେ ବଳର ଦୂଷା
ଏହି ମାନୁଷବାଦ ଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ଯେବେଳେକେ ଦିନରେ
ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁଗା ଏ ଯଥ ଏ କର୍ତ୍ତା କୁଠ ସେପରି
ଦୂଷା ହୋଇଥାଏ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କମଳବାପ୍ରିୟରଙ୍ଗେ । ତାମ୍ଭେ
ଏ ମନ୍ଦିର ପାଇବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବେ

ଏ ନାମରେଇ ଶର୍ମିଳା କଲ ଓ ବସନ୍ତ ଦେଇଇ ପ୍ରାଦୁ-
ର୍ବ ହୋଇଥିଲା ।

ବନ୍ଦ ସମବାଲ ଦେବକୁଳ ମହିମାର ପ୍ରେବେଣ୍ଟ ରାଜ୍ୟର ଜୀବନ ଏବଂ ପାତ୍ରର ଏ ହଳିବଳେ ମହିମା

ବ୍ୟାକ ଏ ପାଇବ ସହିତେଇଲୁଗ ଅର୍ଥ ଉତ୍ତାବନ୍ଦେଇ
ଦିଶେଷ ମନ୍ତ୍ରୋଧ କର କିମ୍ବା ଚରଚୂଡ଼ କାଳେସୁର କିମ୍ବା
ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ପୁରୁଷମାତ୍ର ।

ପୁରସ ଦିନ୍ଦ୍ରେବିତର ମାତ୍ର କହିମାତ୍ର ମହାପାତିକ
ମଦମନୀ ଶ୍ରୀପୁର ସମସ୍ତାନେବି ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଦିନ୍ଦ୍ର ଦିନ୍ଦ୍ର
ମାତ୍ରମୁଖେତାକୁ କାଶୀକ ଆଜାତ୍ମ ବଦଳଣ ଓ ଏକ
ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ଦିନ୍ଦ୍ର ଅଧୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯାହା ଦିନ୍ଦ୍ର
ମହାପାତି ଯେହି ସ୍ଵରୂପ ଅଧୟକ୍ଷ କରିଥିଲେ,
ତହୁଁରେ ସେ ଏଠିବେଳେ ତଥା ସାରିଲେ ଏହିବେ ସାହେବ
ପ୍ରମାଣିତ କରେନ୍ତି ଅନୁରୂପ କରିଗଲା ଜାଗରଣ ।

ଏହା ମୁଣ୍ଡକରେ ଶୁଦ୍ଧ ବାତ୍ ଯଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞାନୀ
ମୁଁ ମୁଣ୍ଡର ଉପରେ ମନ୍ତ୍ରକର ମହାଶୟର ବାତ୍ରୀରେ ବାତ୍ରୀର
ଅର୍ଥ ଓ ଭାଗୀରଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । କାହାରଙ୍କିମୁଁ
କାହାର କାହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି ।

ତୋ ୨୫ ଏକ ପୋମହାଳ ରଖି ଏ ୧୦ ଟଙ୍କା ସମୟରେ
ସୁଧେବାବ ମଠମଣ୍ଡଳ କରକରିବାର ପରମ୍ପରା କମଳ
ବଲେ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ସ୍ମରଣ ବେଦନ କରିବାରାଥାତ୍
ସଲେ ବଦ୍ଧା କହି ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେଇଁ ଏକ ବାଳ
ହେଉ ସେବନ ଲେଟଙ୍ଗ ବିଜ୍ଞାପାଦାର ଉଗବାଳ ବାହୁ
ଦେଖି ତାତ୍କାଳ ବାହୁଦୂ କେଇ ବିଚାରିବ କଲେ ଓ
ବିଶେଷରେ ତାହାରେ କିମ୍ବା ହେଉ ଥାଏ ।

ମହୁରକ ଶୁଦ୍ଧିତ ମଧ୍ୟଦଳନ ଦାସ ମହାତ୍ମା ସବାରେ
ଯେଉଁ ମକବମା ବିଦ୍ୟାଲୟେ ଠଢ଼ିରୁ ହେ ଶାକ ହୋଇ ନ
ସବାର ଶୁଆ ପାଇଅଛି । ଏବେ କଳିବି ଦାସ ଆଜି ଏବା
ଦେବ ହାମରେ ଉଦ୍‌ଦଳ ବିଦ୍ୟାଲୟେ ପାହା ହାମ ଶାକ
ଦିବ ସୁଖ ଆଜି ଏବା ପଦ୍ମମା ଦେବ କରିବାଅ ଦାସ ନା-
ପାଇସ ହାମରେ ଉଦ୍‌ଦଳ ଦିବ ମହାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସୁରତ ବୃଦ୍ଧାବନ
ହାମକ ତଣେ ଠଣ୍ଡା ବୈଶ୍ଵିକ ହାମରେ ଲେଖି ଲେଖିଥିଲା
ପ୍ରାୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଠଢ଼ିରୁ ଦରଖ ଦେଇ ପାଇଅଛନ୍ତି । କବି-
ଲାଙ୍ଘନାସର ବୟସ ଅନ୍ଧକ କ ୧୫ ବୀର ଦେବ । ଅମ୍ବି-
ମୁଣ୍ଡାଳୀ ଟକା ଅନ୍ଧକ କରିବାତ ହେଉଥିଅଛନ୍ତି ଦେବାର
ଅନ୍ଧନାନ ହେଉଛି । ପାହା ଦେବ ଅମ୍ବିମଣେଷ୍ଠ କରିବାବ
ହୋଇଥା ବିଷୟରେ ଗର୍ବମେଳନର ଦଶେଷ ଦୁଷ୍ଟି
ରୂପିତ ଅବରମନକ ।

ଶବ୍ଦ ସତ୍ତରେ ଧାରା ଉଦୟମ କୁଟୀ ଏବନ୍ଦରୁ ହୋଇ
ପଥରାଇ । ଏଥରେ କୁଣ୍ଡଳ ହାଲି ହୋଇ । ଆଜି ଏଥର
ପଥରେ କୁଣ୍ଡଳ ।

୧୯୭୫

ପ୍ରେରିତପତ୍ରର ମହାନଙ୍କ ନମକ୍ଷେ ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ ଦୟା ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀକୃ ଉତ୍ତଳପାତ୍ରକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟୁ
ସମାପ୍ନେ ।

ପ୍ରଦେଶରେ ଜଳରକ ଛଟିଆରୁ ଓ ଗାଁମାନ
ବସ୍ତୁଷ୍ଵରରେ ସାଧିତ ହୋଇଥାଏ ମର୍ମିମେଲ

କଲେଜ ମେଉଳିଷ୍ଠାନଟ-ପଲେ ରହିବ
ଗାହାହେଲେ ଏହିଦେଶସ୍ଥ ତଡ଼ିଯାମାନଙ୍କର
ଦୃଶ୍ୟ ସୀମା ରହିବାହାରୁ । ବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ଅଧୀନରେ ଥିବାର ଏ ପ୍ରଦେଶର କେବେ
ତଡ଼ିଯା ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏଣଟରକୁ ପାପଚରିତା-
ଯାଏ ହତକା ଓ ଏହି ଏ ପାପ କରିବାଯାଏ
ଦରଙ୍ଗା ରହିବାରୁ ମେତ୍ରଥିଲା । ମେଉଳିଷ୍ଠାନଟର
ଅଧୀନ ହେଲେ କଣ୍ଠବ ତଡ଼ିଯାମାନଙ୍କର କଥା-
କର ବିପ୍ରାତ ହୋଇଯିବ । ଦିକ୍ଷାର୍ଥକୁ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଅପାଳା ହେଉଥାର କି ଯେବେ ମେଉ-
ଳିଷ୍ଠାନଟର ଧଳ ନିଆଯାଇବେ ହେବେ କିନ୍ତୁ
ଦିକ୍ଷାର୍ଥକୁ ଟେବିଦେବାର ନିର୍ମୟ ବରକେ
ଏହା ହେଲେ ଏହିଦେଶର କମାତ୍ରାମାନେଟ୍ କେଇଲଙ୍ଗାମାନେ
ମାନ୍ଦୁର ଓ ରାଜବନର ଦ୍ୱାଦ୍ସିତାର କିମ୍ବା
ତାରିଖ ପ୍ରକଳରେ ବିନ୍ଦୁ ବର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବେ
ତଡ଼ିଯାମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାରିବେ ଲାହୁ
କମା ଓ ରେଲଗୋବର ସେହି ଦେଶରେ କିମ୍ବା
ତାହାର କିଛିଦର ଥିବାରୁ ବନ୍ଦ ସୁହିଥା
ହେବ । ଯେବେ ଏହାଳ ଦେଶଟ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଭୁତଳେ ଥାଇ ଥୋବେଗ ମାନ୍ଦୁର ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥୋବେ ବଜାଲାରେ
କେବେକ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ମେତ୍ରାଜ ଆନ୍ଦୋଳେ-
ବେ ଅମୂର କାହାରକୁ ଘରର କହିବାର ଅବ-
ଧିକ ନାହାନ୍ତି । ଅଗେବ ଭାରତବର୍ଷ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ଦେଶକୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେଜଟି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଭନ୍ତୁ । ଭନ୍ତୁ । ପ୍ରି-
ତେଲିଷ୍ଠାନରେ ବନ୍ଦ ହେଉଥିବା ସକଳ ଭାରି-
ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଏବିଦରେ ଏକ ପ୍ରଭୁତଳେ
ପରିପାଳନ କରିପାଇ ।

ଅମ୍ବର ପ୍ରେରଣପଦ୍ଧତିଠାଠକଳ ମାଟି ଏଡ଼େବିଥା
ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ସୁକାରୀରୁଷ୍ଟୁ-
ଶରେ ବକ୍ଷା ଜୀବା ମନ୍ତ୍ରବସ୍ତୁ । ବନ୍ଦୁକୁ ଘରେ
ପାଇଁ ନବରେ ଭରନ୍ତି । ଏଥି ସକାରେ ଅମ୍ବର
ହେ ରହିଲାୟ କରୁନାଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦଳ ହେବା-
ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଦେଖା କରନ୍ତି ।

ଭୟକହାଣ୍ୟ ଅଧିକରଣ ଅନୁପ୍ରଦ୍ଵାଳକ୍ଷ୍ମୀ ଓ
ସାମାଜିକ ବର୍ଗମତି ଶବ୍ଦରୁଚିତିପା
ଠି ଏମା ବାନ୍ଧବାଲୁ ଯେତେ

১৮৪

ବାରୁ ଉଦ୍‌ବିନୋଦ କଲେଜ ବେଳେଶାବାଦା ବଲ୍ଲସା	୫୫
* ଅହମଦାବାଦି ଦିଲ୍ଲି	୪୯
ଦେହାବ ଦିଲ୍ଲି ଅଧିବେଶନ ଅଷ୍ଟମ ମାର୍ଚ୍ଚି ୫୫	୫୫
ଦେହାବ ମାଦାଗାର କାରାତପ୍ପା	୫୫-୮

ଶାହେବ ଅନ୍ଧାରେ ଦଲାଇମହିତ	୩୮୯
ଶାହେବ କାନ୍ତିବର୍ଷ ସନ୍ତୋଷ ମସିହା	୩୯୦
ଶାହେବ କାନ୍ତିବର୍ଷ ସନ୍ତୋଷ ମସିହା	୩୯୧
ଶାହେବ କାନ୍ତିବର୍ଷ ସନ୍ତୋଷ ମସିହା	୩୯୨
ଶାହେବ କାନ୍ତିବର୍ଷ ସନ୍ତୋଷ ମସିହା	୩୯୩

ପିଣ୍ଡାପନ ।

ଆମୀ ରହିବାର ଭା ୩୯ ଜାଖ ଜନୋର
ଅପରାହ୍ନ ଥାରୁ ୩୩ ମସିହାରେ କଟକ ପ୍ରିୟିଂ-
ବିଶ୍ଵାନନ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ବାବୁ ଚଢ଼ି-
ଦୁଇ ପକ୍ଷିକାୟକ “ବୈଶବ”, ଦିଷ୍ଟିରେ
କାନ୍ତିବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଲେତା ପ୍ରଥାନ
କରିବେ । ଅଶା କରୁ କଟକର ଦ୍ଵାରା ମହୋଦୟମାନେ
ବିଶ୍ଵାନନ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଥାନ କରିବେ ।

୧୯୮୦୨ } ଶାହେବ ମିଶ୍ର
ବିଧାନ ସମାଜର
ମଧ୍ୟାଦିକ

NOTICE.

The Chilka Lake canal will be closed for clearing silt from the 15th of February to end of June 1886.

Berhampore } J. HARMON
January 1886 } Executive Engineer
Ganjam Division.

ମନ୍ଦିର କାନ୍ତିବର୍ଷ ଆଦି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନେ
ପରିଚାର ଦ୍ଵାରା ନାଲ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ
ଭା ୧୯ ରଖିଥାଇଛି କୁଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ବିନ ହେବ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦାତ ।

ମନ୍ଦିର ଶାହେବ କାନ୍ତିବର୍ଷ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାର
ଅନୁଗୋଧ କାନ୍ତିବର୍ଷ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାର ଦ୍ଵାରା
ଅନୁବାଦ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ
ଶ୍ରୀ କରିବାର ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ କରୁ
ଅନୁବାଦ । ଯାହାରର ପ୍ରଗୋଚନ ହେବ ଅମ୍ବ-
ନିକଟରୁ ପଢ଼ ଲେଖିଲେ ଶାହେବରକେ ।
ତାକରେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ଦୂର ପଇସାର
ଏକଶତ ଟିକଟ ପଢ଼ିବାକୁ ପଠାଇବାକୁହେବ ।

୧୯୮୦୨ } ଶାହେବ ଗୋପନୀୟ
କାନ୍ତିବର୍ଷ ସନ୍ତୋଷ ମସିହା

କାନ୍ତିବର୍ଷ ଶାହେବ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ପରିଚାର ପ୍ରଗଣା ସୁଧାଙ୍ଗ ଅନୁଗୋଧ ଶାହେବ-
ପତ୍ରା ମୌଳା କାନ୍ତିବର୍ଷ ଅନ୍ଧାରେ ନିମ୍ନ-

ଲିଖିତ ମୌଳାନଙ୍କରେ ଥିବା ଲାଖରକ-
ବାହାଲ ଓ ବାସେୟାପ୍ରେ କମିଶାକ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ ।
ପ୍ରଦେଶକୁ କେତାମାନେ ଅମ୍ବ ନିକଟରେ
ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦୂରେ ମୂଲ୍ୟ ନିଷ୍ଠି କର କିମ୍ବ
କର ପାରିବେ ।

ପିଣ୍ଡାପନ ।

ପିଣ୍ଡାପନ । ମୌ । ଶାହେବ ପତ୍ରାର
(ଶାହେବ ମସିହା ୧୯୯୧)

ଅନ୍ଧାର ସଦର ଜମା ଟ ୨୨ ଲ/

ପିଣ୍ଡାପନ । ମୌ । ଶାହେବ ପନ୍ଦରରେ ଥିବା
ଲାଖରକ ବାହାଲ ଜମୀ ମା ଶାଖ ।

ପିଣ୍ଡାପନ । ମୌ । ଶାହେବ ପନ୍ଦରରେ ଏକନ ଏକନ
ମାତ୍ର ୧୯୯୧ଲ/

ପିଣ୍ଡାପନ । ମୌ । ଦେମାଣ୍ଡୋ ଏକନ
ଏକନ ମାତ୍ର ୧୯୯୧ଲ/

ପିଣ୍ଡାପନ । ମୌ । ଶାହେବ ପନ୍ଦରରେ ଥିବା
ଲାଖରକ ବାକିସ୍ଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ୧୯୯୧ଲ/

ପିଣ୍ଡାପନ । ମୌ । ଉଦୟପନ୍ଦରେ ଏକନ
ଏକନ ମାତ୍ର ୧୯୯୧ଲ/

କଟକ
ଗଜାମନ୍ଦର } ଶାହେବ ପନ୍ଦର
୧୯୮୦୨ }

ଦୂର୍ଦୟପୂର ଦୂର୍ଦୟ

ତାତିତ ରଣାକବିତ ।

ଦୂର୍ଦୟ ପାଖରେ ଚର୍ମ ଉପରେ ଏହି କବ
ଦୂର୍ଦୟ ପାଖରେ ଉପରେ ପାଖରେ ଏହି କବ
ଗେନ ନିଷ୍ଠିପୂରୁଷେ ନିବାରିତ ଓ ଉପରମିତ
ହୁଅ ।

ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କବଚ ଧାରଣ କଲେ ସମସ୍ତ
ରୋଗରେ ଉଥକାର ହେବ ଏ କଥା ଶୁଣିବା
ମାତ୍ରକେହି ଅସମ୍ବ ଜୀବ କରି ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର
ପ୍ରକାରରେ ବିଜ୍ଞାନବିରୁ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ଅସା-
ଧାରଣ ଅନୁବାଦ ଏବଂ ଅଧିକପାୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରିୟ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏକମାତ୍ର ତାତିତପ୍ରାଣ-ସ୍ଵରୂପ
ରକ୍ତର ଜୀବନା ଶକ୍ତି ଅଟଇ । ରକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର
ପ୍ରାଣ ଏବଂ ସେହି ରକ୍ତର ପରିଷାର ରୁକ୍ଷିବା
ଏବଂ ନିୟମିତରୁଷେ ଶାହେବ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖି
କଲ କରିବା ତାତିତ ଗୁରୁତ୍ୱାବ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଛି
ଅଛି । ସବୁରୁ ଦେବ ମଧ୍ୟରେ ତାତିତର

ସନ୍ଧାର ସାତିମନ ହେଲେ କୌଣସି ସେଗ
ରହ ପାରିଲ ନାହିଁ । ଏଥକୁ ପଣ୍ଡାମାହାର
ଦେଖା ଯାଇଥାରୁ ବେଶ କରିବା ଥାରୁ କୋ-
ଶଳକମେ ସତାର ରଖିଲେ ସାଧ୍ୟାବୁନିକ କିମ୍ବା
ବଳରେ ତାତିତ ଉପର ହୁଅଇ ଏବଂ ଗନ୍ଧି-
ଦ୍ୱାରକ ଅଥବା ଲବଣ୍ୟାକୁ କଲରେ ସେହି ଧା-
ରୁମାନଙ୍କୁ ପକାଇ ରଖିଲେ ସେହି ତାତିତର
ବଳ ହୁବି ହୁଅ । ନିଷ୍ଠା ଶାହେବରୁ ଅସମ୍ବ
ଲେମକୁପ ବାଟେ ଅବରହ ଯେହି ରସ ବା
ହାଲ ବାହାରୁ ଅଛି ତାହା ଲବଣ୍ୟାକୁ କଲ
ଅଟଇ ଏବଂ ହୃଦୟର ହୃଦୟ ବିବତ ଏମନ୍ତ
ବୌଦ୍ଧକମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ସେହି
ହାଲ ଲବିଲେ କିମ୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାତତ ଉପର
ହୁଅ ଏବଂ ରକ୍ତଜାତ ହେବା ହୃଦୟ ପାଶରେ
ସେହି ତାତିତ ସମ୍ବୋଧନ ବିଶେଷ ଉପ-
କାର କରଇ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କବଚ ଖଣ୍ଡିଏ ରେଗମ ସତାହାର
ଗଲାରେ ଏମନ୍ତ ରାତରେ ପକାଇବାକୁ ହେବ
ଯେ କବଚର ହୃଦୟ ଉପରେ ଦେହରେ ଲାଗି
ରହିବ । ଅଥାରେ ଅବା ବାହାରେ ଅଥବା
ଶାହେବର ଅଳ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାଣ କବଚ
ଧାରିବ କଲେ ମନ ଉପକାର ହେବ ମାତ୍ର
ହୃଦୟ କିମ୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରାଣ ଅଟଇ ।

ତାତିତ ରଣାକବିତ ଧାରଣ କଲେ ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତ ରେଗମାନ ଅବେଗ୍ୟ ହେବ ସଥା,
ଦିଦିମାନ୍ୟ, ବିକ୍ରମାଶାୟ, ସକୁର, ମୂତ୍ରାଶାର,
ବାର ନିଷ୍ଠାଶାର, ସମୁଶାର, ‘କଷ୍ଟରକ, ଧାରୁଦୋ
ବଳ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଦୁର୍ବଳତା, ପଶାଶାର, ସବପ୍ର-
କାର ବେଦନା ବାହାରକ, ଅଜ୍ଞାନ ପିରୋମାଦ,
ନିଦ୍ରାନାଶ, ଶିରରେଗ, କ୍ଲେଶକର ସ୍ଵପ୍ନ, ଆସ,
ମନ୍ଦରେଗ ସମ୍ବନ୍ଧ, ମୂର୍ଖ ଏବଂ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଶୋଣିବ-
ସମକ୍ଷାଶ ସମସ୍ତ ସେଗ ପିଲମାନଙ୍କର ସକଳ
ସେଗ ପରମରେ ଏବା ବିଶେଷ ଫଳପ୍ରଦାତା ଅଟଇ ।

ଏହି କବଚ ବିଜ୍ଞାଲାର ନାମ ଶାନ୍ତିରେ
ଗତ ଦୂର୍ଦୟପାରୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଉଥାଏ ଏହି
ବିଜ୍ଞାଲ ଅସମ୍ବ ପ୍ରାଣ ଉପକାର ଲାଭ ଅଛନ୍ତି
ପ୍ରାଣ ଦୂର୍ଦୟପାର କବଚ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
କଟକ ପ୍ରିୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂସ୍କର

ସୁପ୍ରକ ଦୋକାନରେ ଏହି କବଚ ପୁଣେ ଏକ
ଗୋଟାକୁ ଛାଇସମ ହତା ସହିତ ଟ ୧୫ ରାଶରେ
ବିକ୍ଷୟ ଦେଉଥୁଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିରନ୍ତର କମ୍ପାନୀ-
ହାର ସ୍କଲର ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବାରୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କବଚ ରେସମ ସ୍କୁଲା ସହିତ ଟ ୧୫
ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ଷୟ ଦେଉଥୁଲ ଯାହାର ପ୍ର-
ଯୋଜନ ଦେବ ଭାବୁ ଦୋକାନରେ ରଖି
ଦିଲେ କମ୍ପା ପ୍ରିଲ୍ଟିଂକମ୍ପାନିଙ୍କ ସେଫେଟରାକୁ
ଲେଖିଲେ ଉପରଲିଖିତ ମୂଲ୍ୟରେ କବଚ
ପାଇ ପାରିବେ ।

ବାଲିକାଗଜ ।

ଜଳନ୍ତିର ଶସ୍ତ୍ର ଦରରେ ସହର କଟକ
ଶୋଧୁସା ବଜାର ବାବୁ ଗୌରାଙ୍ଗର ରାୟଙ୍କ
ବଦ୍ଧାନବଟେ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଦବିହାର କର କମ୍ପାନୀର
ଦୋକାଳରେ କନ୍ଧୀ ହେଉ ଥାଇ ସଥା—

୧୫ ପଣି	ବାହାନେ ଚମାଇ	ର ୧୫ ଟ ୩୦୯
୧୬ ପଣି	"	ଟ ୨୫
୧୭ ପଣି	"	ଟ ୧୦୯

ବେପାରିମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହିମାନେ ଏକ-
ହରେ ରୁ ମ ବା ଅଧିକ କଷ୍ଟ କରିବେ ଆହୁରି-
ଷୁକର ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାରିବୁ । ମୂଲ୍ୟନଗଦ ।

ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ ଗୋକୁଳଙ୍କର ଘୟକର
ଚନ୍ଦ୍ରଧୂରବଜ୍ରାର ବସା ନିକଟସ୍ଥ ଆମ୍ବାନଙ୍କ
ଦୋହାନରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୋଣା ଓ ବିଲଙ୍ଗ ଏ
ରେସମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ଖ୍ୟେଷନଙ୍କ ଓ କଲା
ଭଙ୍ଗ ଘମାଣ୍ଡ ସତରକର ବିକୟ ହେଉ ଥିଲା
ତାହା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାହକବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦିତ
ଥିଲା । କବିତାର ଅଛି କେତେକ ଫେନ୍ଦିଯି
ଜନ୍ମାତ୍ମକ ବିକୟ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଳ ଯାହାକର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଛାଲ ଦୋକାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
କଲେ ସୁଲହ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ପାରିବେ । ଏହାଜା ଆମ୍ବେମାନେ କଲେଇ ହାତୁ
ବିକୟ ସକାଶେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭବନ
ଥିଲା । କେହି ଖରବ ବରାକୁ ଝାହିଲେ ତାଙ୍କ
ବିକୟ କରିଯିବ । ଯଦି ତାଙ୍କ ହାତମାନ ବିକୟ
ଦେବା ପୂର୍ବ ଅପରା ମଜଲିସ ସକାଶେ ଉଚ୍ଚ
ମୁହାରି ହେବେ ଏକ ଜନକୁ ମେ ବଜା ଟଙ୍କା/ଟଙ୍କା
ହୃଦୟରେ ରତ୍ନାଦେଵେ ପାଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର ଖର ଖାତାକୁ ଜାର କାହିଁ ଭ୍ରମିତେ
ଥିବ । ଏତ ହେଲେ ହାତର ପୂର୍ବ ମଲ୍ୟ ତାମ
ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ଭାଷାରେ		ଭାଷାରେ
କଲା ମେଘନା ଓ ତା ହୁଣ୍ଡ କୁଳ ଦେଖେ ଥିଲେ ।		ବାଚ କିମ୍ବା ସାକ୍ଷାତ ବଜାର କେବେଳ ବର୍ଷା ଦୂରପରିବାନ ,, ଏକଟର ହୁଏ ଦେଇଲାକୁ ଉପୋଳ ମେ କେବେଳ ଅବେଳ ମାକୀ ବାକୀ ବୁଝାଇେ ଦିଲ୍ଲି ଦେଇଲେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ବାହୁ ।
କୁଳାଂ ଅର୍ଥାତ୍ କକ୍ଷେ କରିବା ବାଜାର ପେଣ୍ଟି ପିଲ୍ ଓ କଲମ ।		୧୦, ବୋଲିକ ଜୀବନରେ କାମିକ ଓ ଦୁର୍ଗା ।
ପେଣ୍ଟିଲ୍ ବାଜାରା ଦିଲ୍ ବାଜାର ପକାଇବ ଦିଲ୍- କରିବାକୁ କାମାପା ଟ୍ରେଶାଂ କୁଅୟ ।		ତୁମଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ।
ଦେଇ ଦେଇ ।		ବଜାର ବାଜାର ।
କବତା ଶାହୁକ ।		ସୁଅଳ ପେଳ ।
ବାକାର ସାକାଜ ସତ୍ତାରେ କୁମା ପଦିଷାକ ହେବା ।		ଅକିମେହକ ପେଣ୍ଟିଲ୍ ଅ ର୍ଥାତ୍ ଏ ପେଣ୍ଟିଲ୍ଲିଙ୍କରେ ଲେଖି କରିବା ପେଣ୍ଟି ଲକୁ ବିଧାର ଦେଇ ପେଣ୍ଟିଲ୍ ଲେଖା ଏ ପରେ ଦେଇ କାମାପା ଦେଇ ଦହୁର ଦହୁର କି ରହେ ।
ଅବେଳ କୁଅୟ ।		ବିପିନ୍ ପେପର ।
ଖୁଅକ ସ୍ତର୍ତ୍ତ ହବା ।		କବୁଦ୍ଧିକ ତେଲକେ କାର ଶାହ ।
ବର୍ଷର ଅବ୍ଦି ।		ରକରଲ କଷାଯକ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଲୀର କଟକ ବ କବାର କବାର ।
ବୋଲେବାଜାରକୁ ଫୋରସ୍ଟର କେବଳ ମେଲ୍ ଓ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବା କରିବାକୁ କରିବା କରିବାକୁ କରିବା କରିବାକୁ ।		ମମମା ।
ଅଭକା କରିବା ୧୨୫୧୦ ମଟ ୧୫୫୨୨ ମଟ ପକେଟକୁ ମଂଗଲ ପାଞ୍ଚ ସତ୍ତାର ଓ ୨୮୭ ମୋହା ଓ ମୋହାକବ ଦରମ ଧୂମ କରିବାକୁ କବତା ମାଟାକୁ କଲା ଦେଇତ ପାନକର କୌତୁ କିପା ।		ବେଳ୍କ କୁ ପେଣ୍ଟିଲ୍ କମ କୋରଲ ବହାରଶୀ ଶାହା ଓ ଶୋବ ଓ ଉର ମନ୍ଦ୍ରମାକାମ ଓ କୈର ପାଇ ପାଇଯୋର ଶାହା ।
		ପ୍ରିଯେ ମାତି
		ଆରାଜକବିଜନ କର କମ୍ପାନୀ

ଅର୍ଥବିଜ୍ଞାନ କର ବିଜ୍ଞାନ

ଏକାଶର ମଲମ ।
ଦେଖୀଯ ଜ୍ଞାପନରେତୁ ପ୍ରମୁଦ ମଲମମାତ୍ର
ଏଥରେ ପାଇଁ ଦିନ ଅନ୍ଧାକାଳ ଦିନାପରି
ପରାର୍ଥର ଲେଖମାତ୍ର ଲାହିଁ । ପରି ଉଦୟ କୁ
ପ୍ରାକଂ ଝର୍ଣ୍ଣା କୁ ଆମା ।

କୃତନ ସାଲିଷା । ନୂତନ ସାଲିଷା ।
ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଖିଯୁ ଓ ନୀତିର ଉଲଙ୍ଘନ ମୂଳରେ ପ୍ରକାଶ
ଦିଲାଗ ମସଲିହାର ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଚାରର
ପରିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଜିନାହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ସବୁ ଶାତ୍ରୁ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ହୋଇଯାଏ । ପାରର ଗା,
ଗରମୀ ଗା, ଲାଲ ଗା, ବେଳେ ଓ କାଳ
ରୁହରର ଗା, ଗୋଲ ଗା, କାନ ଗା, କାଳର
ଢୂକ, କୋଣ୍ଡ କାଟିଲ୍, ଅଜାର୍ଦ୍ଦା, ଘେଟାଲ
ଛାଇବ୍ୟଥା, କାଶ, କୟାକାଶ, ପ୍ରସାକପାଡ଼ା
କୃତ୍ରିଷ୍ଟ, ଖାତୁଗୋଲିଲ୍ ଏବଂ ଉତ୍ସନ୍ଧ ଜୁବ
ରତ୍ନାତ ଶୀଘ୍ର ଏହି ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଅବସ ହୁଏ ।

ଭାବୁର ଉପାୟରେ ନାମରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା
ଧବଳ ଓ କୁଣ୍ଡ ଗୋଟିର ଯେବେ କିମ୍ବ ଉପରେ
ଆଏ ରେବେ ଭାବା ନାମ । ନାମର ଛେଳ
ଅମେମାନେ ବନ୍ଦ ବଞ୍ଚିରେ ଓ ବନ୍ଦ ବ୍ୟୟୁଦେଶ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ । କାହିଁ, ଯାହିଁ, କୁଣ୍ଡିଆ,
ହିଲ, ପଦ୍ମାବାହୀ, ଧବଳ, କୁଣ୍ଡ, ଗଜଗକୁଣ୍ଡ,
ଜବ୍ୟାଦି ଗୋଟିର ମହୋଷ୍ଠ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଯେତେ ପ୍ରକାର ବା ଅଛୁ, କହିଁବ ଏହା
ସବାପ୍ରକାରେ ଉପକାଶ ଥିଲେ । ଯତି କତ୍ତ
ବୋଲନ ଟ ୪୫କ୍କା ୫ ଗେଡ ବୋଲନ
ଟ ୫୫କ୍କା ।

ପୀତା ଆଶମ ନ ହେଲେ ମୂଳ୍ୟ ଫେରି
ଦିଅପିକ । କିନିକିବା ବେଳେ ଖର୍ଯ୍ୟା ସ୍ଥାପି
ତ୍ତି ନମ୍ବର ପୁନରେ, ଏ, ଗୋପ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ
ଜହାନ ପ୍ରତିକ ହୋଇ ବିକୟ ଦେବ ।

ନଳ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ବୋଲ୍ଡ ଟ ୧୯ ମା
ପ୍ରେସର୍ ଟ ଏ ଅଣା । ଉଚିତ ଟ ୧୦୫ ଅଣା ।

ଉପରଳିଖିତ ସାଲୟା

କଟେବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦୋକାନ ଗର୍ଭେ
ଉତ୍ସବ ହେଲାଏବା !

ମଲ୍ୟ ଏକ ସାହିତ୍ୟ ୫

ବିଜ୍ଞାନରେ କମାଳ ହେଉଥିଲା ଏହାରେ କମାଳ ହେବାରେ
କମାଳ ହେବାରେ ଏହାରେ କମାଳ ହେବାରେ

ଡାକ୍ ମଳିକଙ୍କ ସଂକାରେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅଞ୍ଚଳ ମୁଦ୍ରକ ୧୯୮୫

ଯାଇଁ ଏକ ସ୍ମୃତି ୩

କୁଳ ରମେ, ତ ଏହି ଦୁ ଲକ୍ଷା ଦେବ ଶାହ ।

କେବୁ ଓ କେବୁର୍ମାଳା ଜହାନେ ଯେ ଏହା ତଥା
କେବୁର୍ମାଳା

କେବଳ ଏହାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା ଏହାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା

ଶର୍ମିଷ୍ଠା କାଳିତା ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ର

ପ୍ରକାଶକ । ମୁଦ୍ରଣ କରିଲେ ପାଠୀରେତ୍ତାନ୍ତିର ପାଠୀ

କୁଳପତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଦିନାଂକ ପାଇଁ

ଏହି କାଳରେ ମନ୍ଦିରରେ ପାତାର କାହାର ପାଇଁ ଆଜିବାକାଳ କଥା

କେବଳ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ